

VIIMSE AJA PÜHADE JEEUSE KRISTUSE KIRIK • APRILL 2015

Liahoona

**Päästja püha ohvri
mõistmine, lk 34**

Miks nõrkus ei ole patt, lk 20

Eduka pereõhtu saladus, lk 10, 80

„Kes teie seast, kui tal on sada lammast ja ühe neist kaotab, ei jäta need üheksakümmend üheksa kõrbe ega lähe kadunule järele, kuni ta tema leiab? Ja kui ta on leidnud, võtab ta rõõmuga tema oma õlgadele.“

Lk 15:4–5

SÕNUMID

- 4** **Esimese Presidentkonna sõnum: president Monsoni kutse olla julge**
President Thomas S. Monson
- 7** **Külastusõpetuse sõnum: Jeesuse Kristuse omadused – ilma silmakirjalikkuse ja pettusest**

KAANEPILDID

Esikaas: Liz Lemon Swindle, Emmause teel.
Kopeerimine ei ole lubatud. Esikaas pöördel:
Jim Jeffery foto. Tagakaane pöördel: Cody Belli
fotoillustratsioon.

PÕHIARTIKLID

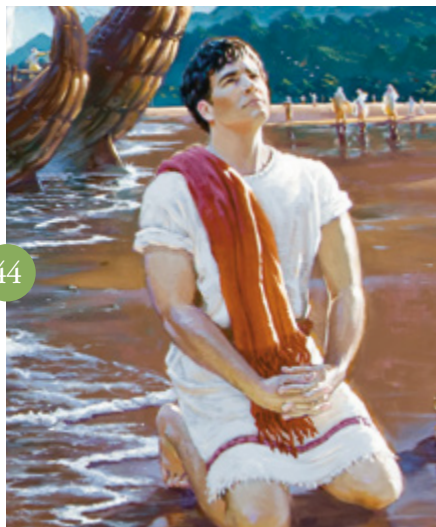
- 14** **Naiste vaimne mõju**
Starla Awerkamp Butler
Teie mõju naisena ulatub kaugemale, kui võib näha.
- 20** **Nõrkus ei ole patt**
Wendy Ulrich
Õppige, kuidas eristada patte ja nõrkuseid ning kuidas muuta nõrkused tugevusteks.
- 26** **Puhas jumalateenistus**
Vanem W. Christopher Waddell
Lugege neid kolme sammu isetu teenimiseni.
- 30** **„Sind vajan, Issand, ma“**
Jonathan H. Westover
Kirikulaulu laulmine avaldas suurt mõju sellele Korea kirikuga tutvujate perele.
- 34** **Päästja isetu ja püha ohverdus**
Vanem Boyd K. Packer
Päästja lepituse kaudu võime tasuda oma patu ja süü vaimsed arved.

80 100 aastat pereõhtut

1915. aastal kutsusid president Joseph F. Smith ja tema nõuandjad liikmeid pereõhtut pidama, selgitades selle formaati, eesmärke ja õnnistusi.

ALAJAOTUSED

- 8** **Me räägime Kristusest: Usu vägi**
Amber Barlow Dahl
- 10** **Meie kodud, meie perekonnad: Pereõhtu – sa suudad seda!**
- 12** **Evangeeliumi klassika: Ta on üles tõusnud**
President David O. McKay
- 40** **Viimse aja pühade hääl**

44

44 Sa mine usus

Vanem Anthony D. Perkins
Õpi Nefilt, mida teha oluliste otsustega silmitsi seistes.

Kas sa leiad üles sellesse väljaandesse peidetud Liahoona?

Vihje: kus võid sa küünla süüdata?

54

49 Plakat: „Otsige Teda”**50 Tänu Josephile**

Ted Barnes
On vähemalt kuus viisi, kuidas Joseph Smith on sinu elu mõjutanud.

53 Elav prohvet

President Ezra Taft Benson
Aadam? Nefi? Mooses? Üllatud, kui saad teada, kes on kõige tähtsam prohvet.

54 Päästja eeskuju kuulekusest

Üheksa moodust järgida Jeesuse seatud teed.

58 Meie oma**60 Kuidas olla tark**

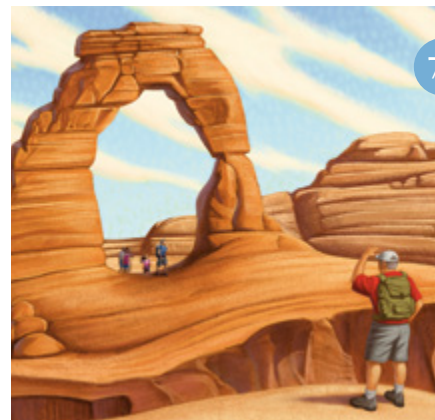
Vanem Neil L. Andersen
Mis on vahet maailma tarkusel ja Jumala tarkusel?

61 Küsimuste juurde**62 Üks kari ja üks karjane**

Karjase töökohustuste mõistmine aitab meil saada Päästjaga lähedasemaks.

64 Küsimused ja vastused

Kuidas tunda end piisavalt mugavalt, et rääkida oma muredest piiskopiga?

75

66 Kes on sinu kangelane?

Charlotte Mae Sheppard
Ellie pelgas klassile öelda, kes tema tõeline kangelane oli.

68 Palved ja katedraalid

McKelle George
Kui Dani Inglismaal katedraali külastas, õppis ta tähtsa õppetunni palve kohta.

70 Eriline tunnistaja: Miks on kuulekus nii tähtis?

Vanem Russell M. Nelson

71 Hea mõte**72 Pühakirja aeg: Jeesus teeb terveks pidalitõbise**

Erin Sanderson

74 Pühakirjategelased: Jeesus teeb terveks haiged**75 Õige rada**

Vanem Claudio D. Zivic
Õige raja järgimine on määrava tähtsusega.

76 Väiksematele lastele: Ma tean, et Jeesus armastab mind

Jane McBride Choate

Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku eestikeelne ajakiri

Esimene Presidentkond: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kaheteistkümmne Apostli Kvoorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Peatoimetaja: Craig A. Cardon

Konsultandid: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Tegevdirektor: David T. Warner

Pere ja liikmete tugiosakonna juhataja:

Vincent A. Vaughn

Kiriku ajakirjade osakonna juhataja:

Allan R. Loyborg

Toimetuse juhataja: Garff Cannon

Tegevtoimetaja: R. Val Johnson

Tegevtoimetaja asetäitja: Ryan Carr

Kaastoimetaja: Lisa Carolina López

Toimetus: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garry H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Kujundusosakonna juhataja: J. Scott Knudsen

Kujundusjuht: Tadd R. Peterson

Kujundusosakonna personal: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Intellektuaalomandi koordineerija:

Collette Nebeker Aune

Tootmisjuht: Jane Ann Peters

Tootmisosakonna personal: Connie Bowthorpe Bridge,

Julie Burdett, Katie Duncan, Bryan W. Gysi, Denise Kirby,

Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Trükiettevalmistus: Jeff L. Martin

Trükiosakonna juhataja: Craig K. Sedgwick

Levijuh: Stephen R. Christiansen

Tõlkijad: Karin Kornav ja Märt Baumer

LIAHOONA tellimiseks võtke ühendust kohaliku jaotuskeskusega.

Käsitirjad ja küsimused esitage internetaadressil liahona.lds.org, e-posti teel liahona@ldschurch.org või postiaadressil *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Ajakiri Liahona (Mormoni Raamatust pärit sõna, mis tähendab kompassi või suunanäitajat) ilmub albaania, armeenia, islama, bulgaaria, eesti, fidži, hiina, lihtsustatud hiina, hispaania, hollandi, horvaadi, indoneesia, inglise, islandi, itaalia, jaapani, khmeeri, kiribati, korea, kreeka, leedu, läti, malagassi, maršalli, mongoli, norra, poola, portugali, prantsuse, rootsi, rumeenia, saksa, samoa, sebu, sloveeni, soome, suahiili, taani, tagaloga, tahiti, tai, tonga, tšehhi, ukraina, ungari, urdu, vene ja vietnami keeles. (Ilumise sagedus sõltub keelest.)

© 2015 Kõik õigused kuuluvad Intellectual Reserve Inc-le. Trükitud Ameerika Ühendriikides.

Liahona teksti ja pildimaterjale võib kopeerida osaliseks kasutamiseks mittekaubanduslikul eesmärgil kirikus või kodus. Piltmaterjalide kopeerimine ei ole lubatud, kui taeist puudutaval real on selle kohta vastav märg. Autoriõigusega seonduvates küsimustes pöörduge intellektuaalomandi kontori poole aadressil: 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-posti aadress: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2015 Vol. 17 No. 1. LIAHOONA (USPS 311-480) Estonian (ISSN 1521-4745) is published two times a year (April and October) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$2.00 per year; Canada, \$2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Soovitusi pereõhtu pidamiseks

Väljaanne sisaldab artikleid ja soovitusi tegevusteks, mida saab kasutada pereõhtul. Järgnevalt on esitatud kaks ideed.

„Sind vajan, Issand, ma”, lk 30. Just nagu kirikulaulu „Sind vajan, Issand, ma” sõnad aitasid Pak Mi-Jungil teha otsuse ristitud saada, võivad kirikulaulud meie elu suuresti mõjutada. Mõtle ajale, mil kirikulaulu sõnad sinu elu õnnistasid, ja jaga seda kogemust oma perega. Kutsu igat pereliiget valima oma lemmikkirikulaulu ja rääkima, kuidas see on nende elu õnnistanud. Seejärel laulge igat laulu koos perega. (Võite selle ülesande paari nädala peale venitada.)

„Palved ja katedraalid”, lk 68. Pärast selle loo lugemist näita oma linna erinevate kirikute pilte või loetle neid ja aruta oma pereringis järgmiseid küsimusi: mida on meil ühist teiste uskudega? Millised tunded on Taevasel Isal kõigi oma laste vastu? Kuidas peaksime kohtlema inimesi, kelle uskumused meie omadest erinevad? Soovi korral kasutage nende küsimustele vastamiseks Kaheteistkümmne Apostli Kvoorumi liikme vanem Dallin H. Oaksi artiklit „Balancing Truth and Tolerance” (Liahona, veebr 2013, lk 28–35).

EMAKEELES

Erinevates keeltes Liahona ja muid Kiriku materjale leiata aadressilt languages.lds.org.

SELLE VÄLJAANDE TEEMAD

Number näitab, mis leheküljel artikkel algab.

Andustus 20, 34

Armastus 76

Eeskuju 14, 66

Jeesus Kristus 7, 8, 12, 20, 26, 34, 49, 54, 62, 66, 72, 74, 76

Joseph Smith 12, 50

Julgus 4

Jumalik loomus 58

Kiriku juhid 53, 64

Kurbus 30, 41

Kuulekus 44, 54, 58

Käsud 70, 75

Lepitus 20, 34, 49

Meeleparandus 34, 64

Misjonitöö 30, 40

Muusika 30, 40

Naised 14

Otsused 44, 60, 75

Paastumine 30

Palve 68

Patt 20, 34

Pere 10, 50

Pereõhtu 10, 80

Pornograafia 34

Preesterlus 50

Prohvetid 53

Püha Vaim 30, 41, 42, 43, 44, 50, 58

Saatan 34, 61

Surm 30, 41

Süütunne 20, 34

Taastamine 50

Teenimine 26, 42

Templitöö 30, 43

Tervenemine 8, 72, 74

Usk 8, 20, 44

Usule pöördumine 30

Uus Testament 54, 62, 72, 74

Valikuvabadus 4, 20, 44

Ülestõusmine 12, 49

President
Thomas S. Monson

President Monsoni kutse olla

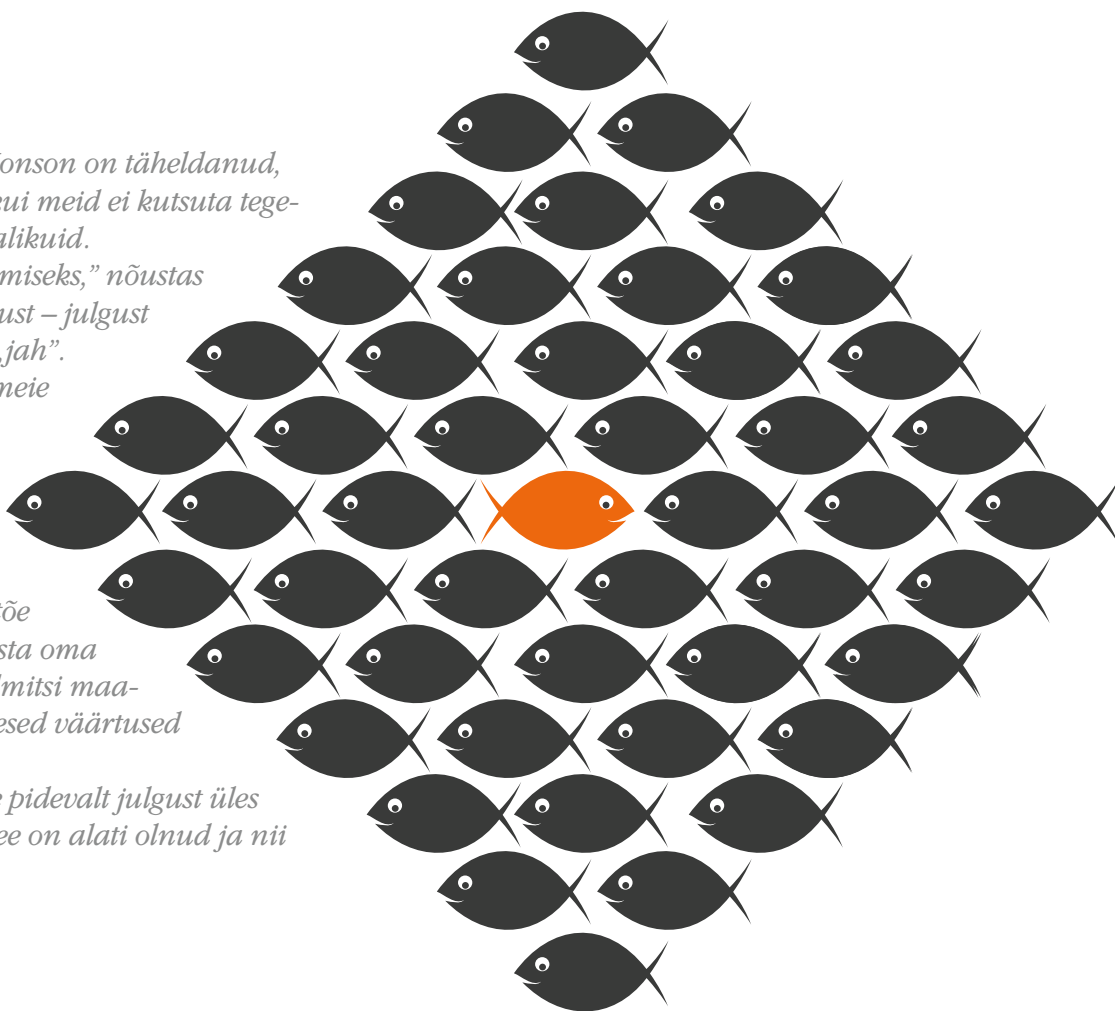
JULGE

President Thomas S. Monson on täheldanud, et vaevu möödub tund, kui meid ei kutsuta tegema üht- või teistmoodi valikuid.

„Tarkade valikute tegemiseks,” nõustas ta meid, „läheb vaja julgust – julgust öelda „ei”, julgust öelda „jah”. Valikud määravad ära meie saatuse.”¹

Järgnevates tsitaatides tuletab president Monson viimse aja pühadele meelde, et neil on vaja julgust, et seista tõe ja õigemeelsuse eest, kaitsta oma tõekspidamisi ja seista silmitsi maailmaga, mis hülgab igavesed väärtused ja põhimõtted.

„Meid kõiki kutsutakse pidevalt julgust üles näitama,” ütles ta. „Nii see on alati olnud ja nii see saab alati olema.”²

Julgus toob Jumala heakskiidu

„Meile kõigile saab osaks hirm, naeruvääristamine ja vastuseis. Jätkugu meil kõigil julgust trotsida konsensust, julgust jääda põhimõttekindlaks. Jumal kiidab heaks mitte kompromissi, vaid julguse. Julgusest saab kuldaväärt ja tähendusrikas voorus, kui see ei tähenda ainult valmisolekut mehiselt surra, vaid ka kindlat meelt tasakaalukat elu elada. Minnes edasi, püüdes elada nii, nagu me peaks, saame kindlasti Issandalt abi ja leiame lohutust Tema sõnadest.”³

Julgelt kindlaks jäämine

„Mida tähendab vastupidamine? Mulle meeldib definitsioon: „julgelt kindlaks jäämine”. Julgust on vaja, et uskuda, ning võib tulla ette olukordi, kui seda on vaja ka kuuletumiseks. Seda on kindlasti vaja maise elu lõpuni vastupidamiseks.”⁴

Olgu teil julgust seista tõe eest

„[Olgu teil] julgust seista tõe ja õigsuse eest. Kuna tänapäeva ühiskonna trendid erinevad Issanda poolt antud väärtustest ja põhimõtetest, tuleb teil millalgi kindlasti oma uskumuste eest välja astuda. Juhul, kui teie tunnistus pole tugev, võib usu pilkajatele vastu seismine raskeks osutada. Tugev tunnistus evangeeliumist, Päästjast ja meie Taevasest Isast mõjutab kõike, mida te kogu oma elu jooksul teete.”⁵

Vajame vaimset ja moraalset vaprust

„Televisioonis, filmides ja muu meedia vahendusel edastatav sõnum on sageli otseses vastuolus sellega, mida me tahame, et meie lapsed omaks võtaksid ja kalliks peaksid. Meie kohuseks on mitte ainult õpetada neid vaimu ja õpetusega mõistlikult ümber käima, vaid aidata neil ka jääda selliseks, vaatamata välisjõududele, millega nad võivad silmitsi sattuda. See nõuab meilt palju aega ja jõupingutusi – ning selleks, et teisi aidata, vajame me ise vaimset ja moraalset vaprust, et pidada vastu igast küljest paistvale kurjale.”⁶

Olgem julged

„Meie igapäevases elus pannakse meie usk paratamatult proovile. Mõnikord võime tunda, et seisame küll rahva seas, kuid õigete otsuste osas kuulume vähemusgruppi või seisame päris üksi. ..

Olgem julged ja valmis seisma oma uskumuste eest. Kui me peame jääma seda tehes üksi, tehkem seda julgelt, olles tugevad teadmises, et tegelikult pole me kunagi üksi, kui seisame koos Taevase Isaga.”⁷ ■

SÕNUMI ÕPETAMINE

Võid paluda neil, keda õpetad, mõel-
da mõne olukorra peale eeloleval
nädalal – kodus, koolis või kirikus –, mis
nõuab neilt julget käitumist. Nad võivad
seista silmitsi hirmuga, kannatada midagi
väljakutsuvat, seista oma uskumuste eest
või otsustada täielikumalt evangeeliumi
põhimõtet järgida. Paluge neil soovi kor-
ral oma mõtteid jagada või üles kirjutada.

VIITED

1. Thomas S. Monson. Õiged valikud, vastutus ja tagajärjed. – 2007. a sügisene üldkonverents.
2. Thomas S. Monson. Kutse olla julge. – 2014. a kevadine üldkonverents.
3. Thomas S. Monson. Ole vahva ja tugev. – 2014. a kevadine üldkonverents.
4. Thomas S. Monson. Usu, kuuletu ja pea vastu. – 2012. a kevadine üldkonverents.
5. Thomas S. Monson. Olgu teil julgust. – 2009. a kevadine üldkonverents.
6. Thomas S. Monson. Kolm eesmärki, mis teid juhatavad. – 2007. a sügisene üldkonverents.
7. Thomas S. Monson. Julge seista üksi. – 2011. a sügisene üldkonverents.

Olla kellegi Sarah'ks

McKenzie Miller

Minu jaoks oli väga raske kasutada oma töökspidamisi, vastates lihtsatele küsimustele, nagu „Miks sa kohvi ei joo?“. Minevikus tõin ma ettekäandeid, nagu „See on liiga mõru“ või „Mulle ei meeldi selle maitse“.

Miks see mulle piinlikkust valmistas? Miks kartsin ma nii väga oma töökspidamiste eest seista? Tagasi vaadates ei saa ma aru, mida ma kartsin. Kuid ma mäletan täpselt, miks ma lõpetasin ettekäänete taha peitumise.

Ühel päeval teatas minu keskkooli emakeeleõpetaja, et vaatame tunnis ühte televisioonisaadet, mida ma teadsin, et ei tohiks vaadata. Samal ajal kui teised õpilased vaimustunult hõiskasid, tõstis minu klassikaaslane Sarah käe ja küsis, kas võib klassist lahkuda.

Kui õpetaja temalt põhjust päris, vastas Sarah nagu muuseas: „Sest ma olen mormoon ega vaata saateid, kus vannutakse.“

Tema julgus enda eest seista terve klassi ees oli imetlusväärne. Tänu Sarah'le tõusin ma püsti ja ootasin puhta südame-tunnistusega ukse taga, kuni saade lõppes.

See muutis mind alatiseks. Selle asemel, et seda teemat vältida, hakkasin ma oma töökspidamisi selgitama. Ja selle tulemusena leidsin endas enesekindlust ja hakkasin üha rohkem Kiriku ja kooli üritustes osalema.

Ma ei ole Sarah'le kunagi öelnud, kui palju tema eeskuju minu jaoks tähendas, kuid ma püüan järgida tema enesekindlat eeskuju. Nüüd ma mõistan, et Jumala imelise, püha Kiriku liikmeks olemist ei pea häbenema. Ma loodan, et oma eeskuju kaudu võin ma olla kellegi Sarah'ks.

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis.

LASTELE

Julgus pühakirjades

President Monson õpetab meile, et oleksime julged ja seisaksime oma töökspidamiste eest. Pühakirjades on palju näiteid inimestest, kes näitasid üles julgust. Loe läbi iga nime kõrvale kirjutatud pühakirjakoht. Kuidas need inimesed näitasid üles julgust ja seisid oma töökspidamiste eest? Kasuta vaba ruumi, et kirjutada oma vastused või joonistada pilt.

Joseph Smith (Joseph Smith – Ajalugu 1:11–17)

Taaniel (Taanieli 6:7, 10–23)

Laamanlane Saamuel (Heelamani 13:2–4; 16:1–7)

Ester (Estri 4:5–14; 5:1–8; 7:1–6)

Uurige seda sõnumit palvemeelselt ja mõelge läbi, mida sellest teistega jagada. Kuidas aitab Päästja elu ja missiooni mõistmine tugevdada teie enda usku Temasse ja õnnistada teie külastusõpetuse hoolealuseid? Loe lisaks internetist: reliefsociety.lds.org.

Jeesuse Kristuse omadused – ilma silmakirjalikkuse ja pettusega

See külastusõpetuse sõnum on osa seeriast, mis kajastab Päästja peamisi omadusi.

Teadmine, et Jeesus Kristus on ilma silmakirjalikkuse ja pettusega, aitab meil ustavalt Tema eeskuju järgida. Vanem Joseph B. Wirthlin (1917–2008) Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist ütles: „Petta tähendab kedagi eksiteele viia. .. Pettusega inimene on süütu, au- sate kavatsuste ja puhaste motiividega, kelle elu peegeldab lihtsat püüdlust viia oma igapäevategevused vasta- vusse õigemeelsuse põhimõtetega. .. Ma usun, et vajadus pettusega Kiriku liikmete järele on nüüd pakilisem kui kunagi varem, kuna paljud maailmas ei mõista selle vooruse tähtsust.”¹

Silmakirjalikkusest kõneledes ütles President Dieter F. Uchtdorf, teine nõuandja Esimeses Presidentkonnas: „Keegi meist pole nii Kristuse-sarnane, kui teab, et võiks olla. Kuid me soovi- me tõsimeelselt oma vigadest ja patus- tamiskalduvusest jagu saada.

Me soovime südamest ja hingest Jeesuse Kristuse lepituse abiga pare- maks muutuda.”²

Me teame, et „meie üle mõistetakse kohut meie tegude ja südamesoovide ning selle põhjal, milliseks inimeseks me saame.”³ Kuid kui me püüame meelt parandada, saame me puh- tamaks – ning „õndsad on puhtad südamest, sest nemad saavad näha Jumalat” (Mt 5:8).

Täiendavad pühakirjakohad

Ps 32:2; Jk 3:17; 1Pt 2:1–2, 22

VIITED

1. Joseph B. Wirthlin. Without Guile. – Ensign, mai 1988, lk 80, 81.
2. Dieter F. Uchtdorf. Tulge meiega! – 2013. a sügisene üldkonverents.
3. Handbook 2: Administering the Church, 2010, osa 1.2.1.

Usk, pere, trööst

Pühakirjadest

Väikestes lastes pole pettust. Jeesus Kristus ütles: „Laske lap- sukused minu juurde tulla, ärge keelake neid, sest niisuguste päralt on Jumala riik! .. Ja ta kaisutas [lapsi] ja pani oma käed nende peale ning õnnistas neid.” (Mk 10:14, 16)

Kristus teenis lapsi ka Ameerika mandril pärast Tema ristilöö- mist. Ta käskis inimestel tuua oma väikesed lapsed Tema juurde ja panna „nad maha tema ümber ja Jeesus seisis nende keskel;

.. Ja .. ta nuttis, ja rahvahulk andis sellest tunnistust, ja ta võttis ükshaaval nende väikesed lapsed ja õnnistas neid ja palus Isa nende eest. ..

Ja kui nad vaatasid, et näha, suunasid nad oma silmad taeva poole ning nad nägid taevaid avanemas ja nad nägid ingleid laskumas taevast nagu tule kes- kelt; ja nad tulid alla ja ümbrit- sesid need väikesed .. ning inglid teenisid nende seas.” (3Ne 17:12, 21, 24)

Mõtiskle järgneva üle

Mida me õpime väikestelt lastelt ilma pettusega olemise kohta?

(Vt märksõna „Pettus”.

– Pühakirjajuht)

USU VÄGI

Amber Barlow Dahl

Kui Taevane Isa vabastaks meid meie katsumustest pelgalt seepärast, et me seda palume, jätkaks Ta meid ilma nendest kogemustest, mida vajame, et päästetud saada.

Ühel aastal kolledžis tegin ma eksamit, kui mu kael valutama hakkas. Valu ei kadunud ka pärast eksamistressi möödumist. Konsulteerisin arsti ja terapeudiga ning proovisin mitmeid ravikuure, kuid valu kestis edasi. Järgmise aasta jooksul, kui selle valu käes vaevlesin, oli mul raskusi ka oma usu suurendamisega. Veetsin palju aega palvetades, uurisin pühakirju ja palusin preesterluse õnnistusi. Tundsin, et kui mul oleks küllalt usku, saaksin ma terveks.

Jeesus Kristus tegi terveks haiged, pimedad, jalutud, pidalitõbised – „[nende] usku mööda” (Mt 9:29). Ma teadsin, et Tal on vägi mind terveks teha, just nagu Ta tervendas paljusid teisi oma maise elu jooksul. Jõudsin seega järeltulejale, et ainult minu enda uskmatuse hoiab mind tervenemisest, ja kahekordistasin oma püüdlusi. Füüsilist teraapiat jätkates ma palvetasin, paastusin, uurisin pühakirju ja uskusin. Kuid minu valu ei kadunud.

Pühakiri õpetab meile, et läbi usu võime teha imetegusid (vt Mt 17:20), kuid mina ei suutnud saada leevendust sellele väikesele valule. Kus oli minu usu vägi? Lõpuks leppisin ma

vaikselt oma olukorraga, leidsin viise, kuidas elada oma valuga, ja jätsin tuleviku hoolde püüdlused täielikult mõista usku ja terveks tegemist.

Aastaid hiljem rääkisin ma sõbraga, kes kannatas tugeva iivelduse käes, mille pärast ta oma esimese raseduse ajal mitmeid kordi haiglasse pidi minema. Erin soovis veel ühte last saada, kuid kartis, et peab läbi elama samu kannatusi, kui esimese raseduse ajal. Ta rääkis mulle, et oli paastunud ja palvetanud ning uskus kindlalt, et

Taevane Isa ei paluks tal seda kõike teist korda läbi elada.

Temaga rääkides meenus mulle pühakirjakoht: „Jätke järele ja teadke, et mina olen Jumal” (Ps 46:11). Mõtlesin enda kogemusele, mil õppisin oma katsumuste keskel järele jätma, ja innustasin Erinit jätkama usus, kuid mitte laskma oma usul sõltuda sellest, kas ta järgmise raseduse ajal iiveldust kogeb või mitte.

Jätkates usu põhimõtte uurimist, pöördusin ma Alma õpetuse juurde,

KATSUMUSTE ÜLETAMINE

„Kas pole mitte tark [Taevasest Isast] anda meile katsumusi, et me võiksime neid ületada; kohustusi, mida võime saavutada; tööd, et tugevdada oma lihaseid; kurbust, et katsuda meie hinge? Kas ei heitle me kiusatustega mitte selleks, et panna proovile oma vastupidavust; kas ei võitle me haigustega selleks, et õppida olema kannatlik; kas ei sure me selleks, et võiksime saada surematuna osa hiilgusest?”

Kui kõik haiged, kelle eest me palvetame, saaksid terveks; kui kõiki õigla-seid kaitstaks ja pahelised hävitataks, siis tühistaks see kogu Isa plaani ja see teeks lõpu evangeeliumi peamisele põhimõttele – valikuvabadusele. Ükski inimene ei peaks siis elama usus.”

President Spencer W. Kimball (1895–1985). *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball, 2006*, lk 15.

kus ta õpetas usu kohta, et „kui teil on usku, siis te loodate asjadele, mida pole näha, mis on õiged” (Al 32:21).

Selle pühakirja üle mõtiskledes avastasin, et usk ei olnud see, mida ma olin seda arvanud olevat. Alma õpetab meile, et usk on lootus õigetesesse põhimõtetesse. Usk ei tähenda, et meie Taevane Isa annab meile alati kõik, mida me palume, ja siis, kui me seda palume. Usk, et Kristus teeb terveks minu kaela või leevendab Eri-ni liiveldust raseduse ajal, ei ole usk õigetesesse põhimõtetesse. Kuid meil võib olla usku, et Kristusel on vägi tervendada, et Ta on teadlik meie olukorrast, et Ta annab meile jõudu, ja et kui me hästi vastu peame, võime saada igavese elu.

Issand lubas: „Mida iganes sa küsid usus, uskudes, et sa saad seda Kristuse nimel, seda sa ka saad” (En 1:15). Mina usun, et selle lubaduse vägi peitub Kristuse nimesse uskumises. Pühakirjajuht õpetab meile palve kohta, et „Kristuse nimel palvetamine on .. kui meie soovid ühtivad Kristuse soovidega [– kui Tema sõnad jäävad meisse] (Jh 15:7). Siis palume me seda, mida Jumalal on niisiis võimalik anda. Mõned palved jäävad vastuseta, kuna need ei kujuta mingil viisil Kristuse soovi, vaid nende taga on selle asemel inimese omakasupüüdlikkus.”

Kui me palume usus midagi, mis on vastavuses Jumala tahtega, annab Ta seda vastavalt meie soovile.

Taevane Isa tunneb meid, armastab meid ja soovib meie jaoks kõike, mis aitab meil naasta Tema juurde. Ja mõnikord kaasab see endas katsumusi, muresid ja proovilepanekuid (vt 1Pt 1:7). Kui Taevane Isa vabastaks meid meie katsumustest pelgalt seepärast, et me seda palume, jätaks Ta meid ilma nendest kogemustest, mida vajame, et päästetud saada. Me peame õppima usaldama Jumala plaani meie jaoks ja allutama oma tahte Tema tahtele. Kui me joondame oma soovid Tema soovidega ja tunnustame oma täielikku sõltuvust Temast, võime me saavutada „usu eesmärgi, hingede õndsuse” (1Pt 1:9). ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Oregoni osariigis.

PEREÕHTU – SA SUUDAD SEDA!

Vaatamata sellele, milline on teie pere, võib pereõhtu teid õnnistada ja tugevdada.

Isa jõuab pärast pikka tööpäeva väsinuna koju ja leiab eest samasuguse väsinud ja tujuka pere. On esmaspäeva õhtu ja pereõhtu pidamine tundub võimatu. Pärast abipalve ütlemist otsustavad ema ja isa, et teevad lihtsa pereõhtu. Nad kutsuvad pere kokku, laulavad koos laulu ja ütlevad palve. Nad annavad igale pereliikmele väikese küünla, mida süüdata, kui nad jagavad midagi, mis neid viimasel ajal on inspireerinud. Pimedas sümboliseerib küünlavalgus inspiratsiooni ja keskendab laste tähelepanu. Tunnistuste jagamisel lasub kodule armsa rahu ja armastuse tunne. Pere lõpetab õhtu, olles tänulik, et nad pereõhtut pidasid.

Kas teadsite, et pereõhtu on juba 100 aastat Kiriku programmis olnud? 1915. aasta aprillis palus Esimene Presidentkond liikmetel igal nädalal ühe päeva kõrvale panna, et koos perega palvetada, musitseerida, evangeeliumit õppida, lugusid jagada ja tegevusi teha. (Vt lk 80 väljavõtet Esimese Presidentkonna kirjast.) Prohvetid tulevad meile jätkuvalt meelde pereõhtu tähtsust. „Me ei tohi

seda taevast inspireeritud programmi hooletusse jätta,” ütles president Thomas S. Monson. „See võib tuua vaimset kasvu igale pereliikmele ja aidata neil seista vastu kõikjal luuravatele kiusatustele.”¹

Pereõhtut oma nädalakavasse lisades pidage meeles järgnevaid hoiakuid:

See õhtu on mõeldud minule. „Pereõhtud on mõeldud kõigile,” ütles vanem L. Tom Perry Kaheteistkümnepäevase Apostli Kvoorumist.² Kõik – abielus või vallalised, lastega või ilma – võivad pühendada aega pere tugevdamiseks ja evangeeliumi õppimiseks.

Ma leian aega. Kirik näitab eeskujuga, hoides esmaspäeva õhtu Kiriku üritustest vabana. Sa võid näidata Isandale ja oma perele, et oled valmis võtma aega selle jaoks, mis on kõige tähtsam.

Ma võin leida midagi, mis sobib minu perele. Kui teie pere on geograafiliselt üksteisest kaugel, proovige teha pere veebiõhtut, kus räägite pereliikmetega interneti või telefoni vahendusel. Kas keegi peab kauemaks tööle jääma? Pidage söögipausi

ajal pere pargiõhtut töökoha lähedal. Lahutatud isa pidas igal esmaspäeval pere kirjaõhtut, kirjutades oma kaugel elavatele lastele.³ Las takistused olla suurema loovuse katalüsaatoriks.

Ma võin ahustada sel nädalal. Pereõhtut võib korraldada vastavalt teie pere vajadustele ja olukorrale. Siin on mõned üldised soovitused:

- Alusta ja lõpeta palvega.
- Kasuta muusikat, sealhulgas kirikulaule ja Algühingu laule.
- Õpi pühakirjadest ja elavatelt prohvetitelt.
- Kaasa nädalast nädalasse erinevaid füüsilisi tegevusi, teinimisprojekte ja evangeeliumi keskseid tegevusi.
- Lõbutsege! Mängige mängu või valmistage suupisteid.
- Olge järjepidevad. Kui te ei saa pidada pereõhtut esmaspäeval, leidke mõni teine päev, mis teile sobib.

Ma soovin õnnistusi. Prohvetid on lubanud, et kui me osaleme pereõhtutel, tulevad sellest suured

õnnistused:
 kodus suurenevad
 armastus ja kuulekus. Noorte südames areneb usk. Pered „saavad jõudu võidelda halbade mõjude ja kiusatusetega”, mis neid ümbritsevad.⁴

Kuigi teie pereõhtud ei pruugi alati täiuslikult sujuda, saab teie pere tugevamaks ja õnnistatud tänu teie püüdlustele. „Iga pereõhtu on pintsli tõmbeks meie hingelõuendil,” õpetas vanem David A. Bednar Kaheteistkümnepäevast Apostli Kvoorumist. „Ükski neist toimingust ei pruugi eraldiseisvana olla muljet avaldav ega meelde jääv. Kuid just nagu ..

pintsli tõmbed täiendasid üksteist ja moodustasid üheskoos muljet avaldava meistriteose, nii võivad ka näiliselt väikesed asjad, kui me neid järjekindlalt teeme, viia märkimisväärsete tulemusteni.”⁵ ■

VIITED

1. Thomas S. Monson. Constant Truths for Changing Times. – Ensign või Liahona, mai 2005, lk 19.
2. L. Tom Perry. Therefore I Was Taught. – Ensign, mai 1994, lk 38.
3. Family Home Evening: Any Size, Any Situation. – Ensign, detsember 2001, lk 42.
4. Esimene Presidendid, James R. Clarki kog. Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 6 köide 1965–1975, lk 4:339.
5. Vt David A. Bednar. Olge kodus usinamad ja tegusamad. – 2009. a sügisene üldkonverents.

ASETAGEM PEREÕHTU ESIKOHALE!

„Me anname vanematele ja lastele nõu pidada esmatähtsaks perepalvet, pereõhtut, evangeliumi uurimist ja õpetamist ning kosutavaid perekondlikke tegevusi. Ükskõik kui vääriks ja asjakohaselt muud vajadused või tegevused ka poleks, ei tohi neil lasta asendada jumalikult määratud kohustusi, mida saavad piisavalt hästi täita vaid pered ja lapsevanemad.”

Esimese Presidendid kirjalikult, 11. veebruar 1999. a.

TA ON ÜLES TÕUSNUD

„Kõige tähtsam asi, mida tänapäeva maailm vajab, on kindel usk Kristusesse.”

President David O. McKay (1873–1970)
Kiriku üheksas president

David O. McKay sündis 8. septembril 1873. aastal. Ta pühitseti apostlik 9. aprillil 1906. aastal,

mil ta oli 32-aastane, ja 9. aprillil 1951. aastal toetati teda Kiriku üheksanda presidendina. Järgmine tsitaat on väljavõtte tema 1966. aasta kevadise üldkonverentsi kõnest. Täispika kõne lugemiseks vaata allikat Conference Report, apr 1966, lk 55–59.

Kui ime on üleloomulik sündmus, millele eelnenud jõud on inimese piiratud mõistusele mõistetamatud, siis on Jeesuse Kristuse ülestõusmine kogu aegade kõige hämmastavam ime. Selles on ilmutatud Jumala kõikvõimsus ja inimese surelikkus.

Ülestõusmine on ime, kuid ainult selles mõttes, et see on inimesele arusaamatu ja mõistetamatu. Kõigi

jaoks, kes võtavad ülestõusmist kui fakti, on see vaid üldise eluseaduse ilming. ..

Võta seda kui fakti, et Kristus võttis üles oma keha ja ilmus ülenatunud, ülestõusnud isikuna, ning sa vastad igikestvale küsimusele: „Kui mees sureb, kas ta ärkab jälle ellu?” (1i 14:14)

Ülestõusmise tunnistajad

On kindel, et Kristuse ülestõusmine hauast oli tõsiasi Teda lähedastel tundnud jüngeritele. Nende meeles ei olnud selles küsimuses mingit kahtlust. Nad olid selle tõsiasi tunnistajaks, nad teadsid, kuna nad nägid seda oma silmadega, kuulsid oma kõrvadega ja tundsid oma kätega tõusnud Päästja kehalist kohalolu.

Ülemapostel Peetrus ütles, kui üksteist olid kokku tulnud, et valida kedagi Juudas Iskarioti asemele: „Sellepärast peab nüüd üks neist meestest .. saama tema ülestõusmise tunnistajaks ühes meiega” (Ap 1:21–22). ..

Teisel puhul kuulutas Peetrus nende vaenlaste ees, samade meeste ees, kes olid Jeesuse ristil surmanud: „Iisraeli mehed, kuulge neid sõnu: .. Selle

Jeesuse on Jumal surnuist üles äratanud; selle tunnistajad oleme meie kõik”

(Ap 2:22, 32). ..

Lisatunnistajad

Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik seisab koos Peetruse, Pauluse, Jaakobuse ja kõigi teiste algupäraste apostlitega, kes ei tunnustanud ülestõusmist kui tõde, vaid Kristuse jumaliku misjoni lõppeemärki siin maa peal.

Tuhat kaheksasada aastat pärast Jeesuse surma ristil kuulutas prohvet Joseph Smith, et ülestõusnud Issand ilmus talle: „[Ma nägin] enda kohal õhus seismas kahte Isikut, kelle sära ja hiilgust on võimatu kirjeldada. Üks nendest pöördus minu poole, kutsudes mind nimepidi, ja osutas teisele ning ütles: „See on minu armas Poeg. Kuula Teda!”” (JSA 1:17). ..

Kui Joseph Smithi tunnistus oleks ainus, oleks see – nagu Kristus ütles enda tunnistuse kohta, kui Ta endast kõneles – täiesti kasutu; kuid Jeesusel oli Jumala ja apostlite tunnistus. Ja Joseph Smithil oli teisi tunnistajaid, kes kinnitasid tema tunnistust, mille kohta nad said teada tõe, kui neile ilmus ingel Moroni. ..

Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik kuulutab samuti prohvet Joseph Smithi imelist nägemust:

„Ja nüüd, pärast paljusid tunnistusi, mis temast antud on, see on tunnistus, viimane kõikidest, mis meie temast anname: et ta elab!” (ÕL 76:22) ..

ELAV KRISTUS

Loe kaasaja apostlite ja prohvetite tunnistusi Jeesusest Kristusest ajakirjast Liahona, apr 2000, lk 2–3.

oli vaid suur reformaator, ideaalne õpetaja või isegi täiuslik inimene. Mees Galileast on mitte ainult kaudses, vaid *otseses mõttes* elava Jumala Poeg. ..

Tõeliselt uuesti sündinud

Ükski inimene ei või siiralt otsustada rakendada Naatsareti Jeesuse õpetusi oma igapäevaelus ilma, et ta tunneks muutust kogu oma olemuses. Fraasil „uuesti sündinud” on sügavam tähendus, kui paljud inimesed arvavad. .. Õnnelik on see inimene, kes on tõeliselt tundnud seda ülendavat ja muutvat väge, mis tuleb sellest Päästja lähedusest, sellest sugulussuhtest elava Kristusega. Ma olen tänulik, et tean, et Kristus on minu Lunastaja. ..

Ülestõusmise sõnum .. on kõige lohutavam, kõige suurepärasem sõnum, mida on kunagi inimesele antud. Kui surm lahutab meid kallimast, vaigistab meie kurvastavat südant lootus ja taevalik kinnitus, mis on edasi antud sõnades: „Teda ei ole siin, sest ta on üles tõusnud!” (vt Mt 28:6; Mk 16:6)

Ma tean kogu südamest, et Jeesus Kristus sai võitu surmast, ja kuna meie Lunastaja elab, siis elame ka meie.” ■

Alapealkirjad muudetud; suurtähed ja kirjavahe-märgid standardiseeritud.

Selliste ümberlökkamatute algupäraste apostlite tunnistuste valguses – tunnistused, mis anti vaid mõned aastad pärast kõnealust sündmust –, selle elava Kristuse aja kõige imelise- ma ilmutuse valguses tundub raskesti mõistetav, kuidas inimesed Teda ikka veel eitavad ja inimese surematuses kahtlevad.

Mida me tänapäeval vajame

Kõige tähtsam asi, mida tänapäeva maailm vajab, on kindel usk Kristusesse. See on enam kui lihtsalt

tunne. See on vägi, mis viib tegudeni ja peaks olema inimelus kõigele alust panev motiveeriv jõud. ..

Kui inimesed ainult täidaksid Tema tahet, selle asemel et lootusetult pimedasse ja süngesse hauda vaadata, pööraksid nad oma silmad taeva poole ja teaksid, et Kristus on üles tõusnud. ..

Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik kuulutab kogu maailmale, et Kristus on Jumala Poeg, maailma lunastaja. Ükski tõeline järgija ei lepi arvamusega, et Ta

NAISTE

VAIMNE MÕJU

„Me kutsume kõiki Kiriku naisi seisma koos õigemeelsuse eest. ... Ma näen seda kui ainust eredalt säravat lootuskiirt maailmas.”
– President Gordon B. Hinckley (1910–2008)

Kas me teame omaenda vaimuväe jõudu?

Starla Awerkamp Butler

Paljud imelised, alandlikud naised teenivad pühendunult Kirikus ilma mõistmata, kui kaugeleulatuv mõju on nende elul – nii eeskujuna ajalikust teenimisest kui ka vaimse väe pärandina. Üks selliseid naisi on minu vanaema Cherie Petersen. Ta on kogu oma elu ustavalt teeninud vaiksetes kutsetes. Kui sa temalt küsiksid, siis väidaks ta, et tal pole palju ande, mida maailmale pakkuda. Kuid kui ma olen tema elu kohta õppinud, olen mõistnud, kui palju tema vaimne vägi on minu elu mõjutanud.

Cherie vanemad lõpetasid kirikus käimise ja lahutasid, kui ta oli veel väga väike, ja ta kasvas üles ema Florence'iga, kes pidevalt tööl oli. Florence'it oli lapsena isegi veel rohkem väärkoheldud, sest ta kasvas üles internaatkoolis, samas kui tema ema Georgia ilmalikku elu elas. Vaatamata oma lapsepõlve probleemidele jäi Cherie evangeeliumis aktiivseks, käies ustavalt kirikus koos oma vanavanaema Elizabethi pere või sõpradega. Ta nägi nende peredes seda, mida soovis ka enda ellu saada. Ta ei teadnud täpselt, milline üks perekond peaks olema, kuid ta teadis, milline üks perekond olla ei tohiks, ja ta oli kindlalt otsustanud, et tema pere saab parem olema.

Cherie abikaasa – minu vanaisa Dell – ütles mulle kord: „Selleks, et saada tunnistust, pead sa seda tahtma. Cherie soovis alati saada tunnistust.” Kuigi nende abielu algusaastad olid täis probleeme, olid nad otsustanud perena tugevaks jääda. Delli töögraafiku pärast olid nad abielu esimesel aastal Kirikus vähem aktiivsed, kuid kutse teenida Algühingus õhutas Cherie'd taas Kirikus käima ja peagi liitus Dell temaga diakonite kvoorumi nõustaja kutses. Sellest ajast peale on nad mõlemad Kirikus aktiivsed ja tugevad olnud. Cherie valmisolek teenida

KATHLEEN PETERSON, JUMALA TUTRED, KOOPIATE TEGEMINE KEELATUD.

ja kindlameelsus kasvatada tugev perekond aitasid minu emal saada tugevaks naiseks ning minu ema eeskuju on aidanud minul määratleda enda elu, eriti nüüd, kui ma loon enda pere.

Naistena võib meil olla sügav vaimne mõju meid ümbritsevate inimeste eludele. Joseph Smith õpetas, et meie roll „ei ole ainult vaeste elu kergendamiseks, vaid hingede päästmiseks”.¹ Jeesus Kristus on kutsunud oma Kiriku naisi olema Tema jüngrid ja vaimselt tugevad. Meie vaimne vägi ja mõju on elulised päästmistöö edendamisel ja me peame otsima võimalusi, et meid ümbritsevaid inimesi vaimselt tugevdada. Seda tehes ulatub meie usu ja õigemeelsuse mõju palju kaugemale, kui võime ise näha.

Kutsutud jüngriteks

Vanem James E. Talmage (1862–1933) Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist kirjutas: „Maailma suurim naiste ja naiselikkuse eest võitleja on Jeesus Kristus.”² Mõtelge näiteks sellele, mida Ta õpetas Uues Testamendis oma kahele naisjüngri Maarjale ja Martale. Raamat „Daughters in My Kingdom” (Tütred minu kuningriigis) selgitab: „Luuka 10. peatükk sisaldab lugu, kuidas Marta oma kodus Jeesust vastu võttis. Ta teenis Issandat, hoolitsedes Tema ajalike vajaduste eest, samal ajal kui Maarja istus Isanda jalge ees ja Tema õpetust kuulas.”

„Tollel ajal, kui naistelt oodati üldjuhul vaid ajalike asjade eest hoolt kandmist, õpetas Päästja Martale ja Maarjale, et naised võivad ka vaimselt Tema töös osaleda. Ta kutsus Martat ja Maarjat saama Tema jüngriteks ning võtma osa päästest ehk valima „head osa”, mida neilt kunagi ära ei võeta.”³

Marta kombel teeme ka meie mõnikord vea, arvates,

Neli põlvkonda: Elizabeth (vasakul) hoidmas oma tütretütart Florence'it. Annie (keskel) kolis koos vanematega Utah'sse ja on Elizabethi ema. Georgia (paremal) on Elizabethi tütar. Georgia ja tema tütar Florence lahkusid Kirikust. Ustav Elizabeth aitas oma tütretütretülrel Cherie'l ja Cherie järeltulijatel evangeeliumi juurde naasta.

et naiste peamine roll on hoolitseda ajalike vajaduste eest, nagu teistele süüa teha, õmmelda ja koristada. Seda laadi teenimine on väärtuslik ja hinnatud ohverdus, kuid rohkem veel, kui Issand vajab õdesid, kes oskavad õmmelda ja toitu valmistada, vajab Ta vaimse väega naisi, kelle usk, õigemeelsus ja ligimesearmastus nende elust säravad. Ta teab, et meil kõigil on nii palju, mida anda. Jeesus Kristus kutsub meid *kõiki* arendama oma vaimset jõudu ja võimet ilmutust saada ning selle ajal tegutsema, et aidata edendada Tema tööd. Linda K. Burton, Abiühingu üldjuhataja, ütles õde-

dele: „Teid on saadetud maa peale käesoleval evangeeliumi ajajärgul selle tõttu, kes te olete ja milleks teid on ette valmistatud! Vaatamata sellele, mida Saatan püüab meid endist arvama panna, oleme me oma tõelise identiteedi poolest Jeesuse Kristuse jüngrid!”⁴

Issand teab meid ja meie olukorda ja Tal on meist igauhe jaoks siin maa pea töö teha. Ükski õde ei tea liiga vähe ega oma liiga vähe talente, et olla vaimseks väeks heategemisel ja tuua teisi Kristuse juurde. Selle jumaliku potentsiaali juures on meil kohustus saada vaimseteks juhtideks oma kodudes ja kogukondades. Vanem M. Russell Ballard Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist kuulutas, et „igal selle Kiriku õel, kes on teinud Issandaga lepingud, on jumalik voli aidata kaasa hingede päästmisele, juhtida maailma naisi, tugevdada Siioni kodusid ja ehitada Jumala kuningriiki.”⁵

Meil ei pea olema kõrget kutset ja me ei pea tegema ebatavalisi asju, et aidata inimestel enda ümber teha valikuid, mis aitavad neil Jeesuse Kristusega lähedasemaks saada – see on meie kõige suurem kohustus. Nii suuri- mad kui ka väikseimad asjad, mida me teeme ühe või

kahe inimese elus, isegi omaenda peres, võivad omada sügavat mõju.

Naised päästmistöös

Armastatud kirikulaulu sõnad ütlevad: „On inglite kohustus naistele antud ja kutsele tänuga vastavad öed.”⁶ Meil on palju anda oma kallimate elus. Vanem Richard G. Scott Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist on jaganud lugusid, kuidas naiste vägi tema elu mõjutas:

„Kui ma olin väike laps, ei olnud minu isa Kiriku liige ja minu ema oli jäänud passiivseks. ... Mõned kuud pärast minu kaheksandat sünnipäeva tuli vanaema Whittle teiselt poolt Ühendriike meile külla. Vanaema oli mures, et mina ja mu vanem vend polnud ristitud. Ma ei tea, mida ta selle mure kohta mu vanematele

*„Päästja õpetas
Martale ja Maarjale,
et naised võivad ka
vaimsel Tema töös
osaleda. Ta kutsus
neid saama Tema
jüngriteks ning võt-
ma osa päästest.”*

rääkis, aga ühel hommikul viis ta mind koos vennaga parki ja jagas meiega oma tundeid ristimise ja regulaarse kirikus käimise tähtsuse kohta. Ma ei mäleta öeldu üksikasju, kuid tema sõnad äratasid midagi minu südames ja peagi saime koos vennaga ristitud. ...

Vanaema kasutas just õigel määral julgust ja austust, et aidata meie isal mõista, kui tähtis on see, et ta meid kirikusse koosolekutele sõidutab. Ta aitas igal sobival viisil tunda vajadust evangeeliumi järele meie elus.”⁷

Teine vaimse jõu allikas oli vanem Scotti naine Jeanene. Kui nad kohtamas käisid, hakkasid nad tulevikust rääkima. Jeanene, kes oli kasvanud tugevas misjonäride kodus, avaldas oma soovi abielluda templis misjonil teeninud

KATHLEEN PETERSON, LAPSUKE. KOOPIATE TEGEMINE KEELATUD.

noormehega. Vanem Scottile, kes polnud varem misjonil teenimisele palju mõelnud, avaldas see tugevat mõju. „Ma läksin koju ega suutnud mõelda millestki muust. Ma olin kogu öö ärkvel. .. Pärast paljusid palveid tegin ma otsuse kohtuda oma piiskopiga ja avaldada soovi misjonil teenida.”⁸ Kuigi Jeanene andis talle vajalikku juhatust ja õhutamist, ütles vanem Scott: „Jeanene ei palunud mul *tema pärast* misjonile minna. Ta armastas mind küllaldaselt, et jagas minuga oma veendumusi ja seejärel andis mulle võimaluse ise oma elule suund valida. Me mõlemad teenisime misjonil ja hiljem saime templis pitseeritud. Jeanene’i julgus ja pühendumus usule on meie elu paremaks muutnud. Ma olen kindel, et me poleks leidnud õnne, mis meil on, ilma tema tugeva usuta sellesse, et Issanda teenimine tuleb

Armastatud kirikulaulu sõnad ütlevad: „On inglite kohustus naistele antud ja kutsele tänuuga vastavad õed.” Meil on palju anda oma kallimate elus.

esikohale seada. Ta on imeline eeskuju, õiglane eeskuju!”⁹

Nende ingellike naiste vaimne mõju tema elus aitas vaid ühel noorel mehel – vanem Scottil – teha mõned oma elu kõige tähtsamad otsused: saada ristitud, teenida misjonil ja abielluda templis.

Me võime oma eeskuju, tegude, sõnade ja isikliku õigemeelsuse kaudu aidata teistel soovida teha häid valikuid. Õde Carole M. Stephens, esimene nõuandja Abiühingu üldjuhatuses, kuulutab: „Me oleme Issanda kuningriigi tütreid, kes peavad oma lepinguid. Me saame olla tööriistadeks Tema käes, .. osaledes päevast päeva päästmistöös, tehes väikseid ja lihtsaid asju – hoolitsedes üksteise eest, üksteist tugevdades ja õpetades.”¹⁰ Kui me Vaimule toetume ja siiralt ning alandlikult edasi pürgime, et aidata inimestel

NÖRKUS ei ole PATT

Wendy Ulrich

Kas ma olen vääriline Jumala kotta sisenema? Kuidas võin ma olla vääriline, kui ma pole täiuslik?

Kas Jumal võib tõepoolest minu nõrkuse tugevuseks muuta? Ma olen mitu päeva paastunud ja palvetanud, et see probleem minult ära võetaks, kuid midagi pole muutunud.

Misjoniväljal elasin ma järjepidevamalt evangeeliumi järgi kui ühelgi teisel ajal oma elus, kuid samas ei ole mulle kunagi minu puudused rohkem silma paistnud. Mispärast tundsin ma ennast nii halvasti, kuigi tegin nii palju head?”

Kui me mõtiskleme selliste küsimuste üle, on hädavajalik mõista, et kuigi *patt* juhib meid paratamatult Jumalast eemale, siis *nõrkus* võib meid vastupidiselt hoopis Tema juurde viia.

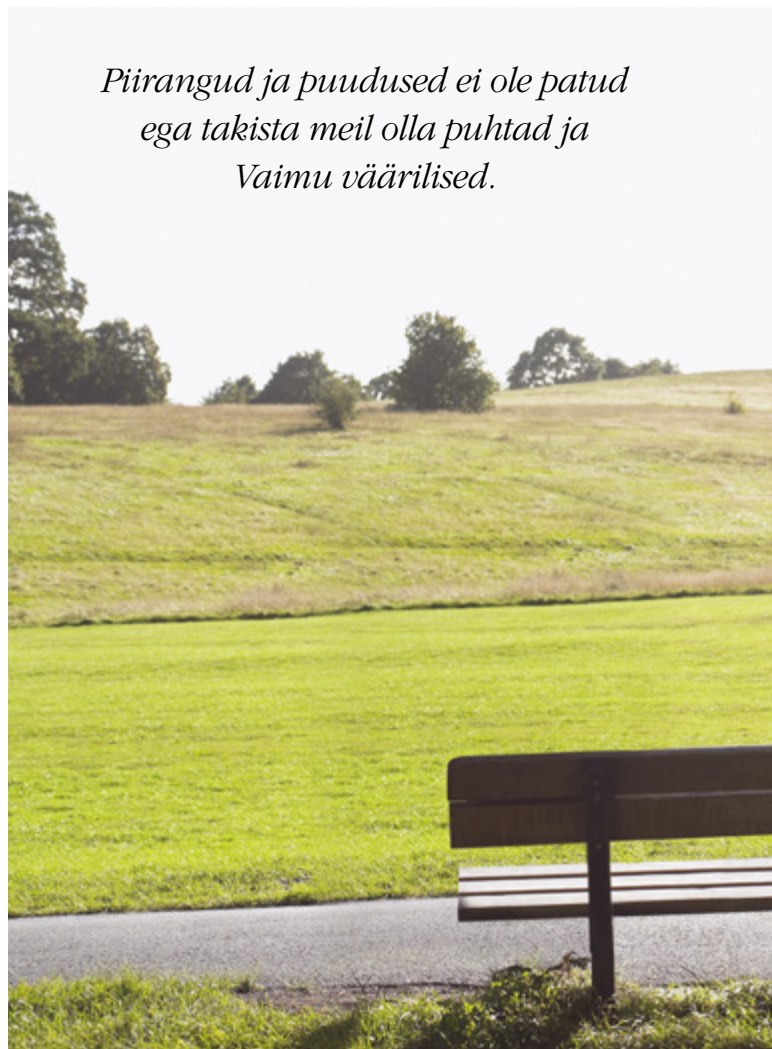
Patu ja nõrkuse eristamine

Tihti mõtleme patust ja nõrkusest kui erineva suurusega mustadest plekkidest oma hingekangal, ja kui erineva tõsidusega üleastumistest. Kuid pühakirjad viitavad, et patt ja nõrkus on oma olemuselt erinevad, nõuavad erinevaid parandusmeetmeid ning neil on potentsiaal viia erineva tulemuseni.

Enamik meist on patuga rohkem tuttav, kui me möönda soovime, kuid vaadakem siiski uuesti selle tähendust:

patt on valik mitte kuuletuda Jumala käskudele või mässata meie sisemise Kristuse valguse vastu. Patt on valik usaldada Jumala asemel Saatanat, mis loob vaenu meie ja Isa vahel. Vastupidiselt meile oli Jeesus Kristus ilma patuta ja võis meie patud lepitada. Kui me siiralt meelt parandame – sealhulgas oma

*Piirangud ja puudused ei ole patud
ega takista meil olla puhtad ja
Vaimu väärilised.*

**Kuigi patt juhib meid
paratamatult Jumalast
eemale, siis nõrkus võib
meid vastupidiselt hoopis
Tema juurde viia.**

meelt, südant ja käitumist muudame; vajadusel andeks palume või üles tunnistame; kus vähegi võimalik, pahateo heastame; ei korda seda pattu tulevikus – võime me saada osa Jeesuse Kristuse lepitusest, saada Jumala andestuse ja taas puhtaks saada.

Puhtaks saamine on oluline, kuna midagi eba-puhast ei või elada Jumala juures. Kuid kui meie ainuke eesmärk on olla sama süütu kui Jumala juurest lahkudes, siis oleks meil parem elu lõpu-ni oma hällis lebada. Me tulime siia maa peale pigem selleks, et kogemuste kaudu õppida eris-tama head halvast, kasvada tarkuses ja oskustes, elada meile oluliste väärtuste järgi ja omandada jumalikke omadusi – selline areng ei ole võimalik turvalisse hälli jäädes.

Inimnõrkus mängib olulist rolli surelikkuse eesmärkides. Kui Moroni muretses, et tema nõrkuse pärast kirjutamises pilkavad paganad pühasid asju, kinnitas Issand talle järgmiste sõnadega:

LEPITUSE LUBADUS

„Kristuse lepituse peamine eesmärk on taastada

see, mida meie ei saa taastada, parandada haavad, mida meie ei saa parandada, tehes terveks selle, mille meie katki tegime ega suuda ise terveks teha. . .

Ma kordan, et välja arvatud mõned vähesed, kes lähevad hukatusse, ei ole mingit harjumust, sõltuvust, mässumeelsust, üleastumist, usust taganemist, ei mingit süütegu, mis ei langeks täieliku andestuse lubaduse alla. See on Kristuse lepituse lubadus.“

Kaheteistkümne Apostli Kvoorum juhataja **Boyd K. Packer**. *The Brilliant Morning of Forgiveness*. – *Ensign*, nov 1995, lk 19–20.

„Ja kui inimesed tulevad minu juurde, ma näitan neile nende nõrkust. Ma annan inimestele nõrkust, et nad oleksid alandlikud; ja minu arm on küllaldane kõikidele inimestele, kes alandavad end minu ees; sest kui nad alandavad end minu ees ja neil on minusse usku, siis ma lasen nõrkadel asjadel saada nende jaoks tugevaks“ (Et 12:27; vt ka 1Kr 15:42–44; 2Kr 12:7–10; 2Ne 3:21; ja Jk 4:7).

Selle tuttava pühakirjakoha järel dused on sügavmõttelised ja kutsuvad meid tegema vahet patul (mida innustab Saatan) ja nõrkusel (mida siin kirjeldatakse kui olukorda, mida Jumal meile annab).

Me võime defineerida nõrkust kui meie inimeseks olemisega kaasaskäivaid piiranguid meie tarkusele, väele ja pühadusele. Me

sünnime surelikkusesse abitu ja sõltuvana, erinevate füüsiliste vigade ja eelsoodumustega. Meid kasvatavad ja ümbritsevad teised nõrgad surelikud ning nende õpetused, eeskujud, ja kuidas nad meid kohtlevad, on vigane ja mõnikord kahjulik. Meie nõrgas, surelikus olukorras kannatame me füüsilisi ja emotsionaalseid haiguseid, nälga ja väsimust. Me kogeme inimlikke tundeid, nagu viha, muret ja hirmu. Meil jääb puudu tarkusest, oskustest, vastupidavusest ja jõust. Ja me kannatame mitmesuguste kiusatuste käes.

Kuigi Ta oli ilma patuta, liitus Jeesus Kristus täielikult meiega surelikus nõrkuses (vt 2Kr 13:4). Ta sündis abitu imikuna surelikus kehas ja teda kasvasid ebatäiuslikud hooldajad. Ta pidi õppima kõndima, rääkima, töötama ja teistega läbi saama. Ta tundis nälga ja väsimust, tundis

PATU JA NÕRKUSE ERISTAMINE

	Patt	Nõrkus
Selgitus	Tahtlik sõnakuulmatus Jumala vastu	Inimlik piiratus, puudus
Allikas	Seda innustab Saatan	Osa meie surelikust loomusest
Näited	Teadlikult Jumala käskude rikkumine, uskudes Jumala asemel Saatanasse	Vastuvõtlikkus kiusatuste, emotsioonide, väsimuse, füüsilise või vaimse haiguse, võhikluse, eelsoodumuse, trauma ja surma suhes
Kas Jeesus koges seda?	Ei	Jah
Mida me peaksime tegema?	Meeleparandus	Alandlikkus, usk Kristusesse ja püüd seda ületada
Mida teeb siis Jumal?	Andestus	Arm – suutlikuks tegev vägi
Milleni see viib?	Patust puhtaks saamiseni	Pühaduse ja tugevuse omandamine

inimtundeid ja haigusi, kannatusi, veritsemist ja surma. Ta oli „kõiges .. kiusatud otsekui meie, siiski ilma patuta”, allutades ennast surelikkusele ja Ta võiks „[võtta] enda peale nende jõuetused” ja meid toetada *meie* jõuetuses või nõrkustes (Hb 4:15; vt ka Al 7:11–12).

Me ei saa nõrkustest lihtsalt meelt parandada – ega tee nõrkus üksi meid ka ebapuhtaks. Me ei või vaimselt kasvada enne, kui me *hülgame* patu, kuid samuti ei või me vaimselt kasvada, kui me ei *võta omaks* oma inimliku nõrkuse olukorda ega reageeri sellele alandlikkuse ja usuga ning ei õpi oma nõrkuses Jumalat usaldama. Kui Moroni kurtis oma kirjutamisõskuse nõrkuse üle, ei käskinud Jumal tal meelt parandada. Selle asemel õpetas Issand, et ta oleks alandlik ja usuks Kristusesse. Kui me oleme vagurad ja ustavad, annab Jumal meile meie nõrkuse raviks armu – mitte andestust. Pühakirjajuht defineerib armu kui õigustandva (suutlikuks tegeva) Jumala väe, mis aitab meil teha, mida me ise ei suuda (Vt märksõna „Arm”. – Pühakirjajuht) – see on sobilik jumalik ravivahend, mille läbi võib Ta lasta nõrkadel asjadel saada tugevaks.

Alandlikkuse ja usu rakendamine

Meie varajasest Kiriku kogemusest peale õpetatakse meie meeleparanduse olulisi aspekte, kuid kuidas kasvatada alandlikkust ja usku? Mõtiskle järgmiste ideede üle:

- **Mõtiskle ja palveta.** Kuna me oleme nõrgad, ei pruugi me vahet teha, kas on tegemist *patuga* (mis

nõuab kohest ja ulatuslikku meele, südame ja käitumise muutust) või *nõrkusega* (mis nõuab alandlikku, pidevat pingutust, õppimist ja täiustumist). Kuidas me neid asju näeme, võib sõltuda meie kasvatuses ja küpsusest. Ühes käitumises võib olla ise-gi mõlemat, nii pattu kui ka nõrkust. Kui me ütleme, et patt on hoopis nõrkus, viib see meeleparanduse asemel vabanduste otsimiseni. Kui ütleme, et nõrkus on patt, võib see kaasa tuua häbi, süüdistuse, meeleheite ja usu kaotamise Jumala lubadustesse. Mõtisklemine ja palvetamine aitavad meil nende vahel vahet teha.

- **Prioriseeri.** Kuna me oleme nõrgad, ei suuda me kõiki vajalikke muutusi kohe teha. Kui me alandlikult ja ustavalt oma inimnõrkusi paari kaupa ette võtame, võime ajapikku vähendada võhiklikkust, moodustada häid harjumusi, suurendada meie füüsilist ja emotsionaalset tervist ning suutlikust ja tugevdada oma usaldust Jumalasse. Jumal oskab meil aidata teada, millest alustada.
- **Planeeri.** Kuna me oleme nõrgad, nõuab tugevaks saamine enam kui õigemeelsed soovid ja suurel hulgal enesedistsipliini. Me peame ka planeerima, vigadest õppima, arendama efektiivsemaid strateegiaid, plaane üle vaatama ja uuesti proovima. Meil on vaja pühakirjade, teemakohaste raamatute ja teiste inimeste abi. Me teeme vaikselt algust, rõõmustame edasimineku üle ja võtame riske (isegi kui need tekitavad meis haavatavuse ja nõrkuse

tundeid). Meil on vaja toetust, et aidata meil teha häid valikuid isegi siis, kui me oleme väsinud või heitunud, ja tegevuskava, kuidas libastumise korral taas õige rada kätte leida.

- **Olge kannatlik.** Kuna me oleme nõrgad, võib muutus aega võtta. Me ei ütle lahti oma nõrkustest samamoodi, kui me ütleme lahti oma pattudest. Alandlikud jüngrid teevad vabast tahtest kõike, mis vaja, õpivad vastupidavust, jätkavad püüdlusi ega anna alla. Alandlikkus aitab meil endaga ja teistega, kes on samuti nõrgad, kannatlik olla. Kannatlikkus väljendab meie

usku Issandasse, tänu Tema usalduse eest, ja aitab meil usaldada Tema lubadusi.

Isegi kui me siiralt oma pattudest meelt parandame, andeks saame ja uuesti puhtaks saame, oleme me ikkagi nõrgad. Meid vaevavad jätkuvalt haigused, emotsioonid, teadmatus, eelsoodumused, väsimus ja kiusatused. Kuid piirangud ja puudused ei ole patud ega takista meil olla puhtad ja Vaimu väärilised.

KONSTRUKTIIVSE SÜÜTUNDE (JUMALIKU KURBUSE) JA ALANDLIKKUSE ERISTAMINE KASUTUST HÄBITUNDEST

Konstruktiivne süütunne – jumalik kurbus patu pärast	Usk ja alandlikkus – kristlik tasadus nõrkuses	Hävitav häbi – kasutu ja petlik tunne
<p style="text-align: center;">Me kaldume:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tundma kahetsust meie kõlblusnormide rikkumise pärast. • Parandama meelt ning muutma oma meelt, südant ja käitumist. • Olema avatud, oma pahateod üles tunnistama, heastama. • Kasvama ja õppima. • Nägema ennast olemuselt hea ja väärtuslikuna. • Soovima joondada oma käitumise positiivse minapildiga. • Täielikult usaldama Kristuse lepituse lunastavat väge. 	<p style="text-align: center;">Me kaldume:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tundma rahulikku kinnitust ja enese aktsepteerimist vigadest hoolimata. • Võtma riske, et kasvada ja panustada. • Vastutama oma vigade eest ja soovima ennast parandada. • Oma vigadest õppima ja uuesti proovima. • Arendama huumorimeelt ja nautima elu ja kaasinimesi. • Nägema oma nõrkustes võimalust teisi mõista. • Olema teiste märkuste ja vigade suhtes kannatlik. • Tundma suuremat kindlust Jumala armastuse ja abi suhtes. 	<p style="text-align: center;">Me kaldume:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tundma ennast väärtusetuna, heituma. • Peitma oma nõrkusi teiste eest. • Kartma oma nõrkuste paljastamist. • Probleemides teisi süüdistama. • Vältima riskide võtmist, nägema läbikukkumist alandavana. • Võistlema ja võrdlema ennast teistega. • Muutuma kahtlustavaks, jäärapäiseks või mitte olema usaldusväärsed. • Olema sarkastilised või liialt tõsised. • Muutuma enda või teiste suhtes liialt kriitiliseks. • Kartma, et Jumal meid hülgab ja jälestab.

Nõrkus tugevuseks

Samal ajal kui Saatan on varmas kasutama ära meie nõrkusi, et meid pattu tegema meelitada, võib Jumal kasutada inimnõrkuseid, et meid õpetada, tugevdada ja õnnistada. Kuid vastupidiselt sellele, mida me võime oodata või loota, ei lase Jumal nõrkadel asjadel saada meie jaoks tugevaks meilt nõrkusi eemaldades. Kui Paulus korduvalt Jumalat palus, et Ta eemaldaks tema „liha sisse antud vaia”, millega Saatan teda lõi, ütles Jumal Paulusele: „Sulle saab küllalt minu armust; sest vägi saab nõtruses täie võimuse!” (2Kr 12:7, 9)

On palju viise, kuidas Issand laseb nõrkadel asjadel saada meie jaoks tugevaks. Kuigi Ta võib eemaldada nõrkuse loodetud imelise terveks tegemise kaudu, juhtub seda minu kogemuse järgi väga harva. Näiteks ei näe ma mingit tunnistust sellest, et Jumal oleks eemaldanud Moroni nõrkuse kirjutamises pärast seda kuulsat salmi Eteri 12. peatükis. Samuti võib Jumal lasta nõrkadel asjadel tugevaks saada, aidates meil oma nõrkustega paremini toime tulla, arendada nende suhtes sobilikku huumorimeelt või vaatenurka ja nendest tasapisi aja jooksul üle saada. Samuti on tugevused ja nõrkused tihti omavahel seotud (nagu järjekindlus, mis on tugevus, ja jäärapäisus,

mis on nõrkus) ning me võime õppida hindama tugevust ja ohjeldama sellega kaasnevat nõrkust.

On veel üks, isegi võimsam viis, kuidas Jumal laseb meie nõrkadel asjadel tugevaks saada. Issand ütleb Moroni-le salmis Eteri 12:37: „Ja kuna sina oled näinud oma nõrkust, tehakse sind tugevaks koguni selleni välja, et sa võid istet võtta paigas, mille mina olen valmistanud oma Isa eluasemetes.”

Jumal ei ütle siin, et ta muudab Moroni nõrkust, vaid et Ta muudab Moronit. Võideldes inimnõrkuse väljakutsega, võib Moroni – ja võime ka meie – õppida ligimesearmastust, kaastunnet, alandlikkust, vagurust, julgust, kannatlikkust, tarkust, vastupidavust, andestust, visadust, tänulikkust, loovust ja palju teisi vourusi, mis teevad meid rohkem Taevase Isa sarnaseks. Need on omadused, mida me tulime siia maa peale lihvimise, kristlikud jooned, mis valmistavad meid ette taevasse naasmiseks.

Kuskil pole rohkem näha Jumala armastust, tarkust ja lunastavat väge kui Tema võimes pöörata meie heitlus inimnõrkustega hindamatuteks vourusteks ja tugevusteks, mis meid rohkem Tema-sarnaseks teevad. ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis.

함께 합소서
Need That Every Hour

신소프신
우쿠슬하

없기되소

„Sind vajan, ISSAND, MA”

늘 함께 합소서
Meet Them Every Day

Kui me ei teadnud, mida rohkemat me võiksime õpetada, tegi minu kaaslane ettepaneku, et laulaksime seda kirikulaulu.

Jonathan H. Westover

Ühel kaunil pühapäeva pärastlõunal, teenides misjonil Balsanis Koreas, jätsime me kaaslasega pärast jumalateenistust kirikuliikmetega hüvasti ja pidime juba minema evangeeliumi kuulutama, kui koguduse misjonitöö juht tutvustas meile 12-aastast poissi Kong Sung-Gyuni. Ta oli sel päeval kirikusse tulnud ja soovis evangeeliumist rohkem teada saada.

Muidugi oli meil suur soov teda õpetada, kuid ma olin natuke mures kellegi nii noore õpetamise pärast. Me otsustasime küsida tema vanemate luba ja nii ma helistasin Kong Sung-Gyuni koju ja rääkisin lühidalt tema ema Pak Mi-Jungiga. Minu üllatuseks ütles ema, et oli rõõmus, et tema poeg soovib kirikus käia ja ta oleks rõõmus, kui läheksime teda õpetama.

Ootamatu kirikuga tutvuja

Järgmisel õhtul saabusime poisi koju, valmis teda õpetama. Oma üllatuseks saime teada, et Pak Mi-Jung soovis, et me ka tema tüdart Kong Su-Jini õpetaksime. Ja kuna me olime talle võõrad, soovis Pak Mi-Jung ka ise õpetust kuulata. Muidugi polnud meil midagi selle vastu, et õpetada kõiki, kes kuulata soovisid.

Kui nad olid meile suupisteid pakkunud, istusime me koos maha ja hakkasime rääkima. Selle asemel, et kohe tunniga alustada, soovis Pak Mi-Jung meid paremini tundma õppida ja meile oma pere olukorrast rääkida. Ta rääkis meile oma pere hiljutistest raskustest, mida nad olid läbi elanud, sealhulgas oma poja võitlusest vähktõvega. Ta oli edukalt kiiritusravi läbi teinud ja hetkel oli vähktõbi remissioonis, kuid arstid hoiatasid, et see võib igal ajal taas vohama hakata. See mõjus perele kurnavalt. Nad olid töölisperekond ja isa pidi väga kõvasti töötama, et neil katust pea kohal ja toitu laual hoida.

Mind üllatasid ja kurvastasid nende elukatumused. Elu ei olnud nende jaoks kerge, kuid lähedus nende peres oli silmapaistvam, kui ma olin näinud üheski teises Korea peres, mis on märkimisväärne, kuna Korea on väga perekeskne ühiskond. Me lahkusime tol õhtul nende kodust, olles seda toredat peret rohkem tundma õppinud ja nendega evangeeliumi sõnumeid jaganud.

Käisime neid koos kaaslasega sel nädalal veel mitmel korral õpetamas, kogedes iga kord sedasama soojust ja lahkust, mida kogesime meie esimese külaskäigu ajal. Kui ristimine jutuks tuli, siis olid mõlemad lapsed väga innukad

Kirikuga liituma. Kuid ema ei jaganud nende innukust. Kui-
gi meie õpetused talle meeldisid ja ta lootis, et see kõik on
õige, ei tundnud ta, et võiks endale võtta selliseid kohus-
tusi, mida Kirikuga liitumine nõuab, ja neist kinni pidada.
Samuti ei tundnud ta, et tal oleks sobilik saada ristitud ilma
oma abikaasata, keda me polnud veel kohanud. Kuid ta oli
enam kui nõus meiega edasi kohtuma ja soovis koos oma
lastega kirikus käima hakata.

Selle teise nädala lõpus, mil tema kodus õpetasime,
kohtusime me tema abikaasa Kong Kuk-Woniga – alandli-
ku, armuliku ja lahke mehega. Ta ühines meiega viimaste
vestluste ajal ja uskus kohe kõike, mida me õpetasime,
sealhulgas õpetusi, millega teistel tihtipeale raskusi on,
nagu kümnis ja tarkuse sõna. Vaatamata oma halvale
finantsolukorrale hakkasid nad kümnist maksma. Isa ain-
saks takistuseks oli pühapäevane tööpäev. Ta töötas Souli
rahvusvahelisel lennuväljal igal pühapäeval ja seetõttu ei
saanud koos ülejäänud perega kirikus käia. Hoolimata
tema töögraafikust korraldasid nad naisega nii, et said
järgneval pühapäeval oma laste ristimisele minna.

Pärast nende laste ristimist jätkasime me nende tihedat
küllastamist nende kodus. Me pidasime pereõhtuid, jaga-
sime pühakirju ja ülendavaid kogemusi ning tutvustasime
neid koguduse liikmetele. Kuid hoolimata jätkuvatest
evangeeliumikogemustest ei liikunud vanemad ristimisele
lähemale.

Vahepeal saadeti minu kaaslane teise piirkonda ja minu
uus kaaslane tuli otse misjonäride koolituskeskusest. Ta
oli täis usku, energiat ja elevust, ja ausalt öeldes oli mul
raskusi temaga sammu pidamisel. Pärast seda, kui ta oli
Kong Kuk-Woni ja Pak Mi-Jungiga paaril korral kohtunud,
küsis minu kaaslane, kas mina ja mu eelmine kaaslane
olime koos nendega paastunud. Seda me teinud ei olnud.
Ausalt öeldes ei olnud see meile isegi pähe tulnud. Nii me
siis kohtusime selle perega ja soovitasime neil paastuda.

**Toas oli tunda tugevat Vaimu, kui me neljanda
salmi lõpetasime. Pak Mi-Jung vaatas mulle otse
silma ja ütles: „Ma pean ristitud saama.”**

Minu üllatuseks rääkisid nad, et olid juba aeg-ajalt ka
ise paastunud, nii oma poja tervise nimel kui ka Kong
Kuk-Woni töögraafiku pärast, et kirikus käia. Kui ka mina
ja mu kaaslane koos nendega paastusime, sai meie palve
vastuse ja Kong Kuk-Woni töögraafik muutus. Kuid Pak
Mi-Jung oli ikka veel ristimisele kindlalt vastu.

Inspireeritud idee

Siis tuli minu kaaslasele järjekordne imeline idee. Ta
tõmbas välja oma taskusuuruse kirikulaulude raamatu ja
küsis, kas võiksimme koos nendega laulda. Kuigi me olime
varem koos laulnud, ei olnud ma Pak Mi-Jungi kunagi

laulmas näinud ja oletasin, et talle ei meeldi laulda või tundis ta end võõraste laulude pärast ebamugavalt. Minu kaaslane küsis, kas Pak Mi-Jungil oli oma lemmikkirikulaul, ja minu üllatuseks vastas ta, nutt kurgus, et juba väikesest peale on tema lemmiklauluks olnud „Sind vajan, Issand, ma” (Kiriku lauluraamat, lk 12). Me hakkasime neljahäälselt laulma. Isa laulis melodiat, ema alti, minu kaaslane tenorit ja mina bassi osa.

Toas oli tunda tugevat Vaimu. Kui me laulsime kolmandat salmi, said emotsioonid naisest võitu ja ta vaikus.

*Sind vajan, Issand, ma,
nii rõõmus kurbuses.*

*Nüüd ruttu tule Sa
või elu mõtteta.*

*Sind armuline Issand,
vajan iga tund ma.*

*Oo, õnnista mind, Päästja!
Ma olen tuln'd!*

Kui me viimase, neljanda salmi lõpetasime, hakkas ta nutma. Tema abikaasa püüdis teda lohutada ja ta suutis ennast lõpuks kokku võtta. Ta vaatas mulle otse silma ja ütles: „Ma pean ristitud saama.”

Kong Kuk-Woni ja Pak Mi-Jungi ristimisteenus tol pühapäeva pärastlõunal oli üks minu misjonijärgi kõige vaimsemaid. Ristimisteenusel võtsid osa nende lapsed ja paljud kohalikud liikmed tulid oma koguduse uusimatele liikmetele toetust näitama. Mina ja mu kaaslane esitasime muusikaliseks vahepalaks laulu „Sind vajan, Issand, ma”.

Lõpuks sai minu misjoni aeg täis ja ma läksin tagasi koju. Pärast ühte aastat kolledžis naasin ma Koreasse suvepraktikale ja igal nädalavahetusel püüdsin ma külastada neid paljusid erilisi sõpru ja peresid, keda ma olin misjonil kohanud. Mõne nädala pärast külastasin ma taas Balsani erilist peret. Nende koju jõudes märkasid, et keegi oli puudu – nende poeg. Pisarsilmi jutustas Pak Mi-Jung mulle, et nende poja vähktõbi oli tagasi tulnud ja 14-aastasena oli ta võitluse haigusega kaotanud.

Kui ma püüdsin väljendada oma kaastunnet, samas ise hinges valu tundes, kinnitas Kong Kuk-Won mulle, et kõik on hästi. Nad armastasid evangeeliumi, käisid ustavalt kirikus ja ootasid päeva, mil nende pere pitseeritakse kokku ajaks ja igavikuks Korea Souli templis. Vaatamata südamevalule, mida nad tundsid, teadis pere, et nad näevad taas Kong Sung-Gyuni ja saavad igavesti koos elada. Pak Mi-Jung rääkis mulle, et igapäevane kirikulaulude laulmine aitas tal leida jõudu kõigega toime tulla ja tunda Vaimuga kaasnevat rahu.

Kui ma sel õhtul nende kodust lahkusin, mõtlesin taas Pak Mi-Jungi lemmiklaulu sõnadele. Ma olen tänulik, et Taevane Isa õnnistas seda peret pärast Kong Sung-Gyuni lahkumist ja ma olen eriti tänulik Vaimu abile Pak Mi-Jungi usku pöördumises, mis aitas sellel perel saada igaveste templiõnnistuste vääriliseks. ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Utah osariigis.

KIRIKULAULUD LOHUTAVAD LEINAJAT

„Nii mõnigi väga hea juttu on peetud kirikulaulude najal. Kirikulaulud viivad mõtted meeleanalüüsile ja headele tegevustele, kasvatavad tunnistust ja usku, trööstivad vaevatu, lohutavad leinajaid, innustavad meid lõpuni vastu pidama.”

Esimese Presidentkonna eessõna. – Hymns, lk ix.

Vanem
W. Christopher
Waddell
Seitsmekümnest

PUHAS jumalateenistus

*Isetu teenimine – enese unustamine, teiste vajadustele reageerimine
ja oma elu nende teenimisele pühendamine – on alati olnud
Jeesuse Kristuse jüngrite iseloomustajaks.*

Matteuse 11. peatükis õpetab Päästja meile märkimisväärse õpetuse oma tegude, *mitte* sõnade kaudu, kui ta vastas Ristija Johannese jüngrite küsimusele:

„Aga kui Johannes vangihoones olles kuulis Kristuse tegudest, läkitas ta oma jüngrite kaudu

temale ütlemata: „Kas oled sina see, kes tuleb, või peame teist ootama?”

Ja Jeesus vastas ning ütles neile: „Minge ja teatage Johannesele, mida te kuulete ja näete:

pimedad saavad nägijaiks ja jalutumad käivad, pidalitõbised tehakse puhtaks ja kurdid kuulevad, ja surnud äratakse üles ja vaestele kuulutatakse evangeeliumi.” (Mt 11:2–5)

Selle asemel, et pakkuda lühikest õpetuslikku selgitust, mis kirjeldaks, et Tema on tõepoolest „see, kes tuleb”, vastas Päästja oma tegude kaudu – oma teenimise eeskju kaudu.

2014. aasta kevadisel üldkonverentsil tuletas vanem Richard G. Scott Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist meile meelde: „Me teenime oma Taevast Isa kõige paremini, avaldades teistele head mõju ja teenides neid. Parim eeskju, kes kunagi maa peal on elanud, on meie Päästja Jeesus Kristus.”¹

Isetu teenimine – enese unustamine, teiste vajadustele reageerimine ja oma elu nende teenimisele pühendamine – on alati olnud Jeesuse Kristuse jüngrite iseloomustajaks. Nagu õpetas kuningas Benjamin enam kui 100 aastat enne Päästja sündi: „.. kui te olete oma kaasinimeste teenistuses, te olete ainult oma Jumala teenistuses” (Mo 2:17).

Jaakobus tuletab meile meelde, et „puhas jumalateenistus” väljendub teiste teenimises – „.. vaestelaste ja lesknaiste eest hoolitseda nende viletsuses” (Jk 1:27). „Puhhas jumalateenistus” on enamat kui usutunnistuse kuulutamine, see on oma usu väljendamine.

Armastage oma rännukaaslast

1984. aasta juuli keskpaigas, vaid nädalaid pärast seda, kui mu naine Carol ja mina California Los Angelesi templis abiellusime, olime teel Utah'sse, kus mina pidin alustama oma karjääri ja Carol pidi lõpetama oma kolledžihariduse. Me sõitsime eraldi autodes. Kahe autoga transportisime me kogu oma vara.

Umbes poole tee peal sõitis Carol oma autoga minu kõrvale ja hakkas mulle märku andma. See toimus enne mobiiltelefonide ja nutitelefoni aega, enne sõnumite saatmist ja säutsumist. Läbi autoakna tema näoilmet nähes mõistsin, et ta ei tunne ennast hästi. Ta andis mulle teada,

et ta on suuteline edasi sõitma, kuid ma muretsesin oma uue mõrvoja pärast.

Kui me väikese Utah' linna Beaveri lähedusse jõudsime, sõitis ta taas minu kõrvale ja ma nägin, et tal on vaja peatus teha. Ta oli haige ega suutnud edasi sõita. Meil oli kaks autot täis riideid ja pulmakinke, kuid kahjuks oli meil väga vähe raha. Hotellis peatumiseks meil raha ei olnud. Ma ei teadnud, mida teha.

Kumbki meist ei olnud varem Beaveris käinud ja teadmata, mida ma otsin, sõitsime me mõne minuti ringi, kuni ma märkasin parki. Me peatusime parkimisplatsil ja leidsime ühe varjulise puu, mille alla ma teki laotasin, et Carol võiks puhata.

Mõne minuti pärast sõitis pea tühjale parkimisplatsile üks auto ja parkis meie kahe auto kõrvale. Autost väljus üks naine, kes oli umbes meie emade vanune, ja küsis, kas kõik oli korras ja kas ta võiks kuidagi abiks olla. Ta mainis, et oli sõites meid märganud ja tundis, et peab peatuma. Kui me oma olukorda selgitasime, kutsus ta meid kohe enda koju, kus me võiksime puhata nii kaua kui vaja.

Peagi olime me tema kodu keldrikorrusel jahedas magamistoas pehmes voodis. Kui me olime end sisse seadnud, ütles see imeline õde, et tal on paar asjatoimetust ja jätab meid mõneks tunniks üksi. Ta ütles, et kui meil on kõht tühi, siis võime süüa kõike, mida köögis leidub, ja kui me enne tema kojutulekut lahkume, et me esiukse enda järel kinni paneksime.

Pärast magamist tundis Carol end paremini ja me jätkasime oma teekonda ilma tema toitu söömata. Meie lahkudes ei olnud lahke naine veel koju naasnud. Meie meeolehärmiks ei märkinud me tema aadressi üles ega ole teda seetõttu kunagi korralikult tänanud, et ta oli meie hea samaarlane, kes teel peatus ja oma kodu ukсед abi vajavatele võõrastele avas.

Kui ma sellele kogemusele mõtlen, meenuvad mulle president Thomas S. Monsoni sõnad, kes kehastab Päästja kutset „mine ja tee sina nõndasamuti” (vt Lk 10:37) niipalju, kui üks surelik seda suudab: „Me ei saa Jumalat tõeliselt armastada, kui me ei armasta oma rännukaaslast sellel surelikul teekonnal.”²

Mil tahes me kohtame „oma rännukaaslasti” – kas tee peal või oma kodus, mänguväljakul või koolis, tööl või kirikus – kui me otsime, märkame ja tegutseme, saame me rohkem Päästja-sarnaseks, õnnistades ja teenides inimesi meie teel.

Otsige

Vanem Neal A. Maxwell (1926–2004) Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist õpetas:

„Meie ei või lepitada inimkonna patte, nagu seda tegi meie Päästja! Ka ei suuda me kannatada kõiksugu haiguseid, jõuetusi ja kannatusi (vt Al 7:11–12).

Kuid oma väiksel viisil, just nagu Jeesus on meid kutsunud tegema, võime me tõepoolest püüda saada selliseks „nagu [Tema on]” (3Ne 27:27).³

Kui me püüame saada Tema-sarnaseks, siira sooviga õnnistada „oma rännukaaslasti”, antakse meile võimalusi unustada ennast ja tõsta teisi. Need võimalused võivad tihti olla tülikad ja panna proovile meie tõelist soovi saada rohkem Õpetaja-sarnaseks, kelle suurim teenimine, Tema lõputu lepitus, oli kõike muud kui mugav. „Ometi,” ütleb Ta, „au olgu Isale, ja ma jõin ja lõpetasin oma ettevalmistused inimeste heaks” (ÕL 19:19).

Siiras püüdus rohkem Päästja-sarnaseks saada aitab meil näha seda, mida me muidu ei näeks. Meie hea samaarlane elas Vaimule küllalt lähedal, et kuuletuda Vaimu õhutusele ja rääkida tundmatu abivajajaga.

Nähke

Näha läbi vaimsete silmade tähendab näha asju nii, nagu nad tõepoolest on, ja märgata vajadusi, mida me muidu ei märkaks. Täheandussõnas lammastest ja sikkudest ei tundnud ei need, kes olid „õnnistatud”, ega ka need, kes olid „neetud”, Päästjat ära nälgjaste, januste, alasti ja vangisoliijate seas. Nad vastasid oma kohtumõistmisele, küsides: „Millal me nägime sind?” (Vt Mt 25:34–44).

Ainult need, kes olid näinud läbi vaimsete silmade, nägid teiste vajadusi ja tegutsesid ning õnnistasid kannatajaid. Meie hea samaarlane märkas meie vajadust, kuna nägi läbi vaimsete silmade.

Tegutsege

Me võime näha puudust enda ümber, kuid tunda, et ei suuda aidata, arvates, et see, mida meil on pakkuda, ei ole küllaldane. Kui me püüame saada selliseks nagu Tema on ja kui me näeme oma kaasrändajate vajadusi läbi vaimsete silmade, peame me uskuma, et Issand võib teha oma tööd meie kaudu, ja siis peame me tegutsema.

Templisse sisenedes kohtasid Peetrus ja Johannes meest, „kes oli emaihust alates halvatu”, kes palus neilt andi (vt Ap 3:1–3). Peetruse vastus on eeskuju ja kutse meile kõigile:

„... .. Hõbedat ja kulda mul ei ole, aga mis mul on, seda ma annan sulle: Jeesuse Kristuse, Naatsaretlase nimel, tõuse üles ja kõnni!”

Ja ta haaras kinni tema paremast käest ja aitas ta üles” (Ap 3:6–7).

Me võime tegutseda, andes oma aega ja talente, lahke sõna või abikäe. Kui me otsime ja näeme, siis asetatakse meid olukordadesse, kus me võime tegutseda ja õnnistada. Meie hea samaarlane tegutses. Ta viis meid enda koju ja jagas meiega seda, mis tal oli. Põhimõtteliselt ütles ta: „Mis mul on, seda ma annan sulle.” Just seda me vajasimegi.

President Monson on õpetanud samu põhimõtteid:

„Igaüks meist oma teel läbi surelikkuse rändab oma Jeeriko teel. Milline saab olema teie kogemus? Milline minu? Kas mulle jääb märkamata inimene, kes on sattunud röövlite kätte ja vajab minu abi? Aga teile?

Kas olen mina see, kes küll näeb haavatut ja kuuleb tema abipalvet, kuid läheb mööda? Aga teie?

Või olen mina see, kes näeb, kes kuuleb, kes peatub ja kes aitab? Aga teie?

Jeesus andis meile juhtlause: „Mine ja tee sina nõndasamuti!” Kui me kuuletume sellele ütlusele, avaneb meie igavikulisele pilgule nägemus rõõmust, milleni harva küünditakse ja mida kunagi ei ületata.”⁴

Otsimise, nägemise ja tegutsemise läbi rohkem Päästjarsarnaseks saades saame me teada tõe kuningas Benajamini sõnade kohta: „Kui te olete oma kaasinimeste teenistuses, te olete ainult oma Jumala teenistuses” (Mo 2:17). ■

VIITED

1. Richard G. Scott. Ma olen teile andnud eeskuju. – 2014. a kevadine üldkonverents.
2. Thomas S. Monson. Armastus – evangeeliumi olemus. – 2014. a kevadine üldkonverents.
3. Neal A. Maxwell. Apply the Atoning Blood of Christ. – Ensign, nov 1997, lk 22.
4. Thomas S. Monson. Your Jericho Road. – Ensign, mai 1977, lk 71.

OTSIGE SIIRALT

NÄHKE LÄBI VAIMSETE SILMADE

TEGUTSEGE JA ÕNNISTAGE

Juhataja
Boyd K. Packer
Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumi
juhataja

Päästja isetu ja püha ohverdus

*Issand on alati meiega. Ta on
kannatanud ja maksnud võla, kui te
võtate Ta oma Lunastajaks.*

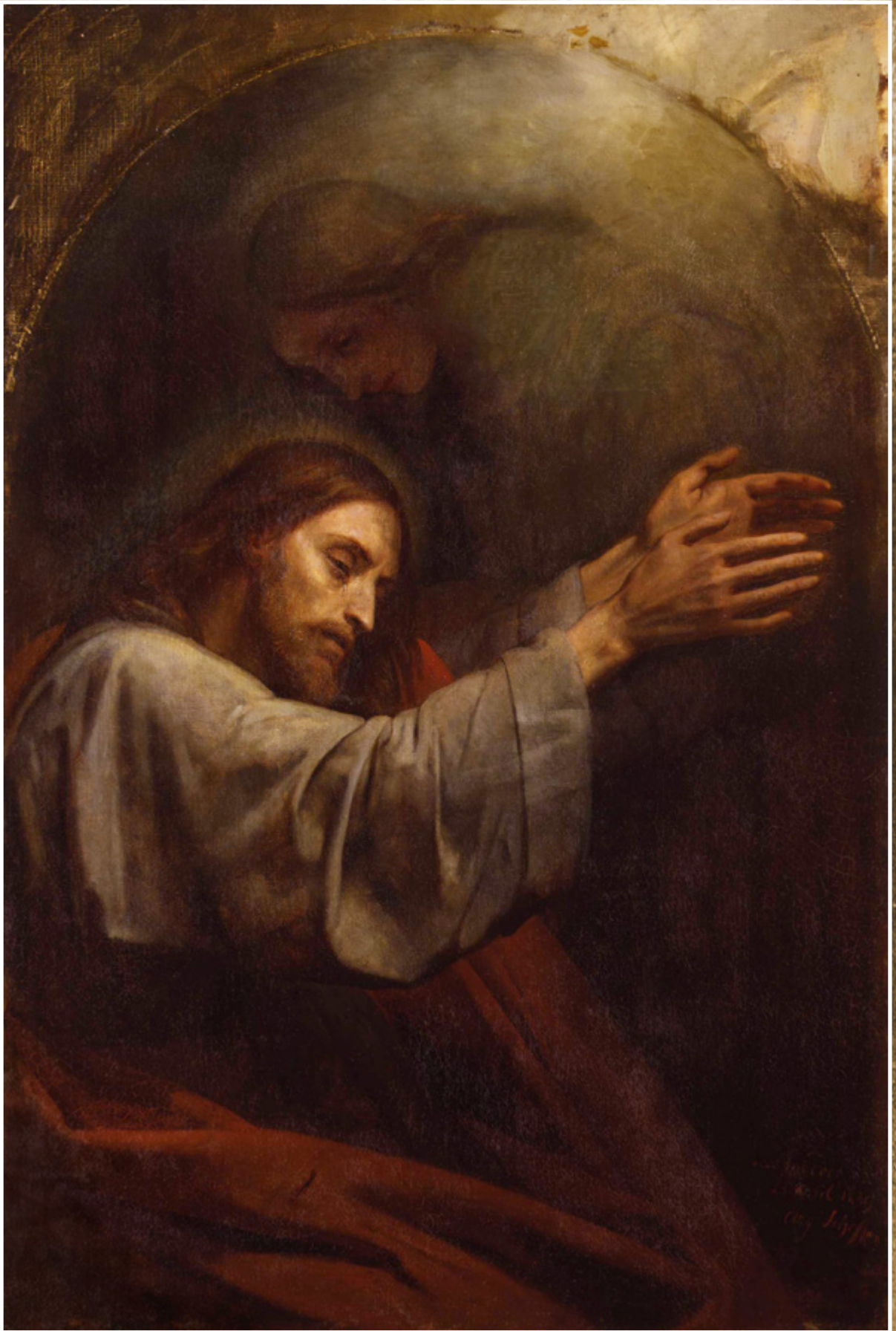
Meile kõigile on antud vaimset krediiti. Ja ühel või teisel viisil meie võlg üha suureneb. Kui sa korrapäraselt sissemakseid teed, pole sul muretsemiseks põhjust. Peagi õpid distsipliini ja tead, et ees ootab võla tasumise päev. Õpi oma vaimset arvet korrapäraselt tasuma, selle asemel, et lasta sel intressi koguda.

Kuna see on proovilepaneku aeg, siis on oodata, et teete mõningaid vigu. Ma oletan, et olete teinud oma elus asju, mida

kaotatud õnnistuste ja võimaluste ees. kahetsete, asju, mille eest te ei saa isegi vabandust paluda, rääkimata siis nende heastamisest, ning kannate seetõttu koormat. Nüüd on käes aeg kasutada sõna *süütunne*, mis võib meid kustumatu tindina määrada ja mida ei saa kergesti maha pesta. Süütunde võõrastütar on pettumus, kahetsus

Kui teid vaevab süütunne, ei erine te inimestest Mormoni Raamatus, kelle kohta ütles prohvet: „Nende süütegude pärast oli hakanud kirik kahanema; ja nad hakkasid

umbusklikult suhtuma prohvetliku kuulutamise vaimu ja ilmutuse vaimu; ning nad olid silmitsi Jumala kohtuotsustega” (Hl 4:23).

Me püüame tihti peale lahendada süütunde probleemi, öeldes üksteisele ja iseendale, et see ei oma tähtsust. Kuid millegipärast, sügaval oma sisimas, me ei usu seda. Ega usu ka iseennast, kui me seda väidame. Me teame, mis on õige. See omab tähtsust!

Prohvetid on alati meeleparandust õpetanud. „Ja vaata, ta tuleb lunastama neid, kes ristitakse meeleparanduseks usu läbi tema nimesse” (Al 9:27).

Alma ütles otsekoheselt oma eksinud pojale: „Nüüd, meeleparandus ei saanud tulla inimestele enne, kui oli karistus, mis samuti oli igavene, nagu hinge elu peab olema, määratud vastandiks õnneplaanile” (Al 42:16).

Surelikul elul on kaks peamist eesmärki. Esiteks saada keha, mis võib, kui me seda lubame, saada puhastatud ja ülendatud ning elada igavesti. Teine eesmärk on läbi da proovilepanekuid. Katsumustes teeme me kindlasti vigu. Kuid me võime oma vigadest õppida. „Kui me ütleme, et me pole pattu teinud, siis me teeme tema valelikuks ja tema sõna ei ole meie sees” (1Jh 1:10).

Te võite end nii vaimus kui ka kehas alaväärsena tunda ja teid võib koormata mõni tasumata vaimne arve. Kui te endaga mõnel neist vaikse mõtiskluse hetkel (mida paljud meist vältida püüavad) silmitsi seisate, kas siis on mingeid lahendamata asju, mis teid vaevavad? Kas miski vaevab

teie südametunnistust? Kas olete senini suuremal või vähemal määral milleski süüdi, olgu see suur või väike asi?

Liiga sagedasti saame me kirju nendelt, kes on teinud traagilisi vigu, mis neid koormavad. Nad küsivad: „Kas ma võin kunagi andeks saada? Kas ma võin kunagi muutuda?” Vastus on jah!

Paulus õpetas korintlastele: „Teid ei ole veel tabanud muud kui inimlik kiusatus; aga ustav on Jumal, kes ei lase teid rohkem kiusata kui te suudate kanda, vaid ühes kiusatusega valmistab ka väljapääsu, nõnda et te suudaksite kanda” (1Kr 10:13).

Evangeelium õpetab meile, et vaevadele ja süüle saab leevendust meeleparanduse kaudu. Välja arvatud mõned vähesed – need väga vähesed –, kes lähevad hukatusse pärast seda, kui on teadnud kogu täiust; ei ole mingit harjumust, sõltuvust, mässumeelsust, üleastumist, ei väikest ega suurt süütegu, mis ei langeks täieliku andestuse lubaduse alla. Ükskõik, mis teie elus juhtunud pole, on Issand valmistanud viisi, kuidas võite tulla tagasi, kui kuuletute Püha Vaimu õhutustele.

Mõned on täis tungi, kiusatust, mis nende meeles ringleb, ja mis peagi harjumuseks ja siis ehk sõltuvuseks muutub. Meil on soodumus üleastumiseks ja patuks ning samuti enda veenmiseks, et me ei tunne süüd, kuna oleme sellistena sündinud. Me satume lõksu ja nii tuleb valu ja piin, mida vaid Päästja suudab ravida. Teil on vägi halb tegevus peatada ja saada lunastust.

Saatan ründab perekonda

President Marion G. Romney (1897–1988) ütles mulle kord: „Ära räägi neile vaid nii, et nad seda mõistaksid, räägi neile nii, et nad ei saa seda valesti mõista.”

Nefi ütles: „Sest minu hing tunneb heameelt selgusest, sest niiviisi töötab Issand Jumal inimlaste seas. Sest Issand Jumal annab mõistmisele valgust” (2Ne 31:3).

Seega pange tähele! Ma räägin selgelt, nagu inimene, keda on kutsutud ja kohustatud seda tegema.

Te teate, et on vastane. Pühakirjad ütlevad tema kohta: „See vana madu, kes on kurat, kes .. kõikide valede isa” (2Ne 2:18). Ta tõugati alguses alla (vt ÖL 29:36–38) ja ta ei saanud surelikku keha. Nüüd on ta vandunud hävitada selle „suure õnneplaani” (Al 42:8) ja saanud kõige õigluse vaenlaseks. Ta keskendab oma rünnaku perekonna vastu.

Te elate ajal, mil pornograafia nuhtlus levib üle kogu maailma. Seda on raske vältida. Pornograafia keskendub sellele osale teie loomuses, mille kaudu teil on võim luua elu.

Pornograafiale andumine toob raskusi, abielulahutusi, haigust ja mitmesuguseid probleeme. Pornograafias pole midagi, mis oleks süütu. Seda koguda, vaadata, kaasas kanda, ükskõik millises vormis, sarnaneb rästiku seljakotis hoidmisega. See seab teid paratamatult vaimsesse olukorda, mis on kui rästiku surmav hammustus. Muidugi on kerge mõista, kuidas tänapäeva maailmas võib pornograafia süütult kokku juhtuda, seda lugeda või vaadata ilma selle kohutavaid tagajärgi mõistmata. Kui see on teie olukord, siis ma hoiatan

Kogu inimajaloo vältel on olnud vaid Üks, kes oli täiesti patuta, kes võis tasuda kogu inimkonna pattude ja üleas-tumiste eest.

teid, et te sellele lõpu teeksite. Tehke sellele kohe lõpp!

Mormoni Raamat õpetab, et „inimesed on saanud piisavalt juhatust, et eristada head halvast” (2Ne 2:5). See kaasab ka teid. Te teate, mis on õige ja mis vale. Olge ettevaatlik, et te seda piiri ei ületaks.

Kuigi enamiku vigu võib eraviisiliselt Issandale üles tunnistada, on mõningaid üle-astumisi, mille andekssaamiseks on vaja teha enamat. Kui olete teinud ränki vigu, siis rääki-ge oma piiskopiga. Muidu on sobilik tavaline vaikne ja isiklik ülestunnistus. Kuid pidage meeles, et suur andestuse hommik ei pruugi kohe koita. Kui te taas komistate, ärge andke alla. Heitumusest võitusaamine on proovile-paneku üks osa. Ärge andke alla. Ja nagu ma teile ka varem öelnud olen – kui te olete oma patud üles tunnistanud ja kõrvale heitnud, ärge tagasi vaadake.

Päästja kannatas meie pattude eest

Issand on alati meiega. Ta on kannatanud ja maksnud võla, kui te võtate Ta oma Lunastajaks.

Surelikena ei pruugi ega suuda me täielikult mõista, kuidas Päästja oma lepitava ohverduse täide viis. Kuid praegu ei ole nii tähtis teada, kuidas, vaid miks Ta kannatas. Miks tegi Ta seda teie, minu ja kogu inimkonna eest? Ta tegi seda armastusest Jumal Isa ja kogu inimkonna vastu. „Suuremat armastust ei ole kellelgi kui see, et ta jätab oma elu oma sõprade eest!” (Jh 15:13).

Ketsemani aias läks Kristus oma apostlitest eemale palvetama. Mis seal täpselt toimus, ei

ole meile teada antud. Kuid me teame, et Ta tegi lepituse. Ta oli nõus võtma enda peale kogu maailma vead, patud ja süütunde, kahtlused ning kartused. Ta kannatas, et meie ei peaks kannatama. Paljud surelikud on kannatanud piinu ja surnud piinarikast ja kohutavat surma. Kuid Tema kannatused olid neist kõikidest suuremad.

Minu vanuses tean ma, mis on füüsiline valu, ja see ei ole kerge. Keegi ei pääse sellest elust ilma kannatusteta. Kuid isiklik piin, mida ma kanda ei suuda, on teadmine, et olen põhjustanud kannatusi kellelegi teisele. Seda tundes heidan ma pilgu piinadele, mida Päästja Ketsemani aias koges.

Tema kannatus erines kõigist teistest kannatustest nii enne kui ka pärast, kuna Tema võttis enda kanda kogu karistuse, mis kunagi inimperele antud on. Kujutage seda ette! Temal polnud mingit võlga tasuda. Tema polnud midagi valesti teinud. Sellele vaatamata koges Ta kõike – kogu süütunnet, leina ja kurbust, valu ja alandust, kogu vaimset, emotsionaalset ja füüsilist piina, mida inimkond tunda võib. Kogu inimajaloo vältel on olnud vaid Üks, kes oli täiesti patuta, kes võis tasuda kogu inimkonna pattude ja üleastumiste eest ning kannatada välja selle valu, mis nende eest tasumisega kaasnes.

Ta andis oma elu ja ütles sellega: „See olen mina, kes võtab enda peale maailma patud” (Mo 26:23). Ta löödi risti, Ta suri. Nad ei saanud Temalt elu võtta. Ta nõustus surema.

Täielik andestus on võimalik

Kui olete komistanud või isegi mõnda aega eksiteil olnud, kui tunnete, et vastane teid nüüd vangistuses hoiab, võite usus edasi liikuda ega mitte enam maailmas edasi-tagasi uidata. On neid, kes on valmis teid tagasi rahusse ja turvalisusse juhatama. Isegi Jumala arm, nagu lubatakse pühakirjades, tuleb „pärasst kõike, mida me saame teha” (2Ne 25:23). Selle võimalikkus on minu jaoks kõige väärtuslikum tõde.

Ma luban, et andestuse helge hommik võib koita. Siis tuleb teie ellu taas „Jumala rahu, mis on ülem kui kogu mõistmine” (Fl 4:7), mis on kui päikesetõus, ja ei teie ega Tema „tuleta enam meelde [teie] patut!” (Jr 31:34). Kuidas võite seda teada? Te lihtsalt teate seda. (Vt Mo 4:1–3.)

Seda õpetan ma neile teie seast, kes on probleemidesse sattunud. Ta astub vahele ja lahendab probleemi, mida teie lahendada ei suuda, kuid te peate tasuma selle hinna. Ilma seda tegemata see ei toimi. Ta on väga lahke valitseja selles osas, et on juba tasunud vajaliku hinna, kuid Ta soovib, et teeksite, mida peate tegema, isegi kui see on valulik.

Ma armastan Issandat ja armastan Isa, kes Ta lähetas. Me võime asetada Tema ette oma pettumuse, patu- ja süükoormad ning Tema heldetel tingimustel võib iga arve saada täielikult tasutud.

„Tulge nüüd ja seletagem isekeski, ütleb Jehoova! Kuigi teie patud on heelpunased, saavad need lumivalgeks; kuigi need on purpurpunased, saavad need villa

sarnaseks!” Seda juhul, jätkas Jesaja, „kui te tahate ja kuulate” (Js 1:18–19).

Tulge Tema juurde

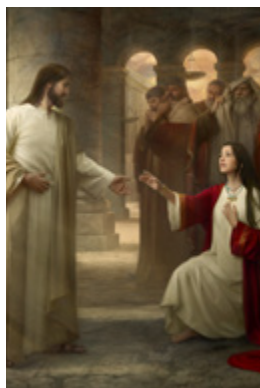
Pühakirjakoht „õpi tarkust oma nooruses; jah, õpi oma nooruses kinni pidama Jumala käskudest” (Al 37:35) on kutse, millega kaasnevad lubadus rahust ja kaitsest vastase eest. „Ükski ärgu põlaku sinu noorust, vaid ole usklikele eeskujuks sõnas, elus, armastuses, usus, meelepuhtuses” (1Tm 4:12).

Ärge oodake, et elus kõik libedasti läheb. Isegi neil, kes elavad, nagu peavad, tuleb ette vastandlikke olusid. Võtke kõik elu väljakutsed vastu optimismi ja kindlusega ning teid toetab nii praegu kui ka tulevikus rahu ja usk.

Neile teie seast, kes ei ole veel saanud kõiki õnnistusi, mida te tunnete, et soovite ja vajate, tahan ütelda, et usun kindlalt, et need, kes elavad ustavalt, ei jää ilma ühestki kogemusest ega võimalusest, mis on oluline lunastuseks ja päästmiseks. Püsige vääriliste, lootusrikaste, kannatlike ja palvemeelsetena. Asjadel on komme laheneda. Püha Vaimu and juhatab teid ja teie tegusid.

Kui vaevlete süütunde, pettumuse või masenduse käes tänu tehtud vigadele või õnnistustele, mis pole teile veel osaks saanud, lugege kindlust pakkuvaid sõnu kirikulaulust „Sind kutsub Jeesus”:

*„Sind kutsub Jeesus, kui hing sul vaevas,
rõhugu sind patt või mure must.
Kindlasse paika Ta juhhib siis sind,
kus puhkavad need, kel usk, kellel usk.*

*Me võime aseta-
da Issanda ette
oma pettumuse,
patu- ja süükoor-
mad ning Tema
heldetel tingimus-
tel võib iga arve
saada täielikult
tasutud.*

*Sind kutsub Jeesus, sind ikka märkab,
pimedas teelt kui eksinud sa.
Ta arm sind leiab ja juhhib hellalt,
pimedast ööst valgus saab, jah saab.*

*Sind kutsub Jeesus, alati kuuleb,
kui Tema armastust palud sa.
Tea, taevainglid on sinu juures,
aina sind valvavad nad, jah nad.¹*

Koos oma vendade apostlitega kuulutan ma, et olen Issanda Jeesuse Kristuse eriline tunnistaja. Seda tunnistust kinnitatakse iga kord, kui ma tunnen kas iseendas või teistes Tema püha ohverduse puhastavat mõju. Minu ja minu vendade tunnistus on tõsi. Me tunneme Issandat. Ta ei ole oma prohvetitele, nägijatele ja ilmutajatele võõras.

Ma mõistan, et te ei ole täiuslikud, kuid te olete teel täiuslikkuse poole. Olge julged. Teadke, et iga isik, kellel on keha, omab jõudu selle üle, kellel keha ei ole.² Saatanale ei antud keha, nii et kui te kunagi kiusatustega silmitsi seisate, teadke, et teil on rohkem väge kui kõikidel neil kiusatustel, kui te rakendate valikuvabadust, mis Eedeni aias Aadamale ja Eevale anti ning teie sugupõlveni edasi kanti.

Teilt ei oodata rohkemat, kui et te vaataksite lootusrikkalt ettepoole ja sooviksite teha seda, mida Issand soovib, et te teeksite. ■

2011. aasta 6. novembril Brigham Youngi Ülikoolis peetud pühaliku koosoleku kõnest. Täispika ingliskeelse kõne lugemiseks vt speeches.byu.edu.

VIITED

1. Vt Come unto Jesus. Hymns, nr. 117.
2. Vt Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 211.

LAULA OMA LEMMIKKIRIKULAULU

Olin just sünnitanud meie tütre Rebekah. Sünnitus oli olnud väga pingeline ja ma olin väsinud.

Kui Rebekah minu kätele asetati, tundsin võimast tunnet, et peaksin laulma oma lemmikkirikulaulu: „Olen Jumala laps” (Kiriku lauluraamat, lk 58). Minu esimene reaktsioon oli, et ma olen liiga väsinud. „Ma laulan talle hiljem.” Kuid siis tuli mõte taas. Ja kuigi ma olin surmväsinud, hakkasin ma esimest salmi laulma. Minu abikaasa ja ema ühinesid minuga.

Kui me olime laulmise lõpetanud, tundsin toas valitsevat erilist tunnet. Isegi arstil, kes oli kuni selle hetkeni olnud professionaalne ja eemale hoidev, jooksid silmist pisarad. Ta tänas meid ilusa laulu laulmise eest. Ta ütles, et kõigi aastate jooksul, mil ta oli lapsi ilmale tulla aidanud, polnud

ta kunagi varem tundnud seda, mida ta tundis sellel hetkel.

Ma mõtlesin selle kogemuse peale ja sellele, kas peaksin ehk leidma selle kirikulaulu helisalvestise ja arstile andma. Kahjuks unustasin ma kiire elu tõttu selle mõtte.

Siis jõudis kätte minu sünnitusjärgse arstliku kontrolli päev. Kui arst tупpa astus, lõi tema nägu särava ja ta kallistas mind. Ta rääkis, et ei olnud suutnud seda laulu unustada ja oli püüdnud seda muusikat internetist leida, et võiks seda oma perele laulda. Siis tuletas Püha Vaim mulle meelde, et oleksin pidanud tema jaoks helisalvestise ostma. Ma lubasin talle, et viin talle nädala jooksul selle muusika.

Samal õhtul palvetasin, et leida lauluseade, mis sobiks talle kõige

paremini. Järgmisel päeval tellisin CD, millel oli ka kõnealune laul. Kui see paari päeva pärast postiga saabus, ei suutnud ma oodata, kuni sain selle oma arstile viia.

Ta oli kingi üle rõõmus ja tänas mind. Ta rääkis mulle, et teadmata põhjusel tundis ta, et ta peab seda laulu oma perega jagama. Meie vestluse käigus jagasin ma temaga oma armastust selle laulu vastu ning oma tunnistust nende lihtsate tõdede kohta, mida see õpetab.

Kui ma tol päeval koju sõitsin, tundsin meie Taevase Isa armastust ühe Tema tütre – minu arsti – vastu. Ta tunneb ja armastab teda ja soovib, et ta mõistaks, et ka tema võib pöörduda tagasi, et elada koos Temaga. ■

Angela Olsen Center, Ohio, Ameerika Ühendriigid

Kui me laulmise lõpetasime, siis isegi arstil, kes oli kuni selle hetkeni olnud professionaalne ja eemale hoidev, jooksid silmist pisarad.

Miks ei valvanud Taevane Isa „alati” meie üle ega hoiatanud meid?

TEMA LUBADUS OLLA ALATI MEIEGA

Kui ma sakramendikoosolekul istusin ja leiva õnnistamise palve üle mõtisklesin, kordusid minu meeles üha uuesti sõnad: „Et tema Vaim oleks alati nendega” (Mr 4:3; ÖL 20:77).

See ütleb „alati” – mitte ainult teatud ajal. Miks siis ei hoiatatud minu abikaasat ja mind mõne kuu eest, kuidas kaitsta meie 11-aastast poega, enne kui ta jalgratta ja auto kokkupõrke tulemusena suri? Miks ei valvanud Taevane Isa „alati” meie üle ega hoiatanud meid?

Mind õpetati Algühingus uskuma, et Püha Vaim meid kaitseb. Vaikse, tasase hääle abil valvab Ta meie üle, juhatab meid ja hoiatab meid ohu eest. Beni surmast saati ei olnud ma sellest mõttest lahti saanud. Ma igatsesin teda väga ja minu süda valutab mõistmise ja rahu järele.

Kuhu oli jäänud minu hoiatushäääl?

Kus oli Püha Vaim? Ma tundsin, et andsime endast parima, et olla õigemeelsed. Me maksime kümnist, osalesime kiriku koosolekutel ja teenisime, kui meid paluti. Me ei olnud täiuslikud, kuid pidasime pereõhtut ja uurisime pühakirju. Me püüdsime elada õigesti.

Umbes sel ajal istusin ma Abiühingu tunnis, kui õpetaja jutustas loo oma sugulasest. Valgusfoori taga oodates oli ta tundnud kindlat tunnet tule roheliseks muutudes paigale jääda. Ta kuuletus õhutusele ja pea kohe sõitis punase tulega ristteele suur veoauto. Kui ta poleks seda häält kuulda võtnud, oleks tema ja tema lapsed vigastada või isegi surma saanud.

See lugu mõjus mulle rängalt, kuid kui ma istusin nuttes oma toolil, valmistudes püsti tõusma ja klassiruumist lahkuma, voolas minust üle suur

lohutustunne. Ma tundsin rahu, et Püha Vaim oli tõepoolest olnud koos minuga. Minu puhul ei olnud Ta hoiatushäääl, vaid Trööstija.

Beni õnnetusest peale olin ma tundnud jõudu, mis oli suurem kui minu jõud, ja olin saanud lohutust oma Taevase Isa armastusest. Tol ajal ei mõistnud ma, miks teatud asjad aset leidsid, kuid ma polnud kordagi kahelnud Tema armastuses.

Mul on usku, et Jumal mõistab kõiki asju ega jäta mind ilma lohutusest. Pühal Vaimul on meie elus palju rolle. Ta võib meid kaitsta, kuid Ta ka juhatab, lohutab, õpetab meid, ja annab mõistmist ning teisi õnnistusi.

Ma õppisin, et Taevane Isa peab oma lubadusi. Ta oli alati olnud koos minuga. ■

Robyn Casper, Utah, Ameerika Ühendriigid

Ma nägin kahte, umbes viie- ja seitsmeaastast poissi, pisarad mööda põski alla voolamas, läbi poe parkimisplatsi jooksmas.

VAIM SOSISTAS MULLE

„Hei, poisid! Tulge tagasi!” hüüdis „meeletu hääl.

Ma pöörasin ringi ja nägin kahte, umbes viie- ja seitsmeaastast poissi, pisarad mööda põski alla voolamas, läbi poe parkimisplatsi jooksmas. Neile järele hüüdnud poemüüja paistis murelik.

Kui ma tagasi auto poole pöörasin, sosistas Vaim: „Sa saad siin abiks olla.” Sosistus oli vaikne, kuid samas nii selge, et hetk hiljem jooksin ma läbi parkimisplatsi poiste suunas.

Leidsin vanema poisi seismas pruuni väikebussi kõrval. Ma läksin tema juurde ja laskusin tema kõrval põlvili.

„Tere! Minu nimi on Christina. Kas sinuga on kõik korras?”

Minu sõnade peale hakkas ta veel rohkem nutma ja peitis oma näo kättesse. Müüja ja teine poiss jõudsid meie juurde.

„Nad räägivad vist ainult prantsuse keelt,” seletas müüja. „Me leidsime nad eksinult mööda poodi ringi jooksmas.”

Ma kordasin oma sõnu lastele prantsuse keeles. Prantsuse keel oli minu emakeel, kuid ma polnud seda rääkinud sellest ajast, kui inglise keelt kõnelev perekond mind väikesel lapsena adopteeris. Tavaliselt ei osanud ma eriti prantsuse keelt. Kuid sel hetkel ei olnud see ei kohmetu ega puine. Sõnad tulid mulle selgelt meelde ja keelele kui ma poisse lohutasin.

Nuuksumiste vahepeal selgitas vanem poiss kiire jutuvadaga, et nad ei leidnud vennaga oma vanemaid poes üles ja jooksid välja neid otsima. Neid kuulates hakkasin ma tasapisi mõistma, kui imeline see oli, et ma mitte ainult ei rääkinud vabalt prantsuse keeles, vaid suutsin vabalt kahte hirmunud last mõista ja lohutada.

„Nad kaotasid oma vanemad ja tahavad neid auto juures oodata,” ütlesin ma poemüüjale. Väike poiss ütles mulle oma vanemate nimed, mis mina omakorda müüjale tõlkisin, et

ta võiks neid kutsuda. Mõne minuti pärast märkasid lapsed oma isa poest väljumast ja jooksid tema juurde.

Kui ma järgnesin poistele nende isa juurde, leidsin, et ei oska enam prantsuse keeles isegi head aega ütelda. Püüdsin asjatult öelda midagi, mida poisid võiksid mõista, kuid ei osanud öelda muud kui vaid üksikuid sõnu. Lõpuks läksin inglise keele peale üle, et öelda: „Head aega! Oli meeldiv teiega kohtuda.”

Kui ma poisid nende vanemate juurde jätsin, olin täis tänulikkust. Taevane Isa oli töötanud minu kaua, et kahte oma väiksemat lohutada. Mind muutis alandlikuks see, et Issand võis oma eesmärkide täidesaatmiseks suurendada minu piiratud võimeid. Olin tänulik, nähes, mis võib juhtuda, kui me ennast vajadusel Issanda kätte anname, isegi kui see juhtub kõige ebatõenäolisemas olukorras. ■

Christina Albrecht Earhart, Washington, Ameerika Ühendriigid

ME PEAME KOHE TEMPLISSE MINEMA!

Ühel pühapäeva hommikul tutvustati kogudusele hiljuti ristitud liiget. Tema nimi oli Lydia. Ta võitis kohe meie südame.

Lydia oli vanemaealine ja pikaajalise diabeeditõve tõttu pime. Ta õppis kiirelt koguduse liikmeid nende hääle ja sammude järgi ära tundma. Ta kutsus meid nimepidi ja andis meile kätt, ja me ei viidanud kunagi asjaolule, et ta oli pime.

Pärast nõutud aastast ooteaega kohutus Lydia piiskopi ja vaia juhatajaga, et saada templisoovitust. Ühel pühapäeval Abiühingus tõmbas ta mu enda kõrvale ja teatas: „Vaia juhataja ütles, et ma pean minema templisse niipea kui võimalik. Kas te viiksite mind?”

Oli detsembri esimene nädal – meil kõigil olid käes kiired ajad. Ma püüdsin kasutada oma tavapärast ettekäänet ja küsisin: „Kas me ei võiks jaanuarini oodata?”

Vaia juhataja ütles, et ma pean minema templisse niipea kui võimalik,” ütles Lydia. „Kas te viiksite mind?”

„Ei, me peame kohe minema!”

Grupp koguduse naisi käis iga kuu templis, seega pöördusin ma Lydia templisõidu asjus nende poole. Ka neil oli väga kiire. Kuid Lydia, pisarad silmis, ütles meile taas, et vaia juhataja oli tal palunud minna niipea kui võimalik.

Selle peale nõustusime me kõik järgmisel nädalal 240-kilomeetrise reisi ette võtma. Teel olles täitus väikebuss kaheksa naise lobisemise ja sõprusega. Lydia oli väga rõõmus oma templikogemuse ja templianni saamise üle.

Jaanuari esimesel nädalal Lydia olukord halvenes ja ta pidi minema haiglasse vältimatut arstiabi saama. Nädala pärast ta suri. Kuid Lydia lahkus igaveste õnnistustega, mis ta oli templis

vaid mõni nädal varem saanud.

Hiljem jutustasin ma meie templireisist vaia juhatajale ja ütlesin, kui muljet avaldav oli, et ta oli tundnud õhutust paluda Lydial kohe templisse minna.

„Ma ei pidanud silmas, et ta peab kohe minema,” vastas vaia juhataja. „Ma ütlen alati uutele templisoovituse hoidjatele, et nad peatselt templisse lähöksid. See oli Vaim, mis Lydiale kõneles, mitte mina!”

Lydia õpetas meile kõigile, kuidas kuulata Vaimu ja kohe selle kohaselt tegutseda. Ma olen tänulik tema meeldetuletuse eest kuulata vaikset, tasast häält. ■

Mary Holmes Ewen, California, Ameerika Ühendriigid

Vanem
Anthony D. Perkins
Seitsmekümnest

SA MINE USUS

Tei, noored täiskasvanud, elate praegu ajal, mida on kutsutud „otsuste aastakümneks”. Te teete praegu paljud oma elu kõige tähtsamad valikud, nagu „templisse minemine, misjonil teenimine, hariduse omandamine, elukutse valimine, elukaaslase valimine ning ajaks ja kogu igavikuks templis kokku pitseerimine”.¹

Ma räägin eriti neile, kellel on raskusi ühe või enama nende tähtsate otsustega – mõned on ehk hirmust halvatud, et võivad teha vale otsuse, või vajavad kinnistust, et varem tehtud otsusele kindlaks jääda.

Neli õppetundi Nefilt inspireeritud otsuste tegemise kohta võivad rakendamisel vähendada teie hirme ja suurendada teie enesekindlust edasi minna.

1. Kuuletuge käskudele

Nefi püha ülestähenduse viimane salm võtab kokku tema elu: „Sest nõnda on Issand mind käskinud ja ma pean kuuletuma” (2Ne 33:15).

Nefi usku Päästjasse ja armastust Tema vastu on näha tema kuulekuses Jumala käskudele. Ta palvetas (vt 1Ne 2:16). Ta luges pühakirju (vt 1Ne 22:1). Ta otsis ja järgis elava prohveti juhatust (vt 1Ne 16:23–24). Selline kuulekus võimaldas Nefil omada vägevat Püha Vaimu kaaslust kogu oma elu jooksul ja saada pidevat isiklikku ilmutust.

Ka teie peate Issandale lähedal olema Jumala käske pidades. Ma tunnistatan, et järjepidev kuulekus väikestes asjades, nagu pühakirjade lugemine, igapäevane palvetamine, Kiriku koosolekutel käimine, elava prohveti nõu kuulamine ja teiste teenimine teeb teid

Neli õppetundi Nefilt inspireeritud otsuste tegemise kohta võivad vähendada teie hirme ja suurendada teie enesekindlust edasi minna.

Vaimu – ja sellega kaasneva ilmutuse – vääriliseks.

Täiuslikkus ei ole isikliku ilmutuse saamise eeltingimus. Eeltingimuseks on igapäevane meelearandus (vt Rm 3:23). Kui teie meelearandus on

Nefi usku Päästjasse ja armastust Tema vastu on näha tema kuulekuses Jumala käskudele.

ET VÄHENDADA HIRME JA SUURENDADA ENESEKINDLUST

1. Kuuletuge käskudele.
2. Minge usus edasi.
3. Elage tänases.
4. Ammutage jõudu teistest.

siiras ja põhjalik (vt ÕL 58:42–43), siis toob lepituse puhastav vägi Vaimu, mis juhatab teid elu kaalukate otsuste tegemisel.

2. Minge usus edasi

Pange ennast Nefi sandaalidesse. Teie isa ütleb teile, et Issand on käskinud teie perel jätta kogu oma rikkus maha ja tühermaale minna. Kas te ei sooviks teada oma reisi ja reisi sihtpunkti kohta?

Ma arvan, et Nefi oleks olnud rahul, kui Issand oleks talle selgelt tema tuleviku avaldanud. Kuid Jumal ei toiminud nii Nefiga ega tee seda ka teie puhul.

Kui Nefi pere tühermaal rändas, sai ta juhatus ainult „aeg-ajalt” (1Ne 16:29; 18:1). Oleks ta kogu oma eluteekonna kindlalt ette ära näinud, ei oleks tal olnud neid hinge paisutavaid ja usku verivaid kogemusi, mis aitasid tal saada Kristuse-sarnasemaks meheks.

Kui te ootate, et Jumal teile ilmutaks, millist elukutset te õppima

peaksite, kellega abielluda, milline tööpakkumine vastu võtta, kus elada, kas minna magistriõppesse ja mitu last saada, siis ei välju te vast kunagi oma korterist. Ma tunnistan, et isiklik ilmutus tuleb ainult „aeg-ajalt”.

Meie Taevane Isa soovib, et me kasvaksime, ja selle hulka kuulub oma faktide kaalumise, valikute tegemise ja otsuste langetamise võime arendamine. Kuid samuti kutsub Ta meid oma otsustega palves Tema ette tulema (vt ÕL 9:7–9). Vanem Richard G. Scott Kaheteistkümnepäevase Apostli Kvoorumist õpetas, et vastused meie palvele tulevad „ühel kolmest viisist”.²

Kinnitav kindlus

„Esiteks,” ütles vanem Scott, „võite te tunda rahu, tröösti ja kindlust, mis kinnitab, et teie otsus on õige.”³ Minu naine Christy ja mina oleme leidnud, et kinnitus kriitilistele elu mõjutavatele otsustele antakse tihti pühakirjade kaudu, sageli pärast templis käimist.

Näiteks otsustasime pärast rohket mõtisklemist ja palvetamist hüljata oma uue unelmate kodu Texas, võtta vastu töö üleviimise ja kolida koos kuue väikese lapsega Hiinasse Pekingisse. Kuid me soovisime meeletult saada vaimset kinnitust sellele pöördelisele elumuutusele. Jumalik kinnitus tuli meile templis, kui lugesime järgmiseid sõnu Õpetuse ja Lepingute raamatus: „Minu tahe on, et sa .. ära jää paljudeks päevadeks siia paika; .. ära mõtle oma vara

Ma arvan, et Nefi oleks olnud rahul, kui Issand oleks talle selgelt tema tuleviku avaldanud. Kuid Jumal ei toiminud nii Nefiga ega tee seda ka teie puhul.

peale. Mine idapoolsetele maadele” (ÕL 66:5–7).

Jeesuse Kristuse hääli pühakirjades, koos tugeva tundega Pühalt Vaimult, kinnitas meile, et meie otsus Hiinasse kolida oli õige.

Kindlusetuse tunne

Teine viis, kuidas Taevane Isa palvetele vastab, on tekitades teis „kindlusetuse tunnet, mõtte tardumist, mis viitab sellele, et teie valik on vale”.⁴

Pärast oma misjonit Taiwanis mõtlesin, et rahvusvaheline õigus oleks hea karjäärivalik. Kui me seda võimalikku tulevikku koos Christyga kaalusime, mõistsime, et ees ootab veel viis kallist haridusaastat.

Ameerika Ühendriikide majandus oli sügavas madalseisus ja meie raha oli piiratud, ning seega arutasime, et oleks mõistlik astuda õhuvägede reservi, mis aitaks mul hariduse eest tasuda. Kuid kui ma tegin vajalikud testid ja täitsin pabereid, ei suutnud me ennast selle otsuse üle hästi tunda. Ei tulnud mingit mõtte tardumist ega halba tunnet – ainult rahutunde puudumine.

See pealtnäha ebaloogiline finantsotsus oli osaliselt inspireeritud, sest minust oleks saanud kohutav jurist.

Jumalik usaldus

Jumal vastab palvele kolmandal viisil: vastust andmata. „Kui te elate vääriliselt ja teie valik ühtib Päästja õpetustega ning teil tuleb tegutseda,” ütles vanem Scott, „siis jätkake usaldavalt.”⁵

Nefi viimane katse vaskplaate enda kätte saada näitab, kuidas peaksime Jumalat usaldades edasi tegutsema. Ta kirjutas:

„Ja Vaim juhtis mind, sest ma ei teadnud ette, mida ma peaksin tegema.

Ometi ma läksin edasi” (1Ne 4:6–7).

Teie otsuste aastakümne jooksul tuleb hetki, kui te ei või kauem viivitada, vaid peate tegutsema. Olen

õppinud, nagu vanem Dallin H. Oaks Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist õpetas: „Me saame Vaimu juhatus, kui oleme endast kõik andnud, kui me oleme päikese käes töötamas, selle asemel, et varjus istuda ja palvetada selle üle, millest me alustama peaks.”⁶

Nagu juhtus Nefiga, kinnitab või hoiatab Vaim teid aja jooksul teie valitud tee suhtes.

3. Elage tänases

Nefi pühendumine rännakul lubatud maale on teravas vastuolus tema vendade Laamani ja Lemueli hoiakuga. Nad tegid küll otsuse minna, kuid nende süda jäi Jeruusalemma. Nefi parandas oma katkist vibu, et toitu jahtida, ja kaevandas maaki, et laeva ehitada, samal ajal kui tema vennad telgis vedelesid.

Tänapäeva maailmas leidub palju Laamaneid ja Lemuele. Kuid Issand vajab Nefi-taolisi pühendunud mehi ja naisi. Teie kogete oma elus suu-remat edasiminekut, kui pühendute täielikult oma otsustele ja püüate oma hetkeolukorras hästi läbi lüüa, isegi kui teie silm vaatab tulevikku.

Nefi on eeskujuks president Thomas S. Monsoni targas nõuandes: „Minevikust unistamine ja tuleviku igatsemine võivad küll tröösti tuua, kuid ei asenda tänases elamist. See on meie võimaluse aeg ja me peame sellest kinni haarama.”⁷

4. Ammutage jõudu teistest

Isegi pärast seda, kui oleme otsinud Vaimu ja oma otsustega edasi läinud ning nendele täielikult pühendunud, võib tekkida kahtlusi, mis panevad meid meie otsuses kahtlema. Sellises olukorras võib usaldatud pereliige või sõber anda meile nõu ja tuge sihile truuks jääda. Ma usun, et sellel teel sai Nefi pruudist tema kindel ankur.

Ma hakkasin mõistma Nefi naise tähtsust, kui külastasin Kiriku ajaloomuuseumi. Mind köitis sealne

Sellises olukorras võib usaldatud pereliige või sõber anda meile nõu ja tuge sihile truuks jääda.

maal laevamasti külge seotud Nefist, kes seisis läbimärjana möllava tormi käes.⁸

Nefi kõrval oli tema naine ja üks tema lastest. Nainegi koges sama tormi ja väljakutseid kui Nefi, kuid tema silmad olid väljakutsuvad ja tema tugevad käed olid kaitsvalt Nefi õlgade ümber. Sel hetkel ma mõistsin, et ka mind oli õnnistatud ustava kaasaga, kes mind minu katsumustes toetab. Ma loodan, et ka mina olin talle sarnaseks toeks.

Vennad! Teie vaimse väe säilitamine ja suurendamine, mille te misjonil või muul viisil õigemeelselt teenides saite (või veel saate), on teie parim omadus ihaldusväärseks abikaasaks ja isaks saamisel. Õed! Teie vaimne tundlikkus ning usk ja julgus Jeesust Kristust järgida on ema ja naisena teie parimad omadused.

Ma innustan teid saama selliseks inimeseks, kelle poole teie praegune või tulevane abikkasa võib pöörduda targa nõu ja toe saamiseks. Vooruslik mees ja vääriline naine, kes on tempelis ajaks ja igavikuks kokku pitseeritud, suudavad võrdsete partneritena teha raskeid asju.

Ma luban teile, et kui te rakendate Nefilt ja kaasaja prohvetitelt saadud õppetunde otsuste tegemisel, siis juhatakse teid „aeg-ajalt” isikliku ilmutuse kaudu. Kui te läbite oma otsuste aastakümnet, olgu teil, nagu Nefil, usku, et öelda:

„Ja Vaim juhtis mind, sest ma ei teadnud ette, mida ma peaksin tegema.

Ometi ma läksin edasi”
(1Ne 4:6–7). ■

2014. aasta 4. veebruaril Brigham Youngi Ülikoolis peetud pühaleiku koosoleku kõnest „Nevertheless I Went Forth”. Täispika ingliskeelse kõne lugemiseks vt speeches.byu.edu.

VIITED

1. Robert D. Hales. Aaroni Preesterlusele: valmistumine otsuste aastakümneks. – 2007. a kevadine üldkonverents.
2. Richard G. Scott. Taevase palveanni kasutamine. – 2007. a kevadine üldkonverents.
3. Richard G. Scott. Taevase palveanni kasutamine. – 2007. a kevadine üldkonverents.
4. Richard G. Scott. Taevase palveanni kasutamine. – 2007. a kevadine üldkonverents.
5. Richard G. Scott. Taevase palveanni kasutamine. – 2007. a kevadine üldkonverents.
6. Dallin H. Oaks. In His Own Time, in His Own Way. – Liahona, aug 2013, lk 26.
7. Thomas S. Monson. In Search of Treasure. – Liahona, mai 2003, lk 20.
8. Vt K. Sean Sullivan. *Abikaasa*, Book of Mormon: A Worldwide View. – Liahona, dets 2000, lk 37.

OTSIGE TEDA

„Miks te elavat otsite surnute juurest?
Tema ei ole siin, vaid on üles tõusnud!”

(Lk 24:5-6)

TÄNU JOSEPHILE

Avasta kuus viisi, mille poolest on (või võib olla) sinu elu teist moodi tänu prohvet Joseph Smithile.

Ted Barnes

Preesterluse osakond

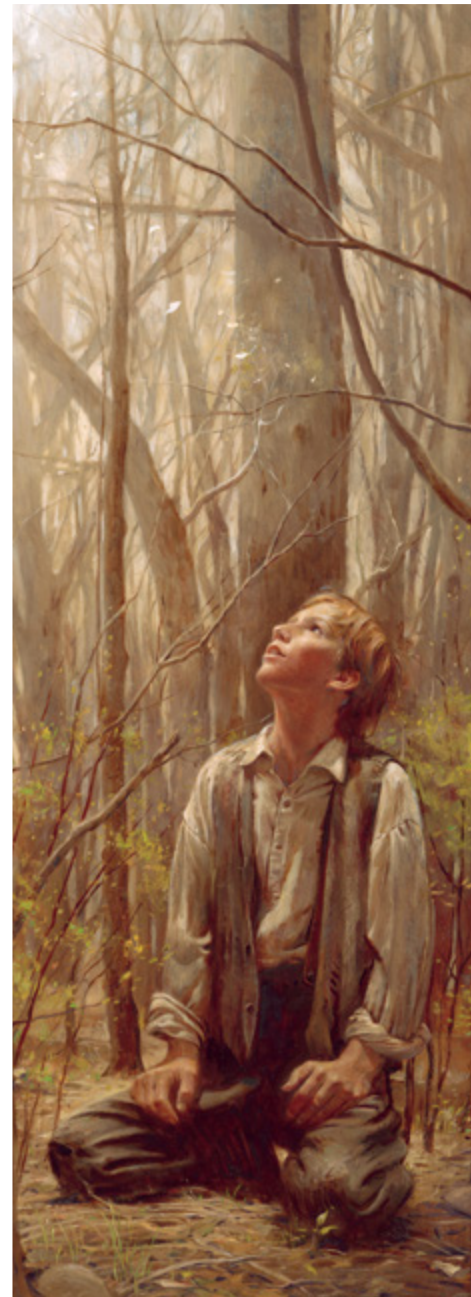
Joseph Smith suri üle 170 aasta eest. Ta elas ainult 38-aastaseni, veetes suurema osa oma elust nii tundmatutes paikades, et sa leiaksid need ainult kõige detailsematel kaartidel. Ja sa oled arvatavasti tuttav paljude asjadega, mida ta oma elus korda saatis. Kuid kas sa oled mõelnud, kuidas need asjad just sinu elu mõjutavad? Kuigi kõike, mida prohvet Joseph tegi, on raske loetleda, alustagem järgmise kuue asjaga.

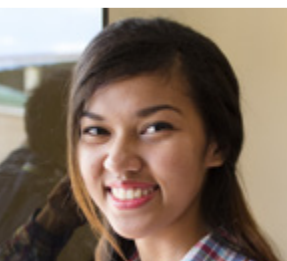
Tänu Joseph Smithile:

1. Sa mõistad, kes on Jumal ja Jeesus Kristus

Isegi ilma Joseph Smithita võiksid sa ikkagi Jumal Isasse ja Jeesusesse Kristusesse uskuda. Sul oleks Piibli tunnistused. Kuid mõtle, kui palju sügavam ja täielikum on sinu arusaamine tänu sellele, mida Joseph taastas – Mormoni Raamatu, Õpetuse ja Lepingute ja Kallihinnalise Pärlil julged, kinnitavad tunnistused. Näiteks tead sa midagi, mida enamik maailmast ei tea: et ülestõusnud Päästja ilmus Ameerika mandril – tõestades sellega oma sõna, et Ta ei ole ainult „Iisraeli Jumal [vaid ka] terve maa Jumal” (3Ne 11:14).

Mõtle, kuidas su tunnistus Taevasest Isast ja Jeesusest Kristusest on tugevam tänu selliste prohvetite tunnistusele, nagu Nefi, Alma ja Moroni – rääkimata Joseph Smithi enda tunnistusest, milles ta ütles: „Ta elab! Sest me nägime teda, nimelt Jumala paremal käel” (ÕL 76:22–23). Ajal, mil usk Jumalasse ja Jeesusesse Kristusesse küsimuse alla seatakse, ja tihti ka hüljatakse, on suureks õnnistuseks omada seda lisavalgust.

3. Sinu pere võib olla igavene

Miks on paljud inimesed segaduses abielu ja pere tähtsuse üle? Võib-olla selle pärast, et nad ei tea õpetust, mis taastati läbi Joseph Smithi, et abielu ja perekond on seatud Jumala poolt ning on mõeldud kestma igavesti (vt ÕL 49:15; 132:7). Need pole vaid inimeste loodud traditsioonid, millest meie ühiskond on välja kasvanud – need on osa taeva igavesest korrast. Tänu preesterluse võtmetele ja templitalitustele, mis taastati läbi Joseph Smithi, võib sinu igavene pere saada alguse siin maa peal.

2. Sa tead, et sa oled Jumala laps – nagu ka kõik teised

Ehk on kõige tähtsam tõde, mille Joseph Smith taastas, tõde meie suhte kohta Jumalaga.¹ Ta on sõna otseses mõttes meie Isa. Kas oled kunagi mõelnud kõigele, mis sellest tõsiasiast lähtub? See muudab seda, kuidas sa iseennast näed: hoolimata sellest, mida maailm sinust arvab, tead sa, et oled Jumala armastatud laps, kelle sees on Tema omadused. See muudab seda, kuidas sa näed teisi: ühtäkki on igaüks – *igaiüks* – sinu vend või õde. See muudab seda, kuidas sa elu näed: kõik elu rõõmud ja kurbused on osa Taevase Isa plaanist, et aidata sul Tema sarnaseks saada. Pole paha, mõeldes, et õpid seda kõike Algühingu laulust!²

4. Sul on ligipääs preesterlusele ja selle õnnistustele

Kuna Jumal taastas oma preesterluse Joseph Smithi kaudu, võid sa saada ristitud ja saada Püha Vaimu anni. Sa võid paluda preesterluse õnnistusi, mis tervendavad, lohutavad ja annavad juhatust. Sa võid teha pühasid lepinguid, mis seovad sind Jumalaga. Ja sa võid uuendada oma lepinguid igal nädalal sakramendist osa võttes. Preesterluse talituste kaudu tuleb sinu ellu Jumala vägi (vt ÕL 84:20–21). See kõik ei oleks võimalik ilma Joseph Smithi tehtud tööta.

5. Sa oled vaba kahjulike ainete sõltuvusest

Või vähemalt võid olla, kui kuuletud ilmutusele, mille Joseph Smith sai aastal 1833 – ammu aega enne seda, kui kliiniliselt tõestati, et tubakas põhjustab kopsuvähki ja alkohol põhjustab maksahaigusi. Kui sul on prohvet, kes ilmutab Jumala tarkust, siis miks oodata, kuni maailma tarkus sellele järele jõuab? Tarkuse Sõna näitab, et Jumal ei hooli mitte ainult meie vaimust, vaid ka kehast (vt ÕL 89). Sest nagu näitasid Joseph Smithi saadud ilmutused, teeb keha meid rohkem – mitte vähem – meie Taevase Isa sarnaseks, kellel on samuti lihast ja luust keha (vt ÕL 130:22).

LIITU VESTLUSEGA

ASJAD, MILLE ÜLE PÜHAPÄEVAL MÖTISKLEDA

- Kuidas võin ma tugevdada oma tunnistust Joseph Smithist?
- Kuidas võin ma sõnade ja tegude kaudu näidata tänulikkust elava prohveti eest?

SOOVITUSED, MIDA TEHA

- Jaga kirikus, oma pere ja sõpradega või sotsiaalmeedias, kuidas prohvet Joseph Smith on sinu elu mõjutanud.
- Just nagu Joseph Smith, küsi ka sina oma küsimusi Taevaselt Isalt. Leia aega põlvitada ja küsida Temalt palves juhatust. Pärast oota ja kuula ideid või tundeid. Kirjuta oma mõtted päevikusse.
- Loe Kaheteistkümnepäevase Apostli Kvoorumi liikme vanem Neil L. Anderseni kõnet „Joseph Smith” 2014. aasta sügisese üldkonverentsist. Tee plaan, kuidas rakendada tema ideid, et suurendada ja jagada oma tunnistust Joseph Smithist.

6. Sa võid ise saada teada tõde Püha Vaimu kaudu

Kui noor Joseph 1820. aastal pühasse metsasallu astus, oli paljude kirikute uskumus, et ilmutus oli möödunud. Josephi esimene nägemus tõestas, et neil ei olnud õigus. Taevad avanesid – ja mitte ainult prohvetele. Kõik, kellel on

küsimus, võivad saada vastuse andlikult ja usinalt otsides (vt ÕL 42:61; 88:63).

Näiteks võid ise samamoodi teada saada, et Joseph Smith oli Jumala prohvet, nagu Joseph teadmist sai: küsides ise Jumalalt.

See loetelu on vaid algus. Mida sa lisaksid? Mille poolest on sinu elu eriline tänu prohvet Joseph Smithile? ■

VIITED

1. Vt Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 37–44.
2. Vt Olen Jumala laps. Kiriku lauluraamat, lk 58.

„Elav prohvet on meie jaoks tähtsam kui surnud prohvet...“

Aadamale antud ilmutus ei aidanud Noal laeva ehitada. Noa pidi saama ilmutuse enda ajaks. Seetõttu on meie jaoks kõige tähtsam prohvet meie päevil elav prohvet, kellele Issand ilmutab oma tahet meie suhtes. Seega tuleb meil kõige rohkem lugeda kõige hiljutisemaid prohveteilt saadud sõnu .. , mida võib leida igakuistes Kiriku ajakirjades. Meile vajaliku teadmise järgmiseks kuueks kuuks võime leida üldkonverentsi kõnedest, mis ilmuvad [Liahona] ajakirjades...

Olge ettevaatlikud nendega, kes püüavad surnud prohveteid elavatest tähtsamaks seada, sest **elavad prohvetid on tähtsuse järjekorras alati esikohal.** ■

President Ezra Taft Bensoni (1899–1994) Brigham Youngi Ülikooli pühalikul koosolekul 26. veebr 1980. aastal peetud kõnest „Fourteen Fundamentals in Following the Prophet”. Vt speeches.byu.edu.

Jagage oma mõtteid

Mida elava prohveti toetamine teie jaoks tähendab? Jagage oma mõtteid pere ja sõpradega või sotsiaalmeedia vahendusel.

PÄÄSTJA EESKUJU *kuulekusest*

*Tema eeskuju näitab meile kõigile
teed, mida järgida.*

„**K**õigist õppetundidest, mida me Päästja elu kohta õpime, pole ükski selgem ja vägevam kui õppetund kuulekusest,“ õpetas vanem Robert D. Hales Kaheteistkümne Apostli

Kvoorumist 2014. aasta kevadisel üldkonverentsil. Päästja eesku-

ju ei õpeta meile ainult *miks* on kuulekus

Taevasele Isale tähtis, vaid samuti *kuidas*

me võime olla kuulekad. Kui te vaatate

järgnevaid näiteid Tema teenimise kohta,

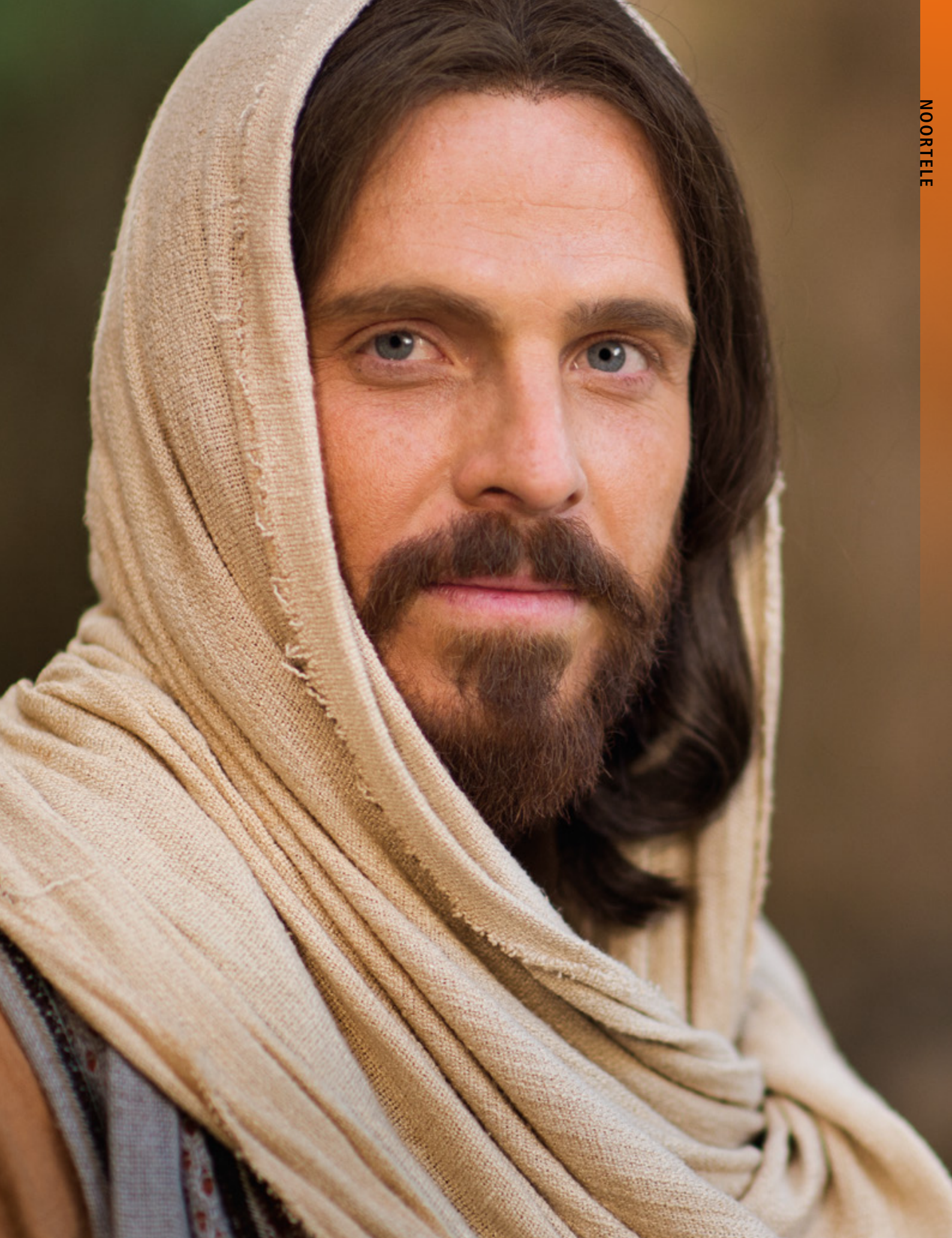
mõtelge, kuidas need võivad näidata teile

teed, mida oma elus järgida.

„MA EI NÕUA
OMA TAHTMIST,
VAID SELLE
TAHTMIST,
KES MIND
ON LÄKITANUD.“

(Jh 5:30; vt ka

Jh 6:38; 8:28–29; 14:31)

MIDA TEIE TEHA SAATE?

Vanem Hales ütles: „Jeesus õpetas meile kuulekust lihtsasti mõistetavate sõnadega: „Kui te mind armastate, siis pidage minu käsusõnu” (Jh 14:15), ja „tule ning järgi mind” (Lk 18:22).”

Mida teete täna, et olla rohkem kuulekas?

2

1. Kuigi Jeesus oli patuta, sai Ta ristitud, et „täita kõike õigust” (Mt 3:13-17; vt ka 2Ne 31:4-7; Jh 3:5).

2. Kui Joosep ja Maarja leidsid Jeesuse 12-aastasena templis õpetamas, siis Ta „oli neile allaheitlik” ja läks kuulekalt nendega koju (vt Lk 2:42-51).

3. Kuigi Ta küsis, kas see karikas võiks Temast mööda minna, allutas Ta ennast Ketsemani aias kannatustele (vt Mt 26:36-44; Lk 22:39-54).

4. Ta pidas hingamispäeva ja osales kogudusekojas jumalateenistusel (vt Lk 4:16-44).

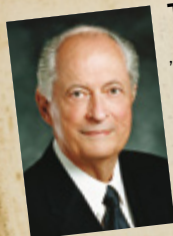
5. Jeesus lasi inimestel enda üle kohut mõista, et Isa hiilgus võiks täide minna (vt Js 53:7; Mt 26:53; Ms 1:39).

6. Ta lõpetas oma töö, lubades kurjadel inimestel ennast risti lüüa (vt Mt 27:35; Jh 10:17-18; Gl 1:3-5).

3

TÄNU MEIE PÄÄSTJA KUULEKUSELE

„Päästja lepitab tänu kuulekusele meie patud, tegi võimalikuks meie ülestõusmise ja sillutas tagasitee Taevase Isa juurde, kes teadis, et me surelikkuses kuulekust õppides vigu teeme. Kuuletudes võtame Ta ohverduse omaks, sest me usume, et Kristuse lepituse läbi võib saada päästetud kogu inimkond, kui nad kuuletuvad evangeeliumi käskudele, seadustele ja talitustele.”

Vanem Robert D. Hales Kaheteistkümnepäevase Apostli Kvoorumist. Kui te mind armastate, siis pidage minu käsusõnu. – 2014. a kevadine üldkonverents.

1

6

7

NOORTELE

„KOGU [KRISTUSE]
TEENIMISTÖÖ
VÄLTEL OLI
„TA .. **KIUSATUSTES,**
KUID EI ANDNUD NENDELE
JÄRELE”

8

(ÕL 20:22).”

- Vanem Robert D. Hales

9

4

7. Olles alati oma Isale kuulekas, läks Jeesus vaimumaailma ja organiseeris seal misjonitöö tegemist (vt 1Pt 3:18-20; 4:6).

8. Saatan kiusas Jeesust, kuid Ta ei andnud järele (vt Mt 4:1-11; ÕL 20:22).

9. Ta jätkab Isa tahte täitmist ja Kiriku juhatamist (vt JSA 1:16-17; ÕL 19:2, 24).

5

TULETÕRJUJAD JA JUMALA SÕJAVARUSTUS

Kohas, kus töotan vabatahtliku tuleletõrjujana, oli rahulik päev ja nii otsustasin ma lugeda Mormoni Raamatut. Kui üks minu töökaaslastest nägi mind lugemas, küsis ta, kas ma tean, kuidas me võime ennast kaasaajal Jumala sõjavarustusega varustada. Kui me rääkisime, kõlas hädasignaal.

Lähedal asuvas poes oli tulekahju.

Me riietusime kiiresti oma tuleletõrjevarustusse ja läksime kiirelt kohale. Leegid olid suured ja kui me poele lähenesime, plahvatas miski meie suunas. Leegid matsid meid. Plahvatus ajas mind ja kaastõoliselt hetkeks segadusse. Kuid tänu meie varustusele ja kaitseriietusele ei saanud me viga.

Kui me pärast tule kustutamist tagasi jaama läksime, küsisin oma kaastõoliselt, kas ta mäletab oma küsimust Jumala sõjavarustuse kohta. Ta vastas, et mäletab, ja ma selgitasin talle, et Jumala sõjavarustus on nagu meie kaitseriietus. Meil peab see alati seljas olema, et võiksime vastu seista vastase vägevatele rünnakutele. Kui me peame kinni käskudest, siis õnnistatakse meid Jumala sõjavarustuse kaitsva väega ja Püha Vaim juhib meid. ■

Fernando de la Rosa Marrón, Mehhiko

MINU LEMMIKPÜHA- KIRJAKOHT

1. Saamueli 16:7. „... SEST SEE POLE NII, NAGU INIMENE NÄEB: INIMENE NÄEB, MIS SILMA EES, AGA JEHOOVA NÄEB, MIS SÜDAMES!“ (1SM 16:7)

Enne kui ma Kirikuga liitusin, nägin ma ennast alati kui tavaliste võimetega tavalist inimest. Tundsin, et mul pole teistele midagi pakkumist väärt. Ma kartsin inimestele näidata, kes ma olen, kuna kartsin hülgamist ja haiget saamist. Ma arvasin, et igaüks minu ümber oli tugevam, targem ja parem kui mina.

Kuid kõik need vaatenurgad muutusid, kui minust sai Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liige. Ma õppisin, et me oleme kõik Jumala lapsed ja oleme pärinud jumalikke omadusi. Ma mõistan nüüd, et me ei pea võistleva selle üle, kes on targem, rikkam või ilusam. Issanda silmis oleme me võrdsed ja Tema on meie kohtumõistja – mitte vastavalt meie füüsilistele omadustele, vaid kuulekusele ja soovile järgida Tema ettenäidatud teerada. ■

Joan Azucena, Filipiinid

KAS SA PÜHAPÄEVAL TÖÖTAD?

Kui ma olin 15-aastane, sain ma tugeva tunnistuse Jeesuse Kristuse evangeeliumi kohta ja ma liitusin rõõmuga Kirikuga. Tol ajal ma töötasin, et oma peret toetada. Kuid peagi pärast ristimist kaotasin ma töö.

Ma pidin kiirelt uue töökoha leidma, sest minu pere sõltus minust, kuid iga töökoht, millele ma kandideerisin, nõudis, et ma pühapäeviti töötaksin. Ma ei võtnud vastu mitut tööpakkumist, kuna teadsin, et pean pühapäeviti kirikus olema (vt ÕL 59:9–10).

Pärast kahekuulist otsimist ei olnud ma ikka veel töökohta leidnud. Minu ema ei olnud Kiriku liige ja kuigi ta uskus Jumalasse, oli ta minu peale pahane, et ma nii paljud tööpakkumised käest lasin.

Ühel õhtul vaatas ta mulle piharsilmil otsa ja küsis: „Miks laseb Jumal seda meiega juhtuda, kui sa nii ustavalt õigesti käitud?“

Ma vastasin: „Ema, ma ei tea, miks see meiega juhtub, kuid ma tean, et ma talitan õigesti ja ma tean, et Jumal õnnistab meid selle eest.“

Järgmisel hommikul pakuti mulle suurt summat raha, et veeta kaks päeva rasket kaupa ühest majast teise tassides. Töö oli raske, kuid kui ma raha kätte sain, läksin otse koju ja tänasin Jumalat palves. Peagi leidsin ma hea töökoha, mis võimaldas mul pühapäeval puhata ja ma pole sellest ajast peale töötanud.

Ma olen rõõmus, et hoidsin hingamispäeva pühana. Elus tuleb ette palju katsumusi, kuid ma tean, et kui me püüame nendest hoolimata tugevad olla, siis Issand õnnistab meid. ■
Sahil Sharma, India

**Vanem
Neil L. Andersen**
Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist

KUIDAS OLLA TARK

Tänapäeva infotulvas on meil hädasti vaja tarkust – tarkust, et **vaagida ja tajuda**, kuidas rakendada seda, mida õpime.

Pidagem meeles:

1. Me peame otsima tarkust.
2. Tarkus on mitmetahuline ja seda on eri mõõdus ja värvi.
3. Varakult saadud tarkus toob suuri õnnistusi.
4. Tarkus ühes valdkonnas ei kandu alati üle teise valdkonda.
5. Maailma tarkus, kuigi paljudele väga väärtuslik, on kõige enam väärt siis, kui see alandlikult Jumala tarkuse ees kummardab.

Pühakirjad kirjeldavad kahte sorti tarkust: maailma tarkust ja Jumala tarkust. Maailma tarkusel on nii positiivne kui ka negatiivne aspekt. Kõige süngemini võiks seda kirjeldada kui osalist tõde, millesse on põimitud arukust ja manipulatsiooni, et saavutada isekaid või kurjasid eesmärke.

On ka teistsugust maailma tarkust, mis ei ole kaugelki nii pahaendeline. See on isegi väga positiivne. Seda

tarkust omandatakse teadlikult läbi **uurimise, mõtisklemise, tähelepanekute ja raske töö.**

See on väga väärtuslik ja väga kasulik meie tegevustes. Headele ja korralikele inimestele tuleb see tarkus kogemuste kaudu surelikkuses.

Tähtis on teada, et tarkus, mis selles maailmas edu toob, peab olema nõus Jumala tarkusele teed andma ja mitte arvama, et võib seda asendada.

Mitte kõik tarkus ei ole samaväärne. Me peame õppima, et kui maailma tarkus ja Jumala tarkus on omavahel vastuolus, siis peame **allutama oma tahte Jumala tarkusele.**

Mina soovitan, et te võtaksite mõned probleemid, millega te silmitsi seisate. Tõmmake paberilehe keskele vertikaaljoon. Kirjutage maailma tarkus vasakule poole ja Jumala tarkus paremale poole. Kirjutage, millised küsimused on omavahel vastuolus.

Milliseid valikuid te teete?

Õpetuse ja Lepingute raamatu 45. osas, mis räägib Päästja teisele tulemisele eelnevatest sündmustest, jutustab Issand taas loo kümnest neitsist ja lõpetab järgmiste sõnadega: „Sest need, kes on targad ja on tõe vastu võtnud ja on võtnud Püha Vaimu enesele teejuhiks ning keda ei ole petetud – tõesti ma ütlen teile, et neid ei raiuta maha ja ei visata tulle, vaid nad jäävad sel päeval püsima” (ÕL 45:57).

Otsigem Jumala tarkust.

On palju, mida me võime praegu

tarkuse kohta õppida. Ma luban, et teile saavad osaks Issanda õnnistused, kui otsite tarkust, Jumala tarkust. Ta on innukas oma tarkust meiega jagama. Ja kui me oleme kuulekad ja palvemeelsed ning seda otsime, siis me seda ka leiame. ■

Artikli aluseks on pühaliku koosoleku kõne, mis peeti 10. aprillil 2009. aastal Idaho Brigham Youngi Ülikoolis.

KUIDAS TE OLETE SEDA RAKENDANUD?

„Meil on alati kaks valikut. Te võite valida, mida tahate. Kuid peaksite otsustama targasti. Ma võin öelda, et valides Issanda, aitab see meil iga päeva üle elada ja Püha Vaimu kaaslus aitab teid igas olukorras. Vale poole valimine toob endaga õnnetuse ja tunde, mis võib mõnda aega sarnaneda rõõmuga, kuid lõpuks märkate te selle tulemusi ja kahetsete kibedasti tehtud valikut. Püsige Issanda poole! See pole alati kerge, kuid on seda väärt!”

Samuel J., Austria

Kas tohib käia tantsuõhtutel või pidudel, kus tehakse halbu asju, et olla seal teistele heaks eeskujuks?

Küsi endalt: „Milline eeskuju ma võin sellises olukorras olla?” Kui sul on plaanis minna kuskile, kus tarbitakse narkootikume või alkoholi, riietatakse siivutult, kuulatakse halva sõnumiga muusikat või tantsitakse kõlvatult, siis kuidas sa kavatsed inimestele näidata, et neil võib olla lõbus ka ilma nende asjadeta? Mida sa arvad võivad mõelda need inimesed sinu ümber – „Kas ta pole mitte hea usu ja käitumisharjumuste eeskuju?” või „Miks see inimene üldse siia tuli?” Enamikul juhtudest oleksid sa palju parem eeskuju üldse mitte sinna minnes, kuna sa ei ümbritse ennast tahtlikult ja teadlikult kiusatustega. ■

Kui suur mõju on Saatanal minu mõtete üle?

Mie Taevane Isa tagab meile moraalse valikuvabaduse, võime valida head või halba. Ta ei sunni meid head tegema ja kurat ei saa sundida meid kurja tegema (vt Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 214).

Seega, mis puutub sinu mõtetesse, siis on kuradil nende üle ainult niipalju mõju, kui sa talle annad. Prohvet Joseph Smith ütles: „Saatan ei saa meid ahvatleda oma meelitustega, kui me oma südames sellega ei nõustu ja sellele

ei allu” (Teachings: Joseph Smith, lk 213). Ta ütles samuti, et „kuradil ei ole meie üle võimu, kui me seda talle ei anna” (lk 214).

Lisaks õpetab pühakiri meile, et „pole kedagi peale Jumala, kes teaks sinu mõtteid ja sinu südame kavatsusi” (ÕL 6:16), seega ei tea Saatan tegelikult, mida sa mõtled. Ta võib meile ainult kiusatusi ja ahvatlusi anda. Kuid kui sa otsustad neid järgida, siis

saab ta sinu üle suuremat jõudu ja kiusatused suurenevad. Samas kui sa kurjale vastu paned ja valid hea, siis sind tugevdatakse ja õnnistatakse. ■

Üks kari ja ÜKS KARJANE

Lambakarja tarandik õpetab meile Päästja
hoolest oma rahva vastu.

Vana aja lambatara

Mis see on: lihtne tarandik, müüri ja piiratud aedik.

Eesmärk: kaitsta lambakarja kiskjate ja varaste eest, eriti öösel.

Materjal ja ehitus: tavaliselt kividest, ja müüri peale pandi tihti okkalisi taimi.

Tihti kasutati ka tihedaid okaspõõsaid, et moodustada lambakarjale ajutine tarandik.

Lambatarandikena kasutati ka mäekoopa, mille ette pandi kivi või okastaimed.

PIIBLI FAKTE

- Lambad olid väärtuslikud nende liha, piima, rasva, villa, naha ja sarvede pärast ning olid enamasti ohvriloomad.
- Iisraelis olid lambaid jahtivateks kiskjateks hundid, hüüänid, pantrid ja šaakalid. Vanadel aegadel elasid seal piirkonnas ka lõvid ja karud (vt 1Sm 17:33–37).
- Karjased kasutasid karjasekeppi, et lambaid juhtida, ja keppi ja lingu, et lambaid kaitsta.
- Karjane juhatab oma lambad päeva ajal toidu ja vee juurde (vt Ps 23:1–2) ning ööseks tagasi lambatarasse. Tagasi jõudes luges karjane lambad üle ja kui keegi oli kadunud, otsis nad üles. Seejärel lebas ta tara väravaavas, et lambaid kaitsta.
- Jeesus Kristus kutsus ennast heaks karjaseks (vt Jh 10:11–15), kuna Ta jättis oma elu meie eest. Samuti võrdles Ta ennast lambatarauksega (vt Jh 10:1–9), kuna Tema kaudu saame me vaimset toitu, puhkust, rahu, päästet ja ülendust.
- Apostel Paulus võrdles Kirikut lambakarjaga (vt Ap 20:28).

TEISED LAMBAD

Päästja ütles, et Tal on veel „teisi lambaid, kes ei ole sellest tarast” (Jh 10:16), pidades silmas nefilasi ja laamanlasi, keda oli Iisraeli kojast ära juhitud (vt 3Ne 15:14–24). Ta rääkis samuti Iisraeli kadunud suguharude küllastamisest (vt 3Ne 15:20; 16:1–3).

Mida me võime õppida

Lambatar on:

Koht, kuhu lambakari koguneb. Kiriku liikmetena jagame me ühtsuse sidet oma usu ja lepingute ning ka sõna otsestes mõttes kokku kogunemise kaudu. President Henry B. Eyring, esimene nõuandja Esimeses Presidentkonnas, õpetas: „See rõõm ühtsusest, mida [Taevane Isa] meile anda tahab, pole mõeldud eraldiseisvatele inimestele. Me peame seda otsima koos teistega. Pole siis ime, et Jumal julgustab meid kogunema, et Ta saaks meid õnnistada. Ta tahab, et me koonduksime perekondadesse. Ta on loonud klassid ja kogudused ning käskinud meil sageli koos käia. Meie suur võimalus peitub nendes kogunemistes. .. Me saame palvetada ja töötada selle ühtsuse nimel, mis toob rõõmu ning mitmekordistab meie võimet teenida.” (Meie ühtsuses kokku kootud südamed. – 2008. a sügisene üldkonverents)

Kaitse- ja puhkepaik. Jeesuses Kristuses „.. [leia]me hingamise oma hingedele” (Mt 11:29). Tema Kirik on „.. kaitseks ja varjupaigaks” (ÕL 115:6). Ja nagu Boyd K. Packer, Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhataja, õpetas: „Leia me .. kindlust ja turvatunnet, kui austame sõlmitud lepinguid ja kuuletume elus kõigele tavapärasele, mida Kristuse jüngritelt nõutakse” (Seda ma tean. – 2013. a kevadine üldkonverents).

Karjase kaitse all. Jeesus Kristus on hea karjane, kes meid päästab. Ta kannatas ja suri, et me võiksime ületada patu ja surma ning pöörduda tagasi oma Taevase Isa juurde. Kui me tuleme Kristuse juurde ja oleme kuulekad Tema käskudele, siis Ta õnnistab, juhatab ning kaitseb meid nii üksikisikutena kui ka Tema lepingurahvana. ■

„Kuidas tunda end piisavalt mugavalt, et rääkida oma muredest piiskopiga?”

Sa võid natuke närveerida piiskopile oma muredest rääkides, ja see on normaalne. Me tihti närveerime enne uusi kogemusi või täiskasvanuga rääkimist.

Kuid sinu piiskop on kutsutud Jumala poolt. Teda kutsuti, kuna ta on pühendunud Jeesuse Kristuse jünger. Ta annab endast parima, et olla lahke ja mõistev. Tema eesmärk on aidata sul tulla Päästja juurde, et võiksid leida rahu. Alguses võid temaga oma küsimustest või pattudest rääkides piinlikkust tunda, kuid ta ei mõtle sinust selle pärast halvasti. Tegelikult on ta rõõmus, et sul on soov paremaks saada. Ja ta hoiab teie vestluse konfidentsiaalsena.

Sa ei pea oma koormaid üksi kandma. Sinu piiskop võib aidata sul leida vastuseid sinu küsimustele ja kui vaja, aidata sul meelt parandada ja saada läbi Kristuse lepituse üle süü, meelegeite ja mitteväärilisuse tunnetest.

Kui sa oma piiskopiga räägid, tunned sa tema armastust sinu vastu. Kuigi ta on vastutav kogu koguduse eest, on tema peamine mure noorte meeste ja noorte naiste heaolek. Te ei sega teda, kui temalt abi palute.

Te võite palvetada Taevase Isa poole, et saada jõudu ja julgust oma piiskopiga rääkida. Jumal on andnud teie piiskopile volituse sind aidata ja ta soovib seda teha. Kui sa lähed avatud südame ja sooviga saada paremaks, siis leiad, et lahkud tema ruumist, tundes ennast palju paremini kui varem.

Ta ei mõtle sinust halvasti

Sinu koguduse piiskopile on antud volitus juhatada sind läbi meelega paranduse sammude. Mõnikord on piiskopi poole pöördumine ainus viis läbi Päästja meelt parandada. Kui minul oli vaja piiskopiga rääkida, aitas ta mul leida Päästja ja üle saada sügavaimast haavast, mis mul on kunagi olnud. Sinu piiskop soovib sind aidata. Teda on kutsutud sinu eest hoolitsema ja ta ei arva sinust halvasti, kui on midagi, mille pärast sa pead temaga kohtuma.

Madison D., 18-aastane, Ameerika Ühendriigid, Utah' osariik

Sinu piiskop soovib aidata

Ma tundsin end varem piiskopiga vesteldes ebamugavalt, kuid lõpuks mõistsin, et piiskop oli alati valmis aitama mul probleeme lahendada. Usalda oma piiskoppi, ta on karjane ja kogudus on tema lambakari.

Jaime R., 19-aastane, Boliivia, Cochabamba

Isegi kui sa eksid

Piiskopile asjade ülestunnistamine võib olla raske ja piinlik, kuid kui sa tema ruumist välja jalutad, tunned kergendust ja tead, et Taevane Isa sind armastab. Ta tahab, et sa oleksid õnnelik, isegi kui sa eksid.

Amanda W., 16-aastane, Ameerika Ühendriigid, Utah' osariik

Ta ei peta su usaldust

Olen avastanud, et piiskop on arvatavasti kõige usaldusväärsem täiskasvanu, kelle juurest teismeline võiks abi otsida. Ta ei

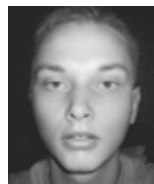
peta kunagi sinu usaldust – kõik, mida sa temaga jagad, hoiab ta enda teada. Mõnikord on raske oma probleeme jagada, kuid kellegagi, kes sind armastab, sinust hoolib ja sulle kõige paremat soovib, näost näkku vestlemine muudab selle palju kergemaks.

Nicole S., 18-aastane, Ameerika Ühendriigid, Idaho osariik

Ta on siin, et sind aidata

Piiskop on sinu koguduse karjane. Pea meeles, et ta annab endast parima, et sind aidata ja Jumala vägi on temaga. Kui sa kardad, siis võid palvetada, et saada jõudu oma piiskopiga rääkida. Lõpuks oled sa rõõmus, et tema jutule läksid – ja asi on seda väärt.

Samuel H., 14-aastane, Ameerika Ühendriigid, Idaho osariik

Sa võid teda usaldada

Sinu piiskop või koguduse juhataja on tõeline Issanda teenija. Sa võid teda usaldada, et ta juhatab sind, kui otsid inspiratsiooni Pühalt Vaimult ja pühakirjadest. Sa pead mõistma, et piiskop on selleks, et sind aidata, ja ta saab juhatust Jumalalt.

Stanislav R., 19-aastane, Ukraina, Donetsk

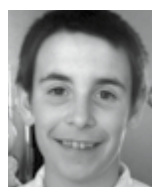

Pea meeles, et ta armastab sind

Kui sul on midagi, mida soovid piiskopiga arutada, siis võib olla lihtsam temaga alguses koolist ja teistest üldistest asjadest rääkida. Kui sa närveerid, kuna pead temaga rääkima meeleparanduse tegemisest,

siis pea meeles, et ta armastab sind. Sa ei pea närveerima selle üle, mida ta sinust mõtleb, kuna miks peaks ta sinust halvasti mõtlema, kui sa soovid Kristusele lähemale saada.

Ashley D., 17-aastane, Ameerika Ühendriigid, Arizona osariik

Palveta, et teada

Küsi endalt, miks sa end piiskopiga rääkides ebamugavalt tunned. Kas arvad, et ta ei suuda aidata sul sinu probleemi lahendada? Palveta, et teada, et sinu piiskop armastab sind ning on kutsunud sind aitama.

Adam H., 13-aastane, Ameerika Ühendriigid, California osariik

Lisainfoks selle teema kohta vaata C. Scott Grow, „Miks ja mida tuleb üles tunnustada piiskopile või koguduse juhatajale?” – Liahona, okt 2013, lk 58.

USALDAGE TEDA

„Otsige oma preesterluse juhtide, eriti oma piiskopi nõu.

Tema tunneb käitumisnorme ja teab, mida teile õpetada. Otsige võimalusi temaga kohtuda. Võite oodata, et ta küsib otseseid, uurivaid küsimusi. Usaldage teda. Pihitige talle. Paluge tal aidata teil mõista, mida Issand teilt ootab. Pühenduge elama Kiriku käitumisnormide järgi. Täendusrikas suhe täiskasvanud juhiga on oluline, aitamaks teil olla kõlbeliselt puhas ja vääriline.”

Vanem M. Russell Ballard Kaheteistkümmne Apostli Kvoorumist. Purity Precedes Power. – Ensign, nov 1990, lk 37.

JÄRGMINE KÜSIMUS

„Mind naeruvääristatakse koolis, kuna olen viimse aja püha. Ma tean, et peaksin oma uskumuste eest seisma, kuid seda on raske teha. Kuidas võin ma saada küllalt julgeks, et paluda neil minu kiusamine lõpetada?”

Saatke oma vastus ja soovi korral ka kõrge resolutsiooniga foto 1. maiks 2015 aadressil liahona@ldschurch.org, e-posti aadressil liahona@ldschurch.org või kirja teel (vt aadressi lk 3).

E- või tavakirjadele peavad olema lisatud järgmised andmed ja nõusolek: 1) täisnimi, 2) sünniaeg, 3) kogudus, 4) ringkond, 5) sinu kirjalik nõusolek, ja juhul, kui sa ei ole veel 18-aastane, sinu vanema kirjalik nõusolek (sobib ka e-kiri) sinu vastuse ja foto avaldamiseks.

Vastuseid võidakse pikkuse ja selguse huvides toimetada.

Kes on sinu

Charlotte Mae Sheppard

Põhineb tõestisündinud lool

*„Kuulata südame tunnistushäält, kangelasvõitluses
püsima jää” (Kiriku lauluraamat, lk 64).*

Ellie hammustas närviliselt oma põialt. Preili Fitz käis pingiridade vahel ükshaaval laste käest seda küsimust küsides.

„Kes on sinu kangelane?” küsis preili Fitz Jeremy käest.

Jeremy ei oodanud vastamisega hetkegi. „Minu isa!” ütles ta uhkelt.

kangelane?

Ellie teadis, kes oli tema kangelane, kuid ta oli liiga pelglik, et seda välja öelda.

Preili Fitz naeratas. „Ja sinu kangelane, Sarah?”

Temagi vastus tuli sama kiiresti. „Abraham Lincoln.”

Ellie tundis, kuidas tema süda lööb, kui preili Fitz talle aina lähemale liikus. Nad olid terve päeva kangelastest rääkinud ja nüüd pidi igaüks terve klassi ees ütleva, kes nende kangelane on.

Amber ja Justin ütlesid, et nende kangelasteks on nende emad. Walter ütles, et tema kangelane oli tema vanaisa. Mõned teised õpilased nimetasid kuningat või presidenti.

Jäänud olid veel vaid mõned õpilased, kui preili Fitz Ellie juurde jõudis. Ta pidi kiiresti ühe kangelase välja mõtlema.

Ellie vaatas piinlikkusega oma kingi. Kangelase väljamõtlemine polnud tegelikult probleemiks. Ta juba teadis, kes tema kangelane on. See on Jeesus Kristus. Ta oli ravinud haigeid, surnuid üles äratanud ja maksis kõikide pattude eest. Ta oli suurim kangelane, kes oli kunagi elanud. Kuid Ellie kartis seda välja ütelda.

Ellie hammustas taas oma põialt, kui mõtles, et peab terve klassi ees ütleva, et tema kangelane on Jeesus Kristus. Aga mis siis, kui Jeremy tema üle naerab? Mis siis, kui Sarah ja Amber tema kohta vahe-tunnis sosistavad?

Muidugi teadis ta, et Jeesus Kristus oli tema kangelane. Kuid see ei tähendanud,

et kõik teised seda samuti teadma pidid.

Preili Fitz jäi otse Ellie laua ees seisma ja naeratas. „Ja kes on sinu kangelane, Ellie?”

Ellie vaatas õpilaste rea poolt üles preili Fitz poole. „Abraham Lincoln,” sosistas ta.

Preili Fitz nägu säras. „Väga tore!” ütles ta ja astus järgmise õpilase juurde.

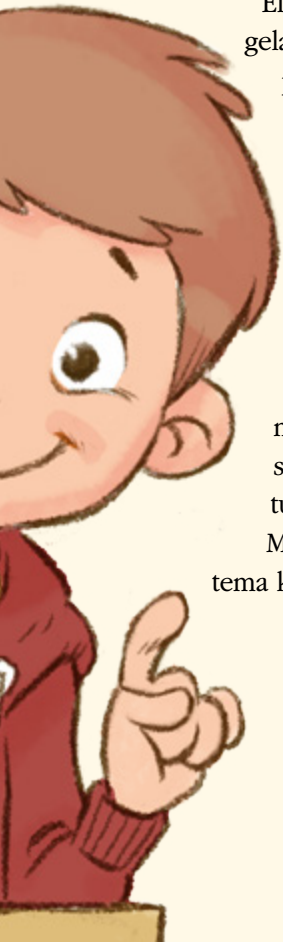
Kui õpetaja oli temast möödunud, ohkas Ellie kergendatult. Hea, et see nüüd möödus oli. Viimane asi, mis tal vaja oli, et kogu tema klass teaks, et tema kangelane on – „Jeesus Kristus,” ütles üks hääl.

Ellie, silmad suured, pööras aeglaselt ringi. Seal – mõni pingirida eemal – istus sassis juustega väike poiss. Ta oli kleenuke ja häbelik ning istus alati taga-pingis. Ellie ei teadnud isegi tema nime. Ta ei mäletanud, et poiss oleks kunagi midagi öelnud – kuni selle hetkeni.

Mõned õpilased pöörasid ringi ja vaatasid poissi, kuid ta ei pannud neid tähele. Ta vaatas preili Fitzile otsa ja ütles uuesti. „Minu kangelane on Jeesus Kristus.”

Preili Fitz naeratas eredalt ja läks järgmise pingi juurde. Kuid Ellie vaatas imestusega poissi. Ellie oli kartnud teistele oma kangelast avaldada, kuid see poiss ei kartnud. Ja ta ei käinud isegi mitte Ellie kirikus! Kuid ta teadis, kui tähtis on seista Jeesuse Kristuse eeskujuna, isegi kui see on raske.

Ellie naeratas poisile. Enam ta ei karda öelda, kes tema kangelane on. Sest nüüd oli tal kaks kangelast. ■
Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides California osariigis.

Palved ja katedraalid

McKelle George

Põhineb tõestisündinud lool

„Teie olete minu jüngrid, kui teil on armastus isekeskis!” (Jh 13:35)

Dani vaatas üles, kuid ei suutnud näha kauni katedraali tippu. Siin käisid inimesed, kes kuulusid teise kirikusse.

Dani ei mõistnud, miks tema pere seda kirikut reedel külastas, aga isa ütles, et nad lähevad üritusele, mida kutsutakse õhtulauluks.

„Mis see on?” küsis Dani.

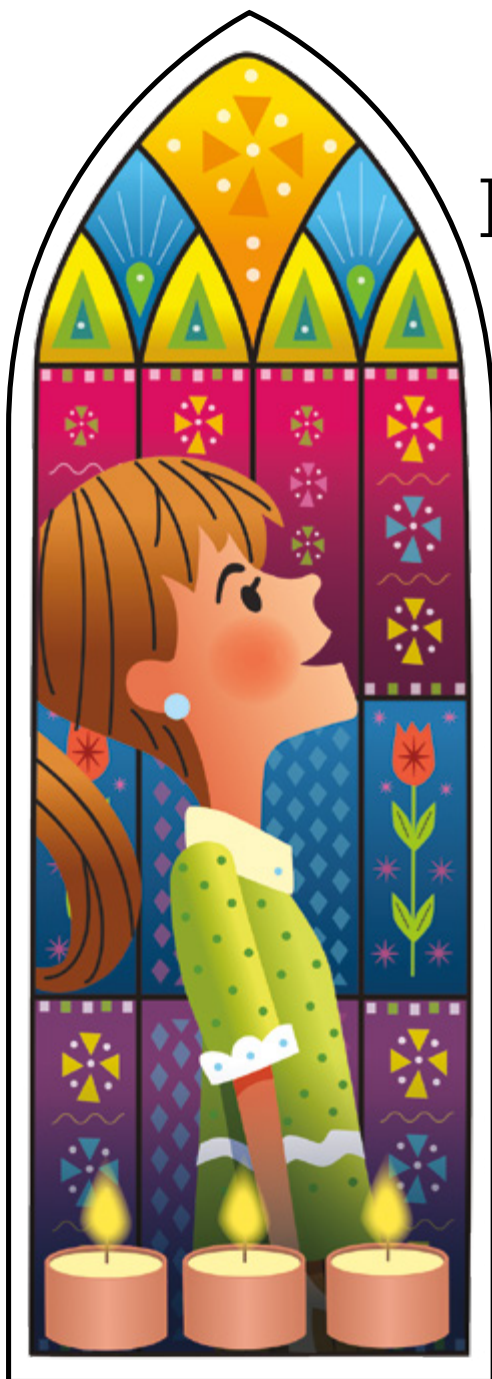
„See on koosolek, kus inimesed koos laulavad, loevad pühakirju ja palvetavad,” vastas isa. „Nagu üks suur pere päeva lõpus.”

Danile meeldis, kuidas see kõlas. Nad külastasid koos perega Inglismaad. Eelmisel pühapäeval külastasid nad kogudust linnas nimega York. Algühingus teadsid lapsed kõiki samu pühakirjakohti ja laule nagu Danigi. Ta teadis, et see kogudus, mida nad olid külastanud, oli Jeesuse õige Kiriku osa, just nagu tema kogudus kodus.

Aga see katedraal oli väga erinev sellest, millega ta harjunud oli. Ta märkas väikest lauda, mis oli küünlaid täis. Dani nägi, kuidas üks väike poiss küünla süütas.

„Miks sa küünlaid süütad?” küsis Dani poisilt.

Poiss naeratas. „Ma süütan küünla, kui ma teatud asjade eest

„Peaksime kõiki armastama, olema head kuulajad ja näitama üles huvi nende siiraste uskumuste vastu.”

Vanem Dallin H. Oaks Kahe-teistkümnepäevase Apostli Kvoorumist. Teiste armastamine ja elamine erinevustega. – 2014. a sügisene üldkonverents.

palvetan. Niikaua kui leek põleb, loodan ma, et palve jätkuvalt Jumalani kostub.”

Danile tundusid need täitsa tavaliste küünaldena. Ta oli pisut segaduses, kuid soovis viisakas olla. Ta naeratas poisile.

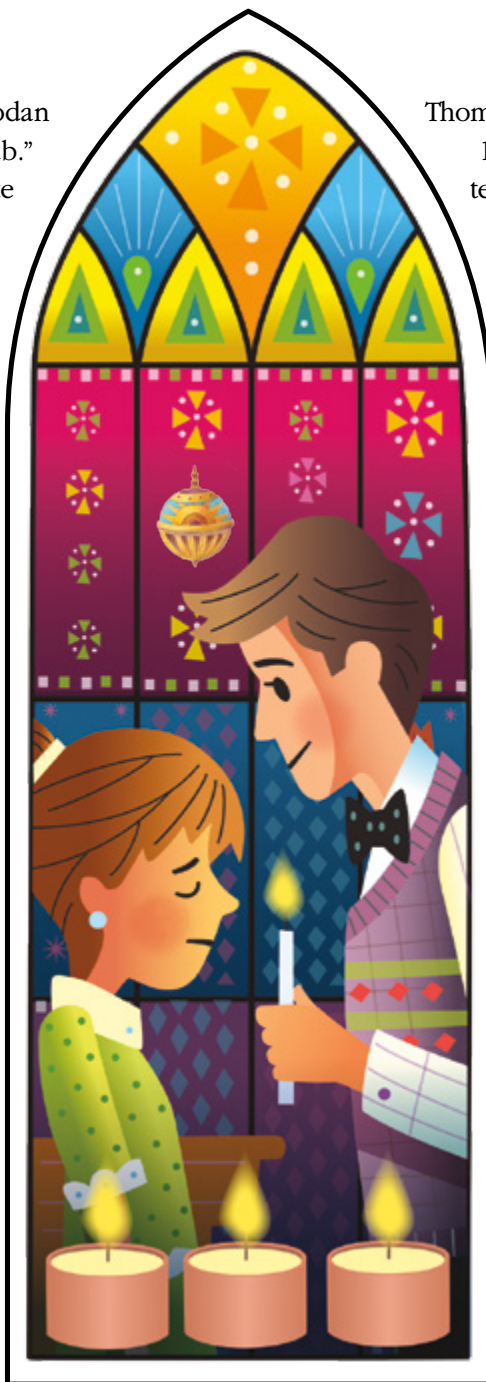
Dani istus koos perega ja peagi algas õhtulaul. Ta nägi sama poissi istumas paar rida eemal. Siis taipas ta, et ei tea ühtegi laulu, mida inimesed laulsid. Kui nad palvetasid, lugesid nad palveid väikesest raamatust. Kõik tundus erinev sellest, millega ta harjunud oli.

Kuid muusika oli kaunis, isegi kui see ei kõlanud tuttavalt. Siis tõusis üks mees ja hakkas pühakirju lugema. Ta kandis rüüd, mitte pintsakut ja lipsu nagu Dani piiskop. Kuid kui ta lugema hakkas, avastas Dani, et tunneb seda lugu. Ta luges, kuidas Jeesus tegi terveks 10 pidalitõbist.

„Isa,” sosistas Dani, „mulle meeldib see lugu.”

Isa naeratas. „Mulle ka.”

Seejärel ütles rüüd kandev mees palve. Ta palus, et Jumal õnnistaks kõiki haigeid ja abivajajaid. Just nagu Dani palvetades tegi. Samuti palus ta erilist õnnistust kiriku juhtidele. Danile meenus, kuidas tema pere palus alati, et Taevane Isa õnnistaks president

Thomas S. Monsonit ja tema nõuandjaid.

Dani südamesse tuli soe tunne. Ta teadis, et Taevane Isa ütles talle sellega, et Ta armastab *kõiki* oma lapsi ja et Ta kuuleb *kõiki* nende palveid, isegi kui nad käivad erinevas kirikus ega oma evangeeliumi täiust.

Kui nad tõusid, et ära minna, vaatas isa oma telefoni. Ta nägu muutus kurvaks, kui ta oma sõnumeid luges. „Õde Monson suri ära,” ütles ta.

„Oo, ei!” Dani ütles kiire palve oma südames, et president Monsoniga oleks kõik hästi.

„Kas sinuga on kõik korras?” küsis keegi. See oli sama poiss, keda ta oli varem kohanud. Ta oli Dani ohet kuulnud ja paistis murelik.

„Õde Monson suri ära,” selgitas Dani. „Ta oli meie prohveti, president Monsoni naine.”

„Mul on väga kahju,” ütles poiss lahkelt. „Ma süütan temale küünla.”

Dani naeratas ja tänas teda. Ta leidis, et sellest poisist oli väga kena president Monsoni eest palvetada. Ta teadis, et Taevane Isa kuuleb seda palvet, mida tema oma südames ütles, ja ka seda palvet, mida ütles too poiss. ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis.

Vanem
Russell M. Nelson

Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist

*Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist
liikmed on Jeesuse
Kristuse erilised
tunnistajad.*

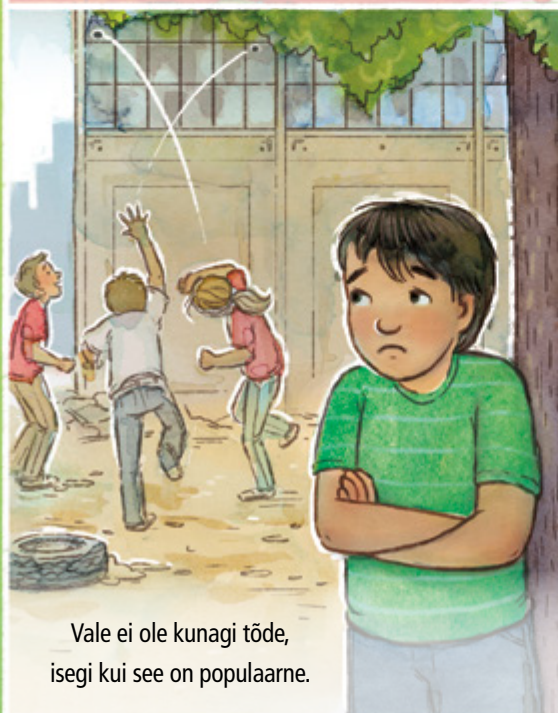
Miks on nii tähtis olla **KUULEKAS?**

Jumalikest käskudest kinnipidamine
toob iga kord õnnistusi!

Jumalike käskude eiramisega kaasneb
iga kord õnnistustest ilmajäämine!

Vale ei ole kunagi tõde,
isegi kui see on populaarne.

Kui sa oled kuulekas Jumala käskudele,
lased sa oma usul välja paista.

„See on päev,
mille Jehoova on
teinud: ilutsegem
ja rõõmustugem
temast!”

– Psalmid 118:24

Jeesus teeb terveks pidalitõbise

Erin Sanderson

Mõtlege ajale, kui olite haige. Kas keegi tegi midagi head, et aidata teil ennast paremini tunda?

Uuest Testamendist loeme, kuidas Jeesus näitas lahkust haigete inimeste vastu. Ühel päeval läks Jeesuse juurde mees, kellel oli valuline nahahaigus, mida kutsutakse pidalitõveks. Ta teadis, et Jeesusel oli võime haigeid terveks teha. Ta uskus, et Jeesus võib ka teda terveks teha. Jeesus puudutas pidalitõbist ja ütles: „Saa puhtaks!” (Mk 1:41). Kohe, kui Jeesus oli seda ütelnud, sai mees terveks.

Me võime käia Jeesuse jälgedes, olles haigete ja kurbade inimeste suhtes lahked ja armastavad. ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis.

MÕTTEID, MILLEST PEREGA VESTELDA

Võite kasutada pühakirjategelasi lk-lt 74, et jutustada lugu kirjakohest Markuse 1:40–42. Seejärel võite lugeda Juuda 1:22 ja planeerida, kuidas teha midagi koos perega, et kellegi elu muuta. Võiksite kedagi nende teadmata teenida!

Laul: „Tell Me the Stories of Jesus” (Jutusta Jeesusest lugu) (Children’s Songbook, lk 57)

Pühakirjakoht: Markuse 1:40–42

Videod: mine veebilehele Biblevideos.org, et vaadata videoid „Jesus Heals a Lame Man on the Sabbath” (Jeesus teeb hingamispäeval terveks jalutu mehe) ja „Jesus Heals a Man Born Blind” (Jeesus teeb terveks pimedana sündinud mehe).

JEESSUSE JÄLGEDES KÄIMINE

Mängige koos perega, kuidas võiksite näidata järgmistes situatsioonides armastust teiste vastu. Mõtlege välja oma situatsioonid!

Uus pere on kolinud teie naabruskonda.

Ühed lapsed kiusavad koolis teisi lapsi.

Külaline, kes kedagi kirikus ei tunne, tuleb Algühingusse.

Teie väiksemal vennal või õel pole kedagi, kellega mängida.

Beebi nutab ja teie ema valmistab õhtusööki.

Keegi teie koguduses on haige ega saa kodust välja minna.

ÕPPIGE LISAKS: EVANGEELIUMID

Uues Testamendis on neli erist raamatut, mida kutsutakse evangeeliumiteks, ja mille kirjutasid mõned Jeesuse jüngritest. Evangeelium räägib meile ajast, mil Jeesus Kristus maa peal elas. Lugu pidalitõbise terveks tegemisest on kirjutatud kolmes evangeeliumis. See on kirjas salmides Markuse 1:40–42 ja samuti Matteuse 8:2–4 ning Luuka 5:12–14.

PÜHAKIRJA VIHJE: SÕNAOTSING

Kirjakohas Markuse 1:41 kasutatakse fraasi *hale meel*. Mõnikord kasutatakse Piiblis sõnu, mida te ei pruugi mõista. Kui te leiate sõna, mille tähendust te ei tea, siis võite kasutada abivahendina Pühakirjajuhti. Kui te tundmatut sõna Pühakirjajuhist ei leia, paluge abi oma vanematelt. Milliseid tundmatuid sõnu leidsite loost, milles Jeesus tegi terveks pidalitõbise mehe?

Jeesus teeb terveks haiged

Mk 1:40–42; Lk 4:38–40

Rahvahulk

Liimi see paber paksule paberile või papile. Seejärel löika välja tegelaskujud ja kinnita need jäätisepulkade või paberikottide külge. Kasuta neid, et Uue Testamendi lugusid esitada.

Lisakoopiaid võite printida veebilehelt liahona.lds.org.

Jeesus Kristus

Pidalitõbine

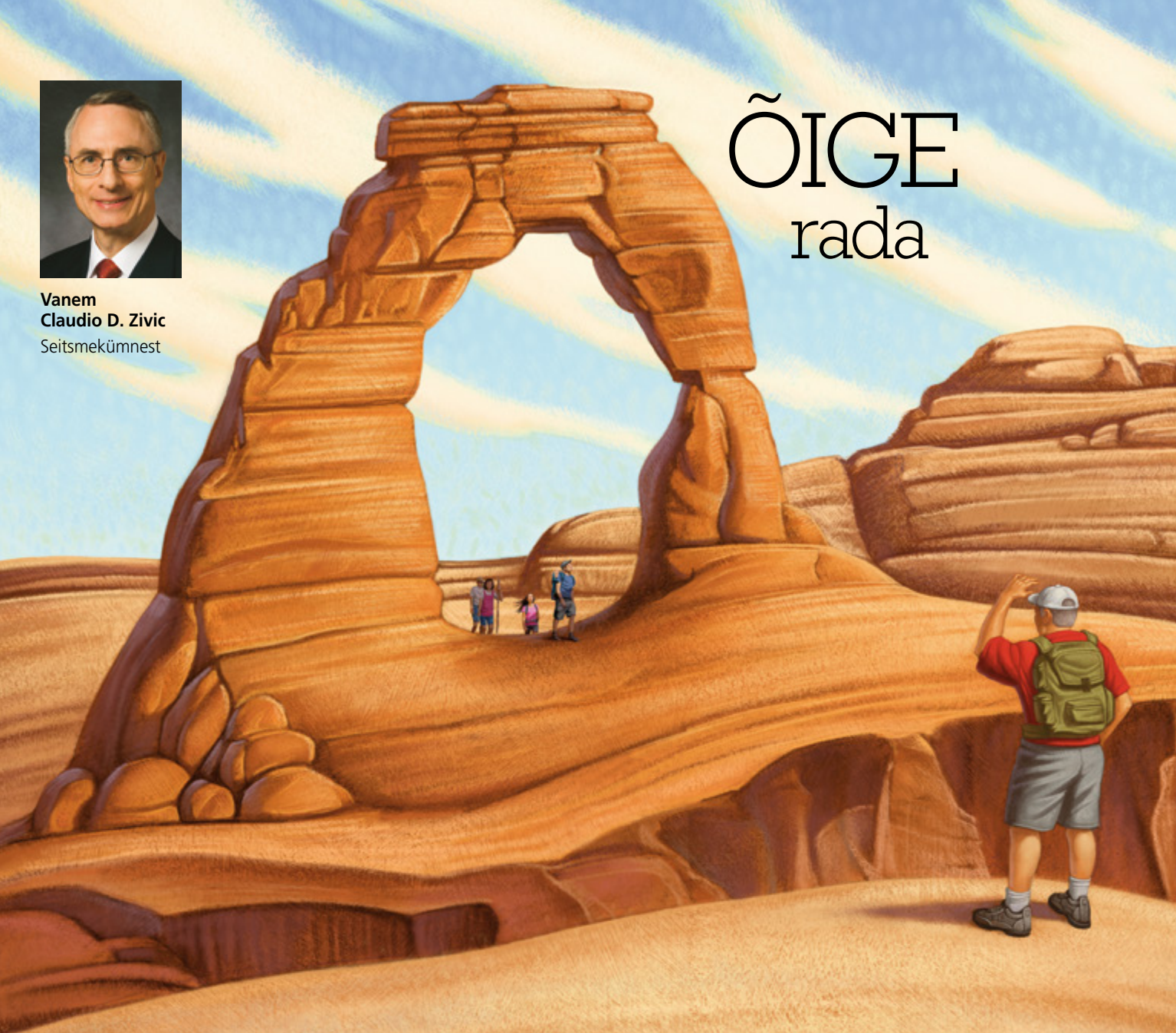

Peetruse ämm

Vanem
Claudio D. Zivic
Seitsmekümnest

ÕIGE rada

„Kuulake selle Jumala sõnu, kes teid tegi!” (ÕL 43:23)

Astaid tagasi külastasin ma koos oma perega Kaarte rahvusparki Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis. Üht sealset kõige ilusamat ja tuntumat kaart kutsutakse nimega Delicate Arch ning me otsustasime selle kaareni jõudmiseks märke ronida.

Alustasime teekonda suure entusiasmiga, kuid õige pea vajasisid mu kaaslased puhkust. Kuna mul oli suur soov kiiresti päralt jõuda, jätkasin edasiliikumist üksinda. Pööramata suuremat tähelepanu rajale, mida mööda pidin liikuma, järgnesin minu ees kõndivale mehele, kes tundus väga enesekindlalt edasi liikuvat.

Rada muutus üha raskemaks. Olin kindel, et minu pere ei jõua eales päralt. Äkki silmasin Delicate Archi,

kuid oma suureks imestuseks nägin, et see asus minu jaoks ligipääsmatus kohas. Olin läinud mööda rada, mis ei viinud kaareni.

Tusaselt otsustasin tagasi pöörduda. Ootasin kannatamatult, millal teistega taas kohtun. Nad selgitasid, et olid järginud teetähiseid ning pärast mõningast vaeva ja jõupingutusi sihtkohta jõudnud. Kahjuks olin ma läinud vale teed. Ma sain tol päeval suure õppetunni!

Ärge kaotage rada, mis viib igavesse ellu koos Taevase Isaga. Järgige õpitud evangeeliumi põhimõtteid ja käske ning te olete õigel rajal, elamaks igavesti koos Temaga. ■

2014. aasta kevadise üldkonverentsi kõnest „Ärge minge vale teed”.

Ma tean, et Jeesus armastab mind

Jane McBride Choate

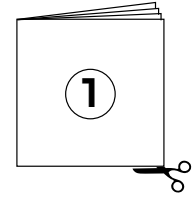
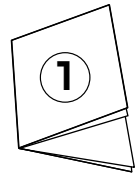
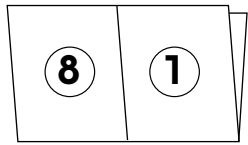
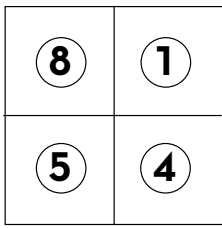
Põhineb tõestisündinud lool

Laney püüdis väga kõvasti kirikus aupaklik olla. Kuid ta oli väsinud ja tema jalad tahtsid siputada.

Kui sakrament oli möödas, avas Laney oma raamatu Jeesusest. Ta vaatas pilti Jeesusest väikeste laste juures. See tekitas temas rahu ja õnne tunde.

Lugu jätkub lk 79.

1-Lõika

Minu raamat
JEE SU SEST

8

Ma tean, Päästja armastab mind
Tami Jeppson Creamer ja Derena Bell

1

2-Voldi

5

Kuigi ei istunud süles ma Tal,
on minu jaoks tõeline Ta.

4

Niisamuti, nagu neid väikesi seal,
ka mind Ta armastab.

4-Lõika

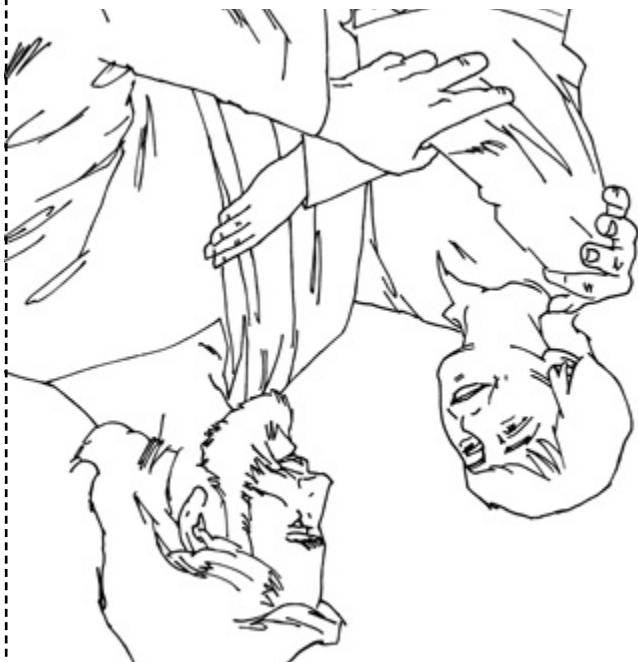
3-Voldi

2 **Kord kaunis paigas
lapsed Jeesust näha said.**

7 **Südame annan Tall' ja tean,
et mind armastab Ta.**

3 **Armastust tundsid, kui oppisid Tallt,
pisaraid nägid Ta näol.**

6 **Minna tean, elab Ta,
seepärast järgin Teda ustaval.**

Voldi

Voldi

Pärast sakramendikoosolekut küsis Laney emme käest: „Miks on mul kergem aupaklik olla, kui ma vaatan oma raamatut Jeesusest?”

„Ma arvan, et see meenutab sulle, kui palju Jeesus sind armastab,” vastas emme.

Laney noogutas. „Kas sa arvad, et Jeesus teab, et mina Teda samuti armastan?”

Emme kallistas Laneyt: „Jah, ma olen kindel, et Ta seda teab.” ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Colorado osariigis.

Sel kuul täitub 100 aastat ajast, kui Esimene Presidentkond innustas liikmeid pereõhtut pidama. Järgmine väljavõte on võetud Esimese Presidentkonna pereõhtut tutvustavast kirjast. See anti välja 1915. aasta aprillis ja trükiti ära ajakirja Improvement Era 1915. aasta juuni väljaandes (lk 733–734). Suurtähtedes ja kirjavahemärkides on tehtud muudatusi.

Kallid vennad ja õed!
Me juhendame viimse aja pühasid pidama täpsemalt Issanda antud käsku Õpetuse ja Lepingute raamatu 68. osas.

„Ja taas, kuivõrd vanematel on lapsi Siionis või mõnes selle vaias, mis on organiseeritud, kes ei õpeta neid mõistma õpetust meeleanandumisest, usust elava Jumala Pojasse Kristusesse ja ristimisest ning käte pealepanemise kaudu antavast Püha Vaimu annist, kui nad on kaheksa aasta vanused, on patt vanemate pea peal. ...

Ja neil tuleb õpetada oma lapsi ka palvetama ja kõndima Issanda ees laitmatult” (ÕL 68:25–28).

Siioni lapsed peaksid samuti täielikumalt pidama käske, mida Issand andis muistsele Iisraelile ja kordas üle viimse aja pühadele:

„Sa pead oma isa ja ema austama, et su elupäevi pikendataks sellel maal, mille Jehoova, su Jumal, sulle annab!” (2Ms 20:12)

Need ilmutused kehtivad suuresti ka viimse aja pühadele ning selle Kiriku isadelt ja emadelt nõutakse, et neid käske õpetatakse ja rakendatakse nende kodudes.

Sel eesmärgil innustame me pereõhtu pidamist kogu Kirikus, mil isad ja emad võiksid oma poisid ja tüdrukud kodus kokku koguda ja õpetada neile Issanda sõna. Sel viisil mõistavad nad paremini oma perede

100 AASTAT pereõhtut

vajadusi ja soove ning samas õpivad ise koos oma lastega põhjalikumalt tundma Jeesuse Kristuse evangeeliumi põhimõtteid. See pereõhtu peaks olema pühendatud palvele, kirikulaulude laulmisele, instrumentaalmuusikale, pühakirjade lugemisele, pereteemadele, evangeeliumi põhimõtete ja elu eetiliste probleemide õpetamisele ning ka sellele, et selgitada lastele nende kohustusi vanemate, kodu, Kiriku, ühiskonna ja riigi

ees. Väiksemate lastega võib õppida sobivaid luuletusi, laule, jutustusi ja mängu. Võiks pakkuda kergeid suu-pisteid, mida on võimalik kodus ise valmistada.

Peaks vältima igasugust formaalsust ning kogu pere peaks tegevustes osalema.

Need kogunemised loovad mõlemapoolset usaldust vanemate ja laste vahel, vendade ja õdede vahel, ning annavad võimaluse vanematele oma poisse ja tüdrukuid hoiatada ja nõustada. Need annavad poistele ja tüdrukutele võimaluse isa ja ema austada ja näidata tänu kodu õnnistuste eest, et Issanda lubadus neile võiks sõna otseses mõttes täituda ja nende elu võiks olla pikk ja õnnelik. ...

Me .. julgustame noori sel õhtul koju jääma ja kasutama oma energiat, et muuta see õhtu õpetlikuks, kasulikuks ja huvitavaks.

Kui pühad sellele nõuandele kuuletuvad, siis lubame, et neile saavad osaks suured õnnistused. Kodus suureneb armastus ja kuulekus vanemate ees. Iisraeli noorte südames areneb usk ja nad saavad jõudu, et võidelda kurjade mõjude ja ahvatlustega, mis neid ründavad.

Teie vennad
JOSEPH FIELDING SMITH
ANTHON H. LUND
CHARLES W. PENROSE
Esimene Presidentkond ■

TÄHELEPANEKUD

Kuidas võin ma pereõhtu esikohale seada?

„Samal ajal kui te teete tööd oma pere tugevdamise ja rahu viljelemise nimel, pidage meeles .. iganädalast pereõhtut. Vaadake ette, et teie pereõhtust ei saa pelgalt mõte, mis tabab teid pärast kiiret päeva tagant järele. Otsustage, et esmaspäeva õhtul on teie pere üheskoos kodus. Ärge laske töökohustustel, spordil, koolivälistel tegevustel, kodustel ülesannetel või millelgi muul olla tähtsam kui aeg, mida kodus koos perega veedate. Teie õhtu ülesehitus pole nii oluline kui panustatud aeg. Evangeeliumi tuleb õpetada nii kindlakujuliselt kui ka sundimatult. Saagu sellest iga pereliikme jaoks tähendusrikas kogemus.“

Selle väljaande teemad

NOORTELE TÄISKASVANUTELE

SA MINE **USUS**

Need neli õpetust Nefi elust võivad anda sulle enesekindlust ise otsuste tegemisel.

lk 44

NOORTELE

lk 50

TÄNU **JOSEPHILE**

Mille poolest on sinu elu tänu prohvet Joseph Smithile erinev? Mõtiskle nende kuue näite üle.

LASTELE

MA TEAN, ET JEEBUS ARMASTAB MIND

Valmista ise raamatuke, mis aitab sul kirikus aupaklik olla.

lk 76

VIIMSE AJA PÜHADE
JEEBUSSE KRISTUSE
KIRIK